Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети състав)

2 октомври 2024 година *

„Дъмпинг — Внос на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китай — Налагане на окончателно антидъмпингово мито — Жалба за отмяна — Допустимост — Процесуална легитимация — Представително сдружение на износителите — Член 2, параграф 6а от Регламент (ЕС) 2016/1036 — Формиране на нормалната стойност — Избор на подходяща представителна държава — Член 2, параграф 10 от Регламент 2016/1036 — Корекции — Неоказване на съдействие — Член 18 от Регламент 2016/1036 — Изчисляване на дъмпинговия марж за оказалите съдействие производители износители, които не са включени в извадката — Обхват на разглеждания продукт — Вреда за промишлеността на Съюза — Анализ на вредата по сегменти — Причинно-следствена връзка — Изчисляване на подбиването на цените и маржа на вредата — Макроикономически показатели — Процесуални права — Поверително третиране“

По дело T-263/22,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), установено в Пекин (Китай), и останалите жалбоподатели, чиито наименования се съдържат в приложение [1], представлявани от R. Antonini, E. Monard и B. Maniatis, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, представлявана от G. Luengo, L. Di Masi и J. Zieliński,

ответник,

подпомагана от

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), представляван от B. O’Connor и M. Hommé, адвокати,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав),

* Език на производството: английски.

[1] Списъкът с останалите жалбоподатели е приложен само към връчения на страните вариант.

състоящ се от: F. Schalin, председател, G. Steinfatt и D. Kukovec (докладчик), съдии,

секретар: I. Kurme, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 7 февруари 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си жалбоподателите China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) и останалите юридически лица, чиито наименования са посочени в приложение, искат да бъде отменен Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/191 на Комисията от 16 февруари 2022 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република (ОВ L 36, 2022 г., стр. 1, наричан по-нататък „обжалваният регламент“), в частта, която се отнася за тях.

I. Обстоятелства, предхождащи спора

2 Вследствие на жалба, подадена на 6 ноември 2020 г. от встъпилата страна European Industrial Fasteners Institute от името на промишлеността на Европейския съюз, Европейската комисия започва антидъмпингово разследване по отношение на вноса на скрепителни елементи с произход от Китай въз основа на член 5, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/1036 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 176, 2016 г., стр. 21, наричан по-нататък „основният регламент“).

3 На 21 декември 2020 г. Комисията публикува известие за започване на антидъмпингова процедура по член 5 от основния регламент по отношение на вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република (ОВ C 442, 2020 г., стр. 6).

4 Разследването на дъмпинга и на вредата обхваща периода от 1 юли 2019 г. до 30 юни 2020 г. (наричан по-нататък „разследваният период“). Разглеждането на тенденциите, които са от значение за оценката на вредата и на причинно-следствената връзка, обхваща периода от 1 януари 2017 г. до края на разследвания период (наричан по-нататък „разглежданият период“).

5 CCCME иска да бъде разглеждана като заинтересована страна с аргумента, че представлява китайската промишленост за скрепителни елементи. Встъпилата страна оспорва това искане. Комисията приема, че CCCME е упълномощена от няколко китайски производителя на скрепителни елементи да действа от тяхно име и че може да бъде заинтересована страна единствено доколкото е упълномощена от тези конкретни производители на скрепителни елементи да ги представлява.

6 В известието за започване на процедурата Комисията посочва, че е направила временен подбор на извадка от производители от Съюза въз основа на данните за обемите на производството и продажбите в Съюза, като взема предвид също така тяхното географско местоположение и представителството на малките и средните предприятия (МСП). Тази извадка се състои от шест производителя от Съюза, разположени в четири различни държави членки. Един от временно включените в извадката производители от Съюза, който е МСП, уведомява Комисията, че няма да бъде в състояние да представи попълнен въпросник. Поради това Комисията решава да преразгледа извадката от производители от Съюза, като замени това дружество със следващото по големина МСП в същата държава членка. В съображение 34 от обжалвания регламент Комисията уточнява, че методологията за подбор на извадката е била надлежно разгласена на заинтересованите страни и не са получени коментари относно самата методология.

7 По време на разследването един от включените в извадката производители от Съюза уведомява Комисията, че не е в състояние да отговори на пълния въпросник. Друг включен в извадката производител не е в състояние да осигури достатъчна степен на надеждност на предоставените за проверка данни. Ето защо тези производители са заменени със следващите двама най-големи производители по отношение на обемите и продажбите, като също така са взети предвид географското разпределение и широк асортимент от видове на продукта.

8 За съставяне на извадката от производители износители в съответствие с член 17, параграф 1 от основния регламент Комисията избира трите производителя износителя или групи от производители износители, представляващи най-големия обем на износа, за който е разумно да се очаква, че може да бъде разследван в рамките на наличното време, а именно Jiangsu Yongyi Fastener Co., Ltd (наричан по-нататък „Jiangsu“), Ningbo Jinding Fastening Piece Co., Ltd (наричан по-нататък „Ningbo Jinding“) и Wenzhou Junhao Industry Co., Ltd (наричан по-нататък „Wenzhou“). Комисията уточнява, че конкретните видове продукти, произвеждани от избраните дружества, не са критерий, тъй като за целите на разследването всички скрепителни елементи се считат за един продукт.

9 Разглежданият продукт се състои от някои скрепителни елементи от желязо или стомана, различни от продуктите от неръждаема стомана, т.е. основно винтове, болтове или шайби с произход от Китай.

10 Скрепителните елементи могат да бъдат стандартни (наричани по-нататък „стандартни скрепителни елементи“) или изработени по чертежи на клиента (наричани по-нататък „нестандартни скрепителни елементи“). Според едни и същи национални или международни стандарти скрепителните елементи следва да съответстват на едни и същи основни физически и технически характеристики, включващи по-специално якост, допустими отклонения, окончателна обработка и покритие. Въз основа на техните основни физически и технически характеристики и крайната употреба за целите на процедурата, завършила с обжалвания регламент, се приема, че всички скрепителни елементи са един продукт.

11 От друга страна, Комисията счита, че процесът на производство на скрепителните елементи сам по себе си не е от значение за определянето на обхвата на продукта, предмет на разследването. Така всички видове разглеждани продукти, независимо дали са произведени чрез процеси на горещо или студено коване, са обхванати от разследването.

12 Комисията приема, че доказателствата към момента на започване на разследването показват наличието на значителни нарушения в Китай по смисъла на член 2, параграф 6а, буква б) от основния регламент.

13 След като изслушва страните в това отношение, Комисията избира Тайланд за подходяща представителна държава, която може да послужи като източник на цени и разходи, при които няма нарушения, за определяне на нормалната стойност на продуктите съгласно член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент.

14 С обжалвания регламент Комисията налага окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китай при ставки от 22,1 % до 86,5 %.

II. Искания на страните

15 Жалбоподателите молят Общия съд:

– да отмени обжалвания регламент, доколкото се отнася до тях,

– да осъди Комисията и встъпилата страна да платят съдебните разноски.

16 Комисията, подпомагана от встъпилата страна, моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата като неоснователна,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

III. От правна страна

A. По допустимостта

17 Встъпилата страна изтъква, че CCCME не е представително сдружение по смисъла на член 6, параграф 7 от основния регламент и че Комисията не е трябвало да я счита за такова в административната процедура, предхождаща приемането на обжалвания регламент, тъй като CCCME не представлявала интересите на своите членове, а тези на китайската държава. Така пълномощията, които CCCME получила от отделните производители износители, не променяли факта, че тя има за цел да предотврати конкуренцията между своите членове при износа на техните продукти за Съюза. Следователно процесуалната легитимация по смисъла на член 263 ДФЕС можела да се основава само на грешката на Комисията, допусната в хода на административното разследване, а не на правата, предвидени в основния регламент. При това положение встъпилата страна приканва Общия съд да разгледа този въпрос служебно.

18 Жалбоподателите оспорват тези доводи.

19 В самото начало следва да се припомни, че съгласно член 142, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд встъпването е допустимо само в подкрепа, изцяло или частично, на исканията на една от главните страни. В случая доводите на встъпилата страна относно допустимостта на жалбата не намират основание в исканията на Комисията.

20 Въпреки това според трайната съдебна практика съдът на Съюза може да се произнесе, при нужда служебно, по абсолютната процесуална предпоставка, изведена от неспазването на условията за допустимост, поставени в член 263 ДФЕС (вж. решение от 22 юни 2021 г., Венецуела/Съвет (Засягане на трета държава), C-872/19 P, EU:C:2021:507, т. 22 и цитираната съдебна практика).

21 Съгласно постоянната съдебна практика лицата, които не са адресати на решение, могат да претендират, че са лично засегнати по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, само ако това решение ги засяга поради някои присъщи за тях качества или поради фактическо положение, което ги отличава от всяко друго лице и поради това ги индивидуализира по начин, аналогичен на този, по който биха били индивидуализирани адресатите на такова решение (вж. решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 50 и цитираната съдебна практика).

22 Сред лицата, които могат да бъдат индивидуализирани посредством акт на Съюза на същото основание като адресатите на едно решение, са тези, които са участвали в процеса по приемане на този акт. При все това участието на дадено лице в процеса по приемане на такъв акт може да го индивидуализира по отношение на въпросния акт само в случай че в полза на това лице са предвидени процесуални гаранции от правната уредба на Съюза. Всъщност точният обхват на правото на частноправен субект да обжалва акт на Съюза зависи от правното положение, определено в негова полза от правото на Съюза, с което се цели да се защитят така признатите законни интереси (вж. решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 51 и цитираната съдебна практика).

23 В случая в уводната част на жалбата се уточнява, че настоящата жалба се подава, първо, от CCCME, от една страна, от името на нейните членове, посочени в приложение A.2 (наричани по-нататък „засегнатите членове на CCCME“), и от друга страна, от нейно име по отношение на определени твърдения за нарушения, второ, от трите китайски производителя износителя, включени в извадката на Комисията, и трето, от други пет оказали съдействие китайски производителя износителя, които не са включени в извадката, и чиито наименования се съдържат в приложението към обжалвания регламент. В представеното от жалбоподателите приложение A.2 като членове на CCCME не са включени нито наименованията на трите включени в извадката производителя износителя, нито наименованията на другите пет оказали съдействие китайски производителя износителя, които не са включени в извадката, и те не са представили документи за членството си в CCCME.

24 Най-напред е важно да се посочи, че на поставен от Общия съд въпрос относно последиците, които следва да се изведат от решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия (C-478/21 P, EU:C:2023:685), постановено след провеждане на писмената фаза на производството, CCCME признава, че жалбата е недопустима, доколкото е подадена от нейно име. На въпрос за това в съдебното заседание CCCME твърди, че всички твърдения

за нарушения в жалбата са изложени както от нейно име, така и в интерес на нейните членове. Следователно нито едно твърдение за нарушения не е повдигнато от CCCME единствено от нейно име.

25 По-нататък, що се отнася до представляването на членовете на CCCME от последната пред съдилищата, от точка 23 по-горе се установява, че в настоящото производство CCCME възнамерява да представлява тридесет и едно дружества, чийто списък се съдържа в приложение A.2 към жалбата, за които тя представя документи, удостоверяващи, че те са нейни членове. От това приложение се установява, че тези тридесет и едно дружества са оказали съдействие производители износители, които не са включени в извадката.

26 За да може едно сдружение да подаде валидно жалба пред юрисдикциите на Съюза от името на своите членове, е необходимо, първо, физическите или юридическите лица, от името на които действа, да са негови членове, второ, сдружението да има правомощие да предприема действия по съдебен ред от тяхно име, трето, тази жалба да е подадена от тяхно име, четвърто, поне един от членовете, от името на които действа сдружението, да е можел да подаде сам допустима жалба и пето, членовете, от името на които действа сдружението, да не са подали паралелно жалба пред юрисдикциите на Съюза (решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 83).

27 В случая, първо, CCCME представя доказателства за членството на засегнатите членове и те не са оспорени.

28 Второ, в представения от CCCME като приложение устав осъществяваният от нея предмет на дейност е описан по начин, позволяващ да се обхване предприемането на действия по съдебен ред с цел защита на интересите на нейните членове срещу мерки за търговска защита (решение от 19 май 2019 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 88).

29 Трето, в жалбата се уточнява, че тя се подава и от името на засегнатите членове.

30 Четвърто, засегнатите членове са можели да подадат жалба срещу обжалвания регламент. В това отношение член 263, четвърта алинея ДФЕС гласи, че всяко физическо или юридическо лице може да заведе иск, съгласно условията, предвидени в първа и втора алинея от същата разпоредба, срещу решенията, които са адресирани до него или които го засягат пряко и лично, както и срещу подзаконови актове, които го засягат пряко и които не включват мерки за изпълнение.

31 В разглеждания случай условието за прякото засягане е изпълнено, тъй като обжалваният регламент поражда пряко последици за правното положение на членовете на CCCME и тъй като митническите органи на държавите членки, без да имат каквото и да било право на преценка, са длъжни да събират митата, наложени с обжалвания регламент (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 118 и цитираната съдебна практика).

32 Що се отнася до личното засягане, следва да се напомни, че съгласно съдебната практика по естеството и по обхвата си регламентите за налагане на антидъмпингови мита са нормативни актове, доколкото се прилагат за всички заинтересувани икономически

оператори (вж. решение от 28 февруари 2019 г., Съвет/Marquis Energy, C-466/16 P, EU:C:2019:156, т. 47 и цитираната съдебна практика). Това естество на нормативен акт обаче не е пречка посочените регламенти да се отнасят лично до тези от производителите и износителите на разглеждания продукт, за които въз основа на данните за търговската им дейност е установено, че носят отговорност за дъмпинговите практики, каквито са предприятията производители и износители, които могат да докажат, че са посочени в актовете на Комисията или че са засегнати от подготвителните разследвания (вж. в този смисъл решение от 28 февруари 2019 г., Съвет/Growth Energy и Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, т. 79).

33 В това отношение следва да се посочи, че засегнатите членове на CCCME са производители износители на разглеждания продукт, които са съдействали на Комисията по време на разследването и чиито наименования се съдържат в приложението, към което препраща член 1, параграф 2 от диспозитива на обжалвания регламент. Спрямо засегнатите членове на CCCME, от името на които тя е подала настоящата жалба, в качеството им на други оказали съдействие дружества, посочени в това приложение, се прилагат антидъмпингови мита с конкретно определена ставка, различна от ставката, приложима към всички останали непосочени дружества, спрямо които се прилага обжалваният регламент. При това положение посочените членове са пряко и лично засегнати.

34 Пето, нито един от засегнатите членове на CCCME не е подал жалба паралелно с разглежданата в това производство жалба.

35 Следва, че изложените в точка 26 по-горе условия за допустимост са изпълнени.

36 От съдебната практика обаче се установява, че ако бъде уважена, жалба за отмяна на регламент за налагане на антидъмпингови мита води до неговата отмяна в частта, в която се налага антидъмпингово мито на жалбоподателя, без тази отмяна да засяга валидността на другите части от този регламент, и по-специално приложимото антидъмпингово мито за другите оператори. Следователно, що се отнася до представителството на членовете на CCCME от последната пред Общия съд в настоящото производство за отмяна, ако Общият съд уважи жалбата, подадена от тяхно име от CCCME, от евентуалната отмяна могат да се ползват само засегнатите членове на CCCME, от чието име е подадена настоящата жалба (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 110 и 112). Тези членове са: Haining Hisener Trade Co., Ltd, Changshu City Standard Parts Factory Co., Ltd., Ningbo Nanjubaoge Fastener Manufacturing Co. Ltd, Jinan Star Fastener Co., Haiyan Xinglong Fastener Co., Ltd, Zhejiang Excellent Industries Co. Ltd, Zhejiang Channov Auto Parts Co., Ltd, Zhejiang New Shengda Fastener Co., Ltd., Shanghai East Best Foreign Trade Co., Ltd., Lianyungang Suli Hardware Technology Co., Ltd., Yuyao Alfirste Hardware Co., Ltd, Zhejiang Chaoboer Hardware Co., Ltd, Haiyan Shangxin Standarf Parts Co., Ltd, Jiaxing Shangxiang Import and Export Co., Ltd, Zhejiang Tianyuan Metal Products Co., Ltd, Jiashan Xiaohai Metal Products Factory, Jia Xing Tai Cheng Aoto Parts Co., Ltd, Haiyan Yousun Entreprise Co., Ltd, Haiyan Wancheng Fasteners Co., Ltd., EC International (Nantong) Co., Ltd., Jiaxing Zhengying Hardware Co., Ltd, SSF Industrial Co. Limited, Zhe Jiang World Win Fastener Co., Ltd, Haiyan Tianqi Standard Parts Co., Ltd, Jiashan Sanxin Fastener Company Limited, Jiaxing Huanhuan Tong Plastic Industry Co., Ltd, Yuyao Zhenrui Metal Co., Beijing Jinzhaobo High Strength Fastener Co., Ltd., Jiashan Yongxin Fastener Co., Ltd, Haiyan Yihui Hardware Technology Co., Ltd и Shanghai Moregood Hardware Co., Ltd.

37 Следователно настоящата жалба е допустима, доколкото е подадена от CCCME от името на нейните тридесет и един члена, изброени по-горе в точка 36, които са производители износители, оказали съдействие на Комисията в рамките на разследването, довело до приемането на обжалвания регламент, от трите китайски производителя износителя, които са част от извадката, и от другите пет производителя износителя, оказали съдействие, но невключени в извадката, които не са представили удостоверение за членство в CCCME.

Б. По същество

38 В подкрепа на жалбата жалбоподателите изтъкват девет основания, първото от които за нарушение на член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент и на принципа на добра администрация при определянето на нормалната стойност, второто — за нарушение на член 2, параграф 10 от основния регламент, доколкото Комисията не е извършила необходимите корекции на данните относно разходите за продажби, общите и административните разходи (наричани по-нататък „ПОАР“) и относно печалбите на тайландските производители, третото — за нарушение на член 18, параграфи 1, 3 и 4 от основния регламент, на член 6, параграф 8 и приложение II от Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ГАТТ) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение“), включено в приложение 1 А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 5) и на приложение II към Антидъмпинговото споразумение (ОВ L 336, 1994 г., стр. 118, наричано по-нататък „приложение II“), при определяне на разходите за труд на два включени в извадката производителя износителя, четвъртото — за нарушение на член 9, параграф 6 от основния регламент при определянето на дъмпинговия марж за производители износители, невключени в извадката, петото — за нарушение на член 3, параграфи 2, 3, 5 и 6 от основния регламент във връзка с член 4, параграф 1 от същия регламент поради неотчитането на разликата между стандартните и нестандартните скрепителни елементи при преценката на вредата и причинно-следствената връзка, шестото — за нарушение на член 3, параграфи 2 и 3 и член 9, параграф 4 от основния регламент при анализа на Комисията относно подбиването на цените, доколкото то е определено само по отношение на 24 % от производството на включените в извадката производители от Съюза, седмото — за нарушение на член 3, параграфи 2, 3 и 6 и член 9, параграф 4 от основния регламент, доколкото при анализа на влиянието върху цените и при определянето на маржа на вредата Комисията е сравнила китайските цени за дистрибутори с цените в Съюза за крайни потребители, осмото — за нарушение на член 3, параграфи 2 и 5 от основния регламент, тъй като Комисията не е направила обективно изследване, основаващо се на достоверни доказателства, що се отнася до макроикономическите показатели за вредата, и деветото — за нарушение на член 6, параграф 7, член 19, параграфи 1, 2 и 3 и член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент и на правото на защита на жалбоподателите от страна на Комисията, поради поверителното третиране на някои данни по време на административната процедура.

1. По първото основание за нарушение на член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент и на принципа на добра администрация

39 Преди всичко останало следва да се припомни, че в областта на общата търговска политика, и най-вече в сферата на мерките за защита на търговията, институциите на Съюза разполагат с широко право на преценка поради сложността на икономическите и политическите положения, които трябва да разглеждат (вж. решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 35 и цитираната съдебна практика). Поради това съдебният контрол върху такава преценка трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите са точно установени и дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт (вж. решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 36 и цитираната съдебна практика).

40 Освен това отново от постоянната практика на Съда следва, че упражняваният от Общия съд контрол върху доказателствата, на които почиват констатациите на институциите на Съюза, не съставлява нова преценка на фактите, която да замества тази на посочените институции. При този контрол само се установява дали въпросните доказателства могат да подкрепят направените от тях изводи. Следователно Общият съд трябва не само да провери истинността на доказателствата по същество, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които следва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и могат да подкрепят направените въз основа на тях изводи (вж. решение от 12 май 2022 г., Комисия/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, т. 59 и цитираната съдебна практика).

41 Освен това следва да се припомни, че определянето на нормалната стойност на продукт е един от съществените етапи, които са необходими, за да се установи наличието на евентуален дъмпинг (решения от 22 март 2012 г., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, т. 19, и от 1 октомври 2014 г., Съвет/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, т. 20).

42 При това положение, съгласно постоянната съдебна практика институциите на Съюза разполагат с широка свобода на преценка при определянето на нормалната стойност в държави с непазарна икономика (вж. решение от 19 септември 2019 г., Zhejiang Jndia Pipeline Industry/Комисия, T-228/17, EU:T:2019:619, т. 126 и цитираната съдебна практика) и изборът на подходящата представителна държава в това отношение се вписва и в рамките на широкото право на преценка, с което разполагат институциите на Съюза в областта на общата търговска политика. Свободата на преценка на Комисията в рамките на член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент обаче е ограничена, доколкото избраната държава трябва да има равнище на икономическо развитие, сходно с това на страната износител (вж. в този смисъл решение от 21 юни 2023 г., Guangdong Haomei New Materials и Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Комисия, T-326/21, EU:T:2023:347, т. 127 и цитираната съдебна практика).

43 Прието е също, че следва да се провери дали Комисията не е пропуснала да вземе предвид съществени или релевантни обстоятелства, за да установи дали избраната страна е подходяща и дали материалите по преписката са разгледани с цялата дължима грижа, за да може да се приеме, че нормалната стойност на разглеждания продукт е била определена по подходящ и нелишен от основание начин. Тази съдебна практика може да бъде приложена към ситуации, при които наличието на значителни нарушения в държавата на износа обосновава използването на данни от представителна държава, подходяща за

изчисляването на нормалната стойност, което включва и разглеждане на сложни икономически и политически ситуации (вж. решение от 21 юни 2023 г., Guangdong Haomei New Materials и Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Комисия, T-326/21, EU:T:2023:347, т. 128 и цитираната съдебна практика).

44 Първото основание на жалбоподателите относно формирането на нормалната стойност на разглеждания продукт, което е разделено на пет части, следва да се разгледа в светлината на тези принципи.

а) По първата част, свързана с избора на Тайланд като подходяща представителна държава по смисъла на член 2, параграф 6а от основния регламент, за целите на формиране на нормалната стойност на разглеждания продукт

45 С първата част от първото основание жалбоподателите изтъкват най-напред, че Комисията не е трябвало да избира Тайланд като подходяща представителна държава в рамките на настоящото разследване, тъй като в тази държава се внасял валцдрат от специален клас от Япония, след това, че използваната от Комисията база данни за изчисляване на ПОАР и на печалбата не е правилно избрана, и накрая, че Комисията е трябвало да извърши корекции на тези данни с цел да формира нормалната стойност възможно най-близо до производствените стойности на китайските производители износители, включени в извадката.

1) По цените на необходимите суровини за производството на разглеждания продукт в Тайланд

46 Жалбоподателите твърдят по същество, че Комисията не е трябвало да избира Тайланд за „подходяща представителна държава“ по смисъла на член 2, параграф 6а от основния регламент, поради цената на внасяния от Япония в Тайланд валцдрат от висок клас, който бил суровина за производството на разглеждания продукт. В хода на административната процедура CCCME представила множество данни и доказателства, сочещи, че цените на тайландския внос не съответстват на производствените разходи на китайските производители, включени в извадката, доколкото те изнасяли в Съюза почти единствено стандартни скрепителни елементи и много малко специални скрепителни елементи. Валцдратът от специален клас с произход от Япония обаче се използвал за специални приложения, а не за производство на стандартни скрепителни елементи. Нещо повече, жалбоподателите твърдят, че Комисията не е изследвала правилно значителната разлика от 17 % между цените на японския износ от една страна към Тайланд, и от друга страна, към останалите пет основни държави — местоназначения за износа.

47 Жалбоподателите считат, че производствените разходи в Тайланд не са „съответстващи“ на разходите на китайските производители износители по смисъла на член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент. Като налагала прекомерна доказателствена тежест, Комисията нарушила и принципа на добра администрация.

48 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите. От друга страна, тя изтъква, че жалбоподателите не са подкрепили с доказателства твърдението за нарушение на принципа на добра администрация и следователно то е недопустимо.

i) По допустимостта на твърдението за нарушение на принципа на добра администрация

49 След поставен от Общия съд въпрос относно изтъкнатата от Комисията в писмената защита недопустимост на твърдението за нарушение, жалбоподателите уточняват в съдебното заседание, че твърдението за нарушение на принципа на добра администрация се отнася до прекомерността на наложената им от Комисията доказателствена тежест, доколкото те изложили подробно причините, поради които взетите предвид от Комисията данни не били най-адекватните, и предоставили достатъчно информация.

50 Всъщност от принципа на добра администрация, който е част от общите принципи на правото на Съюза, следва, че тежестта на доказване, която може да се носи от производителите износители по силата на член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент, не трябва да бъде неразумна (вж. по аналогия решение от 21 юни 2023 г., Guangdong Haomei New Materials и Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Комисия, T-326/21, EU:T:2023:347, т. 82 и цитираната съдебна практика).

51 Ето защо, що се отнася до допустимостта на твърдението за нарушение на принципа на добра администрация е достатъчно да се посочи, че това твърдение е обосновано в доводите на жалбоподателите по първата част от първото основание за обжалване, в които те оспорват избора на Тайланд като подходяща представителна държава по смисъла на член 2, параграф 6а от основния регламент, въпреки представените от тях пред Комисията данни, сочещи, че въпросната държава не е подходяща представителна държава за формирането на нормалната стойност на разглеждания продукт.

52 Ето защо направеното от Комисията възражение за недопустимост следва да се отхвърли.

ii) По основателността на избора на Тайланд за подходяща представителна държава за формирането на нормалната стойност на разглеждания продукт

53 Член 2, параграф 6а от основния регламент гласи следното:

„а) В случай че при прилагането на настоящата или на всяка друга съответна разпоредба на настоящия регламент бъде определено, че е нецелесъобразно да се използват цените и разходите на вътрешния пазар на страната на износа поради съществуването в тази държава на значителни нарушения по смисъла на буква б), нормалната стойност се формира на основата на разходи за производство и продажба, отразяващи цени или референтни стойности, при които няма нарушения, при спазване на следните правила.

Източниците, които Комисията може да използва, са:

– съответстващите разходи за производство и продажба в подходяща представителна държава със сходна степен на икономическо развитие като страната на износа, при условие че има лесен достъп до съответните данни за разходите; в случаите, когато има повече от една такава държава, приоритет се дава, когато това е подходящо, на държавите с адекватно равнище на социална закрила и опазване на околната среда;

– ако се счете за подходящо, международните цени, разходи или референтни стойности, при които няма нарушения; или

– вътрешните разходи, но само доколкото е установено със сигурност, че те не са изкривени, въз основа на надеждни и подходящи доказателства, включително в рамките на разпоредбите за заинтересованите страни в буква в).

Без да се засяга член 17, тази оценка се извършва за всеки износител и производител поотделно.

Формираната нормална стойност включва неизкривени и разумни административни разходи, разходи за продажба и общи разходи, и реализиране на печалба.

б) Значителни нарушения са нарушенията, които се проявяват, когато отчетените цени или разходи, включително разходите за суровини и енергия, не са формирани от силите, действащи на свободния пазар, тъй като са повлияни от съществена правителствена намеса. Когато се преценява дали съществуват значителни нарушения се обръща внимание, inter alia, на потенциалното въздействие на един или повече от следните елементи:

– обслужване в значителна степен на въпросния пазар от предприятия, осъществяващи дейността си като субекти, които са собственост или се намират под контрола на органите на страната на износа или политиката им е под надзора или в съответствие с указанията на тези органи;

– държавно присъствие в дружествата, чрез което на държавата се дава възможност да се намесва по отношение на цените или разходите;

– обществени политики или мерки, водещи до дискриминация в полза на местните доставчици или другояче влияещи върху силите, действащи на свободния пазар;

– неприлагане, дискриминационно прилагане или неправилно прилагане на законодателството в областта на несъстоятелността, дружественото право или вещното право;

– изкривяване на разходите за заплати;

– достъп до финансиране, предоставян от институциите, които изпълняват цели на обществената политика или по друг начин не действат независимо от държавата.

[…]“.

54 Според съображение 220 от обжалвания регламент Комисията е основала избора на подходяща представителна държава на три критерия, а именно, равнище на икономическо развитие, сходно с това на Китай, производство на разглеждания продукт в тази държава и наличие на съответни публични данни.

55 В хода на разследването Комисията предоставя на разположение две бележки към досието относно източниците за определяне на нормалната стойност и приканва заинтересованите страни да направят коментар по тях. От бележката от 5 февруари 2021 г. (наричана по-нататък „първата бележка“) се установява, че Комисията е констатирала значително производство на разглеждания продукт в осем държави, чието икономическо равнище е сходно с това на Китай, но е успяла да намери относими леснодостъпни данни само за

Бразилия, Русия, Турция и Тайланд. Според съображение 223 от обжалвания регламент в бележката от 4 май 2021 г. (наричана по-нататък „втората бележка“) Комисията потвърждава наличието на достъпни данни и за Малайзия.

56 При анализа на данните за вноса в петте потенциални представителни държави Комисията отбелязва, че над 75 % от вноса в Бразилия и в Малайзия на суровината, използвана за производството на продукта, предмет на разследването, е от Китай и от държави, които не са членки на СТО, изброени в приложение I към Регламент (ЕС) 2015/755 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 година относно общия режим за внос от някои трети държави (ОВ L 123, 2015 г., стр. 33). Като отчита, че цените на този внос могат да са засегнати от нарушения и има опасност на свой ред да изкривят останалите обеми на вноса, Комисията анализира последните с оглед на абсолютното им изражение и цената им и достига до извода, че Бразилия и Малайзия разполагат с по-нискокачествен набор от леснодостъпни данни за формиране на стойност, при която няма нарушения. Русия е отхвърлена, тъй като нито една заинтересована страна не е дала становище в нейна полза. Тайланд е предпочетен пред Турция, предвид факта, че от една страна Тайланд има по-големи обеми на внос на четирите основни суровини, използвани при производството на продукта, предмет на разследването, и от друга страна, че Тайланд има по-ниски вносни мита върху тези производствени фактори.

57 Комисията приканва заинтересованите страни да представят коментари и да предложат публично достъпна информация относно стойности, при които няма нарушения, за всеки от производствените фактори. От данните в преписката се установява, че жалбоподателите, и в частност CCCME и трите китайски производителя износителя, включени в извадката, са могли да се запознаят с досието на Комисията в качеството си на заинтересовани страни и да представят коментари по избора на подходяща представителна държава.

58 В отговор на коментара на CCCME относно големите количества на това, което тя определя като суровини от висок клас с произход от Япония, Комисията анализира цените на износа от Япония на четирите основни суровини, за да установи дали има нарушения, сочещи, че вносът от Япония в Тайланд не се подчинява на правилата на пазара. От съображение 232 от обжалвания регламент се установява, че през разследвания период Тайланд е бил един от петте най-големи експортни пазара на Япония, като е представлявал 17 % от общия японски износ на тези материали, докато първите пет държави — местоназначения за износа, без Китай, са представлявали над 60 % от японския износ. Средната експортна цена за Тайланд е била със 17 % по-висока, отколкото за останалите пет основни държави — местоназначения за износа. Комисията прави извода, че японските експортни цени за Тайланд не са неоправдано високи или непредставителни. Вследствие от това Комисията приема, че японският износ за Тайланд не може да постави под съмнение представителния характер на тази държава за целите на разследването на разглеждания продукт.

59 Ето защо следва да се провери дали в случая Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е приела Тайланд за подходяща представителна държава за целите на формиране на нормалната стойност на продукта, предмет на разследването. В този контекст, като се има предвид, че тежестта на доказване се носи от жалбоподателите, които трябва да представят убедителни доказателства в подкрепа на твърденията си, следва да се провери дали те са представили доказателства, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката по смисъла на съдебната практика, цитирана по-горе в точка 39,

избирайки Тайланд за подходяща представителна държава (вж. в този смисъл решение от 21 юни 2023 г., Guangdong Haomei New Materials и Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Комисия, T-326/21, EU:T:2023:347, т. 131 и цитираната съдебна практика).

60 В самото начало е важно да се отбележи, че в настоящата жалба жалбоподателите не оспорват изводите на Комисията в обжалвания регламент, че при започване на разследването е имало доказателства, разкриващи наличието на значителни нарушения в Китай по смисъла на член 2, параграф 6а, буква б) от основния регламент. Нещо повече, те не оспорват и факта, че Тайланд като цяло има равнище на икономическо развитие, сходно с това на Китай.

61 В това отношение на първо място следва да се отбележи, че Комисията е приканила всички китайски производители износители да предоставят информация относно материалите за влагане, които се използват за производството на скрепителни елементи, с цел формиране на цената, която производител на скрепителни елементи би платил в Тайланд за доставени до завода суровини. За определяне на суровините, необходими за производството на продукта, предмет на разследването, Комисията е използвала метода на световната Хармонизирана система за описание и кодиране на стоките, създадена от Съвета за митническо сътрудничество, понастоящем Световна митническа организация, и е определила относимите кодове по Хармонизираната система (ХС). Комисията обяснява, че за да получи цените на съответните суровини в подходящата представителна държава без изкривявания, се е наложило да прави приближения, в зависимост от данните, с които е разполагала.

62 Както потвърждават жалбоподателите в съдебното заседание, те не оспорват самото задаване на кодовете по ХС, които определят необходимите за производството на разглеждания продукт суровини. Комисията е обаче установила, и жалбоподателите не оспорват това, че този метод предполага известна степен на приближение, доколкото в един и същ код по ХС може да се съдържа една и съща суровина от различни класове в различно съотношение. Ето защо е трудно да се установи точно съответствие между кодовете по ХС на един спрямо друг производител.

63 Обратно, жалбоподателите твърдят, че Комисията е трябвало да приспособи данните, с които разполага, и по-специално да изключи стойностите на вноса в Тайланд на валцдрат с произход Япония, тъй като посоченият валцдрат бил от по-висок клас в сравнение с използвания от включените в извадката китайски производители износители и водел до неприемливо увеличение на нормалната стойност на продукта, предмет на разследването.

64 Жалбоподателите дефинират валцдрата от висок клас като относим към нестандартните скрепителни елементи, тъй като последните поначало били предназначени за сектори, които търсят елементи с по-високо качество. Въпреки това е важно да се посочи в това отношение, първо, че дори в секторите, които те имат предвид, като автомобило- и самолетостроенето, използваните скрепителни елементи могат да са както стандартни, така и нестандартни. При всички положения, според даденото от Комисията определение на продукта, предмет на разследването, настоящото разследване обхваща както стандартните, така и нестандартните елементи.

65 Второ, жалбоподателите не доказват конкретното наличие на валцдрат от специален клас в проценти при стандартните и нестандартните скрепителни елементи. В това отношение те изтъкват посещенията на представители на European Fasteners Distributor Association

(наричана по-нататък „EFDA“) в тайландските заводи и свидетелствата на тези представители, от които се установява използването на валцдрат от специален клас в тайландския автомобилен сектор. Въпреки това тези данни не са достоверно и обективно доказателство за това, че всички тайландски производители на скрепителни елементи се ограничават до това производство. Всъщност в това отношение е важно да се припомни, че в хода на разследването Комисията е длъжна да провери достоверността на предоставената от заинтересованите страни информация, на която се основават констатациите. Това задължение за проверка е израз, в контекста на налагането на антидъмпингови мита, на по-общ принцип, който задължава всяка инстанция, независимо от широката ѝ свобода на преценка, да извърши точна проверка и да основе преценката си на доказателства с достатъчно качество (вж. в този смисъл решение от 3 декември 2019 г., Yieh United Steel/Комисия, T-607/15, EU:T:2019:831, т. 71 и цитираната съдебна практика).

66 Трето, следва да се посочи, че жалбоподателите не представят конкретни доказателства относно съотношението на използване на валцдрат в нестандартните скрепителни елементи, които Комисията би могла да използва. От една страна, както отбелязва Комисията, жалбоподателите не са успели да докажат, че валцдратът от специален клас не е бил използван от китайските производители износители на скрепителни елементи. Впрочем, както се установява от приложение B.1 към писмената защита, и това не е оспорено от жалбоподателите, през 2020 г. Китай е била първата държава — местоназначение за износа от Япония на валцдрат от съответните кодове. Тоест в Китай също е бил внасян валцдрат „от специален клас“ с произход от Япония в значителни количества.

67 От друга страна, в съображение 301 от обжалвания регламент Комисията обяснява, че въз основа на поверителни данни, представени от една от заинтересованите страни, скрепителните елементи за сектора на автомобилната промишленост представляват под 50 % от общото търсене на скрепителни елементи за промишлеността в Тайланд през 2018 г., така че в Тайланд е съществувало търсене на суровини както за стандартни, така и за нестандартни скрепителни елементи.

68 Така жалбоподателите не са подкрепили с доказателства твърдението си, че вносът от Япония е бил основно на валцдрат от специален клас. При всички положения обстоятелството, че дадена суровина е от по-висок клас, и следователно по-скъпа, не е достатъчно, за да опровергае точността или достоверността на тези данни. Ето защо това не означава, че тези данни следва да се изключат при изчисленията.

69 Четвърто, жалбоподателите са представили таблици на „производствените фактори“, отнасящи се до разликите в цените на различните видове валцдрат. Въпреки това не са представени никакви конкретни доказателства относно разпределението на този валцдрат при производството на разглеждания продукт. От това следва, че тези данни могат да се отнасят до продукти, които не са предмет на разследването. Ето защо таблиците не са достатъчно доказателство, за да се опровергаят стойностите, взети предвид от Комисията.

70 При всички положения, както следва от точка 61 по-горе, релевантните кодове по ХС включват видове и класове суровини, които не се използват при производството на скрепителни елементи. Това съответства на метода, избран от Комисията в рамките на нейната широка свобода на преценка при определяне на подходяща представителна държава по смисъла на член 2, параграф 6а от основния регламент. Всъщност макар посоченият член да въвежда някои критерии при избора на държава, той не определя

точния метод, който Комисията трябва да следва при формиране на нормалната стойност на продукта, предмет на разследването, въз основа на данни за друга държава, а не пряко засегнатата от разследването.

71 От друга страна е важно да се припомни, че нормалната стойност на разглеждания продукт е формирана въз основа на целия внос в Тайланд, а не само въз основа на вноса от Япония. Според съображение 301 от обжалвания регламент вносът в Тайланд на четирите основни суровини от Япония представлява само около 33 % от общия внос на тези материали.

72 Пето, що се отнася до довода на жалбоподателите, че средната цена на износ от Япония за Тайланд е 17 % по-висока от средната цена на износ за останалите пет основни държави — местоназначения за износа, от съображение 232 от обжалвания регламент се установява, че Тайланд е представлявал 17 % от общия японски износ на тези материали, докато първите пет държави — местоназначения за износа, без Китай, са представлявали повече от 60 % от японския износ. Средната експортна цена за Тайланд е била със 17 % по-висока от средната експортна цена към петте останали основни държави — местоназначения за износа. Комисията приема, че това не доказва необходимостта да се изключат японските данни, тъй като японските експортни цени за Тайланд не са неоправдано високи или непредставителни. Попитана за това в съдебното заседание, Комисията твърди, че японските цени за Тайланд са просто във високата част на диапазона. Всъщност няма никакви доказателства, че тази разлика между японската експортна цена за Тайланд и за другите държави не съответства на класическия пазарен механизъм, и така да се постави под съмнение изборът на Тайланд като подходяща представителна държава.

73 При всички положения, както следва от съдебната практика, цитирана в точка 59 по-горе, жалбоподателите носят тежестта да представят достатъчно доказателства, за да докажат, че тази разлика е оказала пряко въздействие при формиране на нормалната стойност на продукта, предмет на разследването. В това отношение е важно от друга страна да се посочи, че въпреки доводите си в този смисъл, жалбоподателите не доказват, че Комисията е използвала неверни, с други думи манипулирани или несъответстващи на действителността данни.

74 На второ място, що се отнася до съответствието на тайландските разходи с разходите, направени от производителите износители, включени в извадката, следва да се отбележи, че според съображение 198 от обжалвания регламент Комисията е констатирала, че китайският сектор за производство на скрепителни елементи се ползва насоките и намесата на държавата по отношение на стоманата, която е основна суровина, използвана при производството на скрепителни елементи. Ето защо Комисията заключава в съображение 206 от обжалвания регламент, че цените на материалите за влагане, и по-специално на суровините, също са засегнати от значителни нарушения.

75 Във връзка с това от съдебната практика се установява, че широката свобода на преценка на Комисията в областта на мерките за защита на търговията, обхваща и преценката на фактическите положения от правно и политическо естество, които се проявяват в съответната страна и които тя трябва да прецени, за да определи дали даден износител осъществява дейност в пазарни условия без значителна намеса на държавата (решение от 11 септември 2014 г., Gold East Paper и Gold Huasheng Paper/Съвет, T-443/11, EU:T:2014:774, т. 163).

76 Наистина, Комисията трябва да формира нормалната стойност на продукта, предмет на разследването, такава, каквато е щяла да бъде за производителите износители от съответната държава, ако нямаше нарушения. Въпреки това от текста на член 2, параграф 6а от основния регламент ясно се установява, че нормалната стойност се формира най-вече на основата на данните от избраната представителна държава. Ето защо Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е определила нормалната стойност въз основа на цените на суровините за тайландските производители на скрепителни елементи.

77 Впрочем, както се установява от съдебната практика, след като Китай е една от най-големите икономики в света, не би било разумно да се изисква от Комисията да приеме за представителна държава една държава с равностойна икономика (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 21 юни 2023 г., Guangdong Haomei New Materials и Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Комисия, T-326/21, EU:T:2023:347, т. 135). От това следва, че в рамките на своята широка свобода на преценка Комисията може да извърши някои приближения за формиране на нормалната стойност, стига тези приближения да са обосновани с данните, с които тя разполага. Както изтъква Комисията, използването на кодовете по ХС предполага приближения, тъй като не отразява точно суровините в точните съотношения, използвани от включените в извадката производители износители.

78 От гореизложените съображения следва, че жалбоподателите не са доказали, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, приемайки в съображение 303 от обжалвания регламент, че в отсъствието на по-обосновани данни за това колко от внесените от Япония суровини са предназначени за нестандартни скрепителни елементи и как да се разграничи суровината от специален клас в четирите кода по ХС, и че предвид търсенето на суровини за производството на стандартни и нестандартни скрепителни елементи в Тайланд, данните на тайландските производители могат да се използват при формирането на нормалната стойност на разглеждания продукт.

2) По представителността на изчисленията на ПОАР и на печалбата

79 Жалбоподателите изтъкват, че данните за изчислените от Комисията ПОАР и печалба не съответстват на данните на китайските производители, включени в извадката, и следователно че посочените данни не са представителни.

80 В това отношение, от една страна, жалбоподателите твърдят, че три от петте избрани от Комисията тайландски производителя не произвеждат продукта, предмет на разследването. Всъщност, най-напред, Topy Thailand не произвеждало винтове и болтове, а произвежданите от него опорни шайби не съответствали на разглеждания продукт. Обратно, нито един от китайските производители, включени в извадката, не произвеждал шайби, които били съвсем различен продукт от винтовете и болтовете. От друга страна посещенията на EFDA потвърдили, че Topy Thailand не произвежда продукта, предмет на разследването. По-нататък, ThaiSin произвеждало основно специални скрепителни елементи, и накрая, S. J Screwthai произвеждало основно продукти, които не съответствали на разглеждания продукт.

81 От друга страна жалбоподателите посочват, че данните от Dun & Bradstreet (наричани по-нататък „данните от D & B“) за тайландските производители, използвани от Комисията при изчисляване на ПОАР и на печалбата, не са достоверни. Всъщност посочените данни се

различавали от данните от Orbis, които били използвани в други антидъмпингови разследвания. Тези различия опорочавали достоверността на данните. В частност, ако данните от D & B се отнасят до групата Topy, а не до тайландското образувание от групата, те не били представителни.

82 Комисията изтъква, че доводите на жалбоподателите трябва да се отхвърлят.

83 Съгласно член 2, параграф 6а, буква а) когато нормалната стойност се формира въз основа на съответстващите разходи за производство и продажба в подходяща представителна държава, тази нормална стойност трябва да включва неизкривени и разумни ПОАР и реализиране на печалба.

84 На първо място, жалбоподателите оспорват избора на тайландските производители, въз основа на който Комисията изчислява ПОАР и печалбата.

85 В това отношение от съображение 244 от обжалвания регламент следва, че след възраженията на CCCMA и на EFDA относно подходящия характер на тайландските производители, включени във втората бележка, Комисията преглежда наличната информация за шестте дружества в Тайланд, чиито данни е трябвало да се използват. Първо, тя заключава, че Topy Thailand произвежда шайби, които попадат в обхвата на продукта, наред с други продукти, които не са обхванати от разследването, и съответно го оставя в анализа. Второ, Комисията заключава, че TR Formac няма производствено съоръжение в Тайланд, и в крайна сметка го изключва от анализа. Трето, Комисията заключава, че S. J Screwthai е производител на анкерни болтове, като също така произвежда винтове, анкери за бетон и шайби. Комисията приема, че анкерите, особено когато са съчетани с болтове или винтове, попадат в обхвата на разследването. Комисията установява, че дружеството произвежда и няколко други вида скрепителни елементи (например винтове и шайби), и следователно го оставя в анализа. Четвърто, Комисията заключава, че Thaisin Metals Industries Co., Ltd. е производител на болтове без гайки, който също така произвежда рапидни винтове, машинни винтове, болтове с шестоъгълна глава и болтове с шестоъгълно гнездо в главата за различни сектори. Тъй като това дружество произвежда няколко вида скрепителни елементи, включително нестандартни скрепителни елементи, Комисията го оставя в анализа.

86 Според съображение 307 от обжалвания регламент, след окончателното разгласяване в отговор на коментарите от заинтересованите страни, включително от CCCME, в които се иска изключването на финансовите данни на определени тайландски производители, включени заради това, че произвеждат продукта, предмет на разследването, Комисията потвърждава, че тези дружества произвеждат няколко вида скрепителни елементи в обхвата на продукта, предмет на разследването. В частност от уебсайта на Topy Thailand е установено, че дружеството произвежда стандартни шайби, които са част от продукта, предмет на разследването, а не само опорни (ограничителни) шайби, каквито твърдения са били изложени. Следователно Комисията потвърждава, че избраните дружества в Тайланд са свързани пряко или косвено с производството и продажбите на продукта, предмет на разследването.

87 В това отношение най-напред следва да се отбележи, че както е видно от точка 9 по-горе, шайбите са скрепителни елементи, попадащи в обхвата на разследването.

88 По-нататък, от съображения 63 и 70 от обжалвания регламент се установява, че в съответствие с член 17, параграф 1 от основния регламент от деветдесет и двата китайски производителя износителя, предоставили исканата в известието за започване информация и приели да бъдат включени в извадката, Комисията подбира трите производителя износителя/групи от производители износители, представляващи най-големия обем на износа, за който е разумно да се очаква, че може да бъде разследван в рамките на наличното време. Специфичните видове продукти, произвеждани от избраните дружества, не са били критерий за този подбор, доколкото за целите на разследването всички видове скрепителни елементи са приети за един продукт.

89 Всъщност съгласно текста на член 17, параграф 1 от основния регламент когато броят на производителите от Съюза, износителите или вносителите, типовете продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи до приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на извадки, които са статистически валидни, предвид наличната по време на подбора информация, или да се ограничи до най-големия представителен обем на производство, продажби или износ, чието разследване е възможно в рамките на наличното време.

90 Няма спор, че член 17 от основния регламент дава право на Комисията да прибегне към подхода на представителната извадка, по-специално когато броят на производителите износители е голям. Нещо повече, жалбоподателите не оспорват състава на извадката от китайски производители износители и нейната представителност.

91 Накрая, жалбоподателите изобщо не обясняват защо разликите в производството на скрепителни елементи непременно предполагат значителна разлика при разходите, що се отнася до ПОАР. В това отношение следва да се припомни, че член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент предвижда, че формирането на нормалната стойност включва неизкривени и разумни ПОАР и друга печалба. Ето защо от тази разпоредба следва, че за да са релевантни, използваните от Комисията данни трябва да са представителни за дружествата, произвеждащи продукти, предмет на разследването. Шайбите обаче са част от обхвата на разглеждания продукт, макар да не се произвеждат от трите китайски производителя износителя, включени в извадката.

92 Ето защо, като се има предвид, че Комисията е приела всички скрепителни елементи за един продукт и че извадката е съставена в съответствие с релевантните разпоредби от основния регламент, не може да се приеме доводът, че трябва да се изключат данните на един тайландски производител, който произвеждал скрепителни елементи, предмет на разследването, но те не съответствали точно на елементите, произвеждани от трите китайски производителя износителя, включени в извадката. Поради това обстоятелството, че последните не произвеждат шайби, е без значение за представителността на изчисленията на ПОАР и печалбата, свързани с нормалната стойност на продукта, предмет на разследването.

93 От друга страна, както изтъква Комисията, при разследванията като разглежданото в настоящото производство по обжалване, когато тя формира нормалната стойност въз основа на данни от подходяща представителна страна, не е лесно да получи качествени и достъпни данни, които изцяло да съответстват на извадката от производители износители. При всички положения представителността на референтните данни за тайландските производители трябва да се преценява в националния мащаб на държавата, чиито продукти са предмет на дъмпинга, а не само поотделно спрямо всеки производител

износител, включен в извадката. Комисията обяснява, че неизкривените и разумни ПОАР и печалба се определят по принцип въз основа на задълбочено проучване на всички потенциално релевантни дружества във всички потенциални подходящи представителни държави, на основата на бази данни, до които тя има достъп. Тези данни по принцип се предоставяли за всяко дружество като цяло и не се ограничавали почти никога до разглеждания продукт.

94 Във всеки случай, що се отнася по-специално до Topy Thailand, неговият уебсайт уточнявал, че последното произвежда стандартни шайби, които са част от продукта, предмет на разследването.

95 Жалбоподателите оспорват тези съображения, доколкото, от една страна, уебсайтът на Topy Thailand посочвал единствено опорни (ограничителни) шайби, които се различавали от шайбите, предмет на разследването на Комисията, които „се използват заедно с винт и гайка“. От друга страна EFDA, която познавала добре тайландските производители, потвърдила, че Topy Thailand не произвежда въпросния продукт. Както следва от точка 65 по-горе, такива недокументирани посещения не могат да бъдат достатъчно доказателство, за да се поставят под съмнение заключенията на Комисията относно представителността на въпросния тайландски производител.

96 На второ място, що се отнася до базата данни, използвана за събиране на релевантните данни на тайландските производители, е важно да се припомни най-напред, че определянето на разумен марж на ПОАР и на печалбата не представлява изключение от посочената в точка 39 по-горе съдебна практика, съгласно която Комисията разполага с широко право на преценка в областта на мерките за защита на търговията, така че съдилищата на Съюза упражняват само ограничен контрол. Всъщност това определяне включва по необходимост извършването на сложни икономически преценки (решение от 10 април 2019 г., Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия, T-301/16, EU:T:2019:234, т. 132), както и анализа на данните, с които разполага Комисията (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 180).

97 Ето защо, ако жалбоподателите възнамеряват да оспорят надеждността на използваните от Комисията данни за изчисляване на ПОАР и на печалбата, прибавени към нормалната стойност на разглеждания продукт, те трябва да подкрепят твърденията си с доказателства, които могат да хвърлят съмнение конкретно върху достоверността на метода или данните, използвани от тази институция (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 178 и цитираната съдебна практика).

98 В този контекст, ако искат да спечелят делото, жалбоподателите не могат само да представят алтернативни стойности — например стойности, получени от друга база данни — а трябва да представят доказателства, с които могат да се оспорят представените такива от Комисията (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 179).

99 В това отношение следва да се посочи, че в хода на разследването жалбоподателите са получили обяснения по всяка от точките, по които са възразили. Всъщност от съображение 241 от обжалвания регламент се установява, че в публично достъпното досие

Комисията е предоставила извадките от базата данни на D & B относно дружествата в Тайланд и че тези извадки включват връзки към уебсайта на D & B, отнасящи се до общата методология, а именно сбор от счетоводния баланс, данни за печалбата/загубата и ключовите съотношения за редица дружества по света, по държави, включително обясненията на тези ключови съотношения.

100 В съображение 308 от обжалвания регламент Комисията отхвърля твърденията за ненадеждност на данните от D & B, която се доказвала от факта, че размерът на консолидираната печалба на групата Topy бил сходен с този на Topy Thailand. Всъщност Комисията обяснява, че консолидираната печалба на групата Topy е резултат от приходите и разходите на групата във връзка със страни извън групата и вътрешногруповите печалби се елиминират на равнището на отчетите на групата. Ето защо такова сходство не било нещо необичайно.

101 Накрая, според съображение 309 от обжалвания регламент несъответствията между данните от Orbis и от D & B може да са резултат от различното описание на финансовата позиция, информация за която е събрана от базата данни, или от различното равнище на отчета на дружеството/групата, и следователно не поставят под съмнение надеждността на данните. Ето защо Комисията отхвърля довода на CCCME, че въпросните данни са надеждни само доколкото са оповестени публично. При това положение Комисията обяснява, че използва проценти, а не абсолютни числови стойности. Тези данни давали по-точно и по-разумно приближение.

102 При всички положения от съдебната практика следва, че законосъобразността на регламент за налагане на антидъмпингови мита трябва да се преценява с оглед на правните норми, и по-специално на разпоредбите на основния регламент, а не въз основа на евентуална предходна практика при вземане на решения на институциите на Съюза (решение от 18 октомври 2016 г., Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет, T-351/13, непубликувано, EU:T:2016:616, т. 107). Така обстоятелството, че Комисията може да е използвала други бази данни в миналото, не поставя под съмнение избора на базата данни на D & B в разглежданото разследване.

103 Съгласно структурата на основния регламент с конструирането на нормалната стойност се цели да се определи продажната цена на определен продукт, каквато тя би била, ако продуктът се продава в страната си на произход или в страната на износ, и следователно при изчисляване на конструираната стойност трябва да се вземат предвид разходите, свързани с продажбите на вътрешния пазар. При конструиране на нормалната стойност обаче институциите не са длъжни да вземат предвид действителните разходи на разглежданото дружество, а да направят разумна преценка на ПОАР, които това дружество би трябвало да понесе, ако пуска в продажба разглеждания продукт в достатъчни количества в държавата си на произход (решение от 18 март 2009 г., Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, T-299/05, EU:T:2009:72, т. 258).

104 Ето защо следва да се приеме, че в случая Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, обосновавайки изчисленията на неизкривени и разумни ПОАР и печалба на тайландските производители с данните от D & B. Жалбоподателите не представят никакви доказателства, които да поставят под съмнение надеждността на въпросната база данни.

105 Ето защо твърдението на жалбоподателите за наличие на грешка при изчисляване на ПОАР и на печалбата, които не били установени в съответствие с член 2, параграф 6а, буква а), четвърта алинея от основния регламент, трябва да се отхвърли.

3) По изискването за изменения и корекции

106 Жалбоподателите твърдят, че Комисията е трябвало да направи корекции в данните на тайландските производители, за да съответстват те на разходите на един китайски производител. В това отношение те изтъкват, че според апелативния орган на СТО, „каквато и да е използваната от него информация, разследващият орган трябва да се увери, че тя се използва за установяване на разходите за производство в държавата на произход“.

107 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

108 Най-напред е необходимо да се отбележи, че жалбоподателите не твърдят нарушение на конкретна разпоредба от основния регламент, а се позовават на практиката при вземане на решения на апелативния орган на СТО.

109 В това отношение от съдебната практика се установява, че предвид техния характер и структура споразуменията на СТО по принцип не попадат сред нормите, от гледна точка на които съдът на Съюза контролира законосъобразността на актовете на институциите на Съюза на основание член 263, първа алинея ДФЕС. Въпреки това, ако Съюзът възнамерява да изпълни определено задължение, поето в рамките на СТО, или ако актът на Съюза препраща изрично към конкретни разпоредби от споразуменията на СТО, съдът на Съюза трябва да упражни контрол за законосъобразност на въпросния акт на Съюза с оглед на правилата на СТО (решение от 14 юли 2021 г., Interpipe Niko Tube и Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Комисия, T-716/19, EU:T:2021:457, т. 95).

110 По-нататък следва да се припомни, че с Регламент 2017/2321 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 година за изменение на Регламент (ЕС) 2016/1036 за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейския съюз, и Регламент (ЕС) 2016/1037 относно защитата срещу субсидиран внос от държави, които не са членки на Европейския съюз (ОВ L 338, 2017 г., стр. 1), законодателят на Съюза изменя член 2 от основния регламент, като включва в него параграф 6а и изменя параграф 7.

111 Съгласно съдебната практика член 2, параграф 7 от основния регламент, в редакцията му преди изменението с Регламент 2017/2321, е бил израз на волята на законодателя на Съюза да възприеме самостоятелен подход в правния ред на Съюза в тази област, като въведе специален режим, съдържащ подробни правила за изчисляването на нормалната стойност при внос от страни без пазарна икономика. Поради това е постановено, че тази разпоредба не може да се счита за мярка, предназначена да осигури изпълнението в правния ред на Съюза на определено задължение, поето в рамките на споразуменията на СТО, които не предвиждат правила за изчисляване на нормалната стойност за страните без пазарна икономика. Общият съд уточнява, че след като тази разпоредба установява правила за изчисляване на нормалната стойност без съответствие в споразуменията на СТО, Комисията не е била длъжна да я тълкува в съответствие със задълженията на Съюза в рамките на СТО. Всъщност, ако това беше така, тя би се оказала лишена от правото на преценка, което законодателят е възнамерявал да ѝ предостави (вж. решение от 21 февруари 2024 г., Sinopec Chongqing SVW Chemical и др./Комисия, T-762/20, обжалвано, EU:T:2024:113, т. 41 и цитираната съдебна практика).

112 Тези принципи се прилагат по аналогия към член 2, параграф 6а от основния регламент. Всъщност тази разпоредба въвежда специален режим, установяващ правилата за определяне на нормалната стойност в случаите на износ от страни, на чийто вътрешен пазар са установени значителни нарушения, така както са дефинирани в същата разпоредба. Правото на СТО обаче не съдържа специални норми за изчисляване на нормалната стойност в такива случаи.

113 Следователно член 2, параграф 6а не може да се счита за мярка, предназначена да осигури изпълнението в правния ред на Съюза на определено задължение, поето в рамките на споразуменията на СТО, по смисъла на съдебната практика, цитирана в точка 111 по-горе. Ето защо жалбоподателите не могат да се позовават на задължението за съответстващо тълкуване на този член от гледна точка на правилата на СТО (вж. в този смисъл решение от 21 февруари 2024 г., Sinopec Chongqing SVW Chemical и др./Комисия, T-762/20, обжалвано, EU:T:2024:113, т. 49).

114 Наред с това е важно да се отбележи, че при всички положения жалбоподателите се ограничават в това твърдение за нарушение до повторение на доводите си за присъствието на японския валцдрат в тайландския внос, който е трябвало да се изключи от разследването, и за несъответствието на събраните данни с данните на трите китайски производителя износителя, включени в извадката. Във връзка с предполагаемото задължение за коригиране на разходите за производство жалбоподателите не сочат конкретната разпоредба от основния регламент, която била нарушена.

115 Ето защо следва да се приеме, че член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент се позовава на „неизкривени и разумни“ разходи, които би трябвало да се определят от Комисията, а жалбоподателите не са представили доказателства, че тези размери са изкривени или неразумни.

116 С оглед на гореизложените съображения и заключенията в точки 78 и 105 по-горе трябва да се отхвърли изцяло първата част на първото изложено от жалбоподателите основание за явна грешка в преценката на Комисията при избора на Тайланд за подходяща представителна държава за целите на формиране на нормалната стойност на продукта, предмет на разследването, при условията на член 2, параграф 6а от основния регламент.

б) По втората част, изведена от факта, че Малайзия била най-подходящата представителна държава

117 По същество жалбоподателите изтъкват, че Малайзия била подходящата представителна държава, на която Комисията е трябвало да се позове при формиране на нормалната стойност по смисъла на член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент. По този начин Комисията не взела предвид всички доказателства, с които разполагала, тъй като Малайзия е щяла да е по-добър източник от Тайланд на базата на много фактори.

118 В това отношение жалбоподателите на първо място оспорват факта, че при анализа на данните, с които е разполагала, Комисията е основала преценката си на обема на вноса по код по ХС 7227.90 (телове от легирани стомани), вместо на вносните цени, които били по-представителни и надеждни от тези, които се отнасят до Тайланд. Впрочем Комисията не обосновавала защо малайзийският внос е по-ненадежден, след като малайзийските вносни цени били сходни с разходите на китайските производители износители, включени в извадката, за разлика от тайландските вносни цени.

119 Жалбоподателите считат също така, че Комисията не е трябвало да се ограничава до вноса по код по ХС 7227.90, а трябвало да вземе предвид целия малайзийски внос. Всъщност, ако се вземат предвид и останалите три основни суровини (с кодове по ХС 7213.91, ХС 7213.99 и ХС 722830), 70 % от вноса на валцдрат в Малайзия ще е от държави, различни от Китай и държавите, които не са членки на СТО. Обратно, само 54 % от вноса в Тайланд по четирите кода от ХС бил от източници, различни от Китай и държавите, които не са членки на СТО. От друга страна, ако Комисията считала, че цената на вноса в Малайзия по код ХС 7227.90 не е представителна или надеждна, било възможно да се обоснове с дадена държава, а впоследствие да избере за конкретен елемент друга референтна стойност като международна референтна стойност, както направила Комисията в рамките на други разследвания.

120 На второ място жалбоподателите изтъкват, че Малайзия има достатъчно предприятия, на които Комисията може да се опре, доколкото Ningbo Jinding предоставило одитираните финансови отчети на 11 малайзийски производителя на скрепителни елементи и Комисията можела да се опре на поне три от тях.

121 Комисията счита, че доводите на жалбоподателите следва да се отхвърлят.

122 Най-напред следва да се припомни, че макар жалбоподателите да не са доказали наличието на явна грешка в преценката при избора на Комисията на Тайланд като подходяща представителна държава, в съответствие с цитираната по-горе в точка 43 съдебна практика Общият съд трябва да провери дали Комисията не е пропуснала да вземе предвид съществени или релевантни обстоятелства, за да установи дали избраната държава е подходяща и дали материалите от преписката са били разгледани с цялата дължима грижа, така че нормалната стойност на разглеждания продукт да е била определена по подходящ и нелишен от основание начин. Така доводите на жалбоподателите в тази втора част би трябвало да се разгледат само доколкото Комисията е имала избор между няколко „подходящи представителни“ държави, сред които е трябвало евентуално да предпочете тази, която има адекватно равнище на социална закрила и опазване на околната среда в съответствие с критериите по член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент.

123 При това положение следва да се посочи, че според съображение 224 от обжалвания регламент Комисията е счела, че над 75 % от вноса на телове от легирани стомани (ХС 7227.90) в Малайзия е с произход от Китай и от държави, които не са членки на СТО, и че теловете от легирани стомани представляват над 45 % от разходите за производството на скрепителни елементи. На тази основа Комисията е счела, че стойността на вноса на телове от легирани стомани е непредставителна в сравнение с другите налични представителни държави и е заключила, че Малайзия разполага с набор от по-нискокачествени леснодостъпни данни за изчисляване на стойност, при която няма нарушения.

124 Освен това според съображение 235 от обжалвания регламент Комисията е посочила, че вносът за Малайзия по код по ХС 7227.90 от незасегнати от нарушения източници е по-нисък от обемите на вноса за други потенциални представителни държави и се счита за по-малко надежден по отношение на цените. Всъщност Комисията приема, че вносът в Малайзия е по-малко подходящ от гледна точка на цените в сравнение с вноса в Тайланд, като се има предвид, че е засегнат от конкуренцията с вноса от Китай и държавите, които не са членки на СТО, които заедно представляват над 80 % от целия внос на тази суровина в Малайзия.

125 Нещо повече, от данните на включените в извадката китайски производители износители се установява, че делът на останалите три основни суровини е с най-малко 10 % по-нисък от дела на теловете от легирани стомани. Следователно Комисията е взела предвид факта, че относителното тегло на вноса на тези други суровини от Китай и от държавите, които не са членки на СТО, е по-високо в Малайзия, отколкото в Тайланд, с изключение на една от тях (ХС 7213.91). Ето защо Комисията отхвърля довода на някои заинтересовани страни, че Малайзия е подходяща представителна държава.

126 Доводите на жалбоподателите не могат да поставят под съмнение този избор на Комисията.

127 Първо, от обжалвания регламент се установява, че макар Комисията да счита, че не разполага с достатъчно адекватни данни за Малайзия, всъщност тази държава е отхвърлена най-напред поради факта, че регистрираният внос на разглеждания продукт не може да бъде взет предвид при формиране на нормалната стойност, тъй като той не се определя от силите, действащи на свободния пазар. Всъщност Комисията обяснява, че първоначално се е позовала на цените, за да определи представителността на съответната държава, и че дяловете на вноса от Китай и от държави, които не са членки на СТО, сочат, че цените на останалия внос също са засегнати от конкуренцията с вноса от Китай и от държавите, които не са членки на СТО, които представляват повече от 80 % от целия внос на тази суровина в Малайзия

128 Освен това, що се отнася до значението на дела на суровините от четирите кода, Комисията обяснява, че код по ХС 7227.90 е най-важният производствен фактор, тъй като съставлява над 50 % от разходите за използваните суровини и над 35 % от разходите за производството на скрепителните елементи, тоест повече от останалите суровини, взети заедно. При това положение жалбоподателите приемат, че обемът на вноса в Тайланд по код по ХС 7227.90, който Комисията е можела да използва, е по-голям от този в Малайзия.

129 Впрочем доводът на жалбоподателите относно идентичния обем на вноса, който би бил достатъчен в друго разследване, е неотносим в случая при разглеждането на обжалвания регламент. От една страна, според съдебната практика законосъобразността на регламент за налагане на антидъмпингови мита трябва да се преценява с оглед на правните норми, и по-специално на разпоредбите на основния регламент, а не въз основа на евентуална предходна практика при вземане на решения на институциите на Съюза (вж. в този смисъл решение от 18 октомври 2018 г., Crown Equipment (Suzhou) и Crown Gabelstapler/Съвет, T-351/13, непубликувано, EU:T:2016:616, т. 107; вж. в този смисъл и решения от 10 февруари 2021 г., RFA International/Комисия, C-56/19 P, EU:C:2021:102, т. 79, и от 4 октомври 2006 г., Moser Baer India/Съвет, T-300/03, EU:T:2006:289, т. 45). От друга страна, значението на обема на вноса на даден продукт е различно в зависимост от въпросния продукт.

130 Второ, що се отнася до въпроса за липсата на налични данни за малайзийските производители, която се оспорва от жалбоподателите, тъй като Ningbo Jinding предоставило на Комисията релевантни качествени данни за малайзийски производители, е важно да се посочи, първо, че на 5 януари 2021 г., тоест преди първата бележка, Ningbo Jinding е дало одитирани финансови отчети на един малайзийски производител към своя коментар относно избраните от Комисията кодове по ХС, в който то твърди, че както Тайланд, така и Малайзия са подходящи представителни държави. Според съображение 237 от обжалвания регламент обаче, и това не се оспорва от жалбоподателите,

представеният от този малайзийски производител документ е приет за нецелесъобразен, тъй като групата, към която принадлежи дружеството, има и други дейности освен производството на скрепителни елементи в Малайзия.

131 Второ, от съображение 294 от обжалвания регламент се установява, че Ningbo Jinding е предоставило данни, обхващащи одитираните финансови отчети на 11 производителя на скрепителни елементи, след окончателното разгласяване, а именно, както отбелязва Комисията, осем месеца след като са поискани във втората бележка. Ето защо те са предоставени със закъснение и не са взети предвид при разглеждане на релевантността на избора на подходяща представителна държава по време на разследването.

132 От гореизложеното следва, че жалбоподателите не са представили доказателства за явна грешка в преценката на Комисията за това, че Малайзия не може да бъде избрана като подходяща представителна държава по смисъла на член 2, параграф 6а от основния регламент при разследването, предмет на настоящата жалба.

в) По изчисляването на вътрешния товарен превоз, консумативите и общите разходи за целите на определяне на нормалната стойност

133 За да вземе предвид всички разходи, свързани с производството на разглеждания продукт, Комисията е възпроизвела разходите за суровини въз основа на цените, които би заплатил производител в подходящата представителна държава, а именно Тайланд.

134 В третата част от първото основание жалбоподателите изтъкват първо, че Комисията е изчислила изкуствено транспортните разходи за суровините, консумативите, които са неосновни суровини, потребени в производствения процес, и общите разходи, и че те не са „съответстващи“ на тези на китайските производители в нарушение на член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент. Всъщност Комисията увеличила транспортните разходи, като използвала същия коефициент като използвания за увеличаване на разходите за въпросната суровина. Тази референтна стойност се отнасяла обаче до тази суровина в Тайланд и нямала никакво влияние върху транспортните разходи. Транспортът бил услуга, разходите за която не варирали в увеличение или в намаление в зависимост от увеличението или намалението на стойността на превозваната суровина. При всички положения не трябвало да се прилага един и същ процент. Този метод не вземал предвид конкретни фактически данни, например разстоянието на транспортиране.

135 Нещо повече, Ningbo Jinding предоставило на Комисията подходяща референтна стойност за Тайланд, а именно, единична цена за превоз на килограм и на километър в Тайланд, основаваща се на доклада „Doing Business 2020 — Thailand“. Ето защо Комисията разполагала с по-подходяща референтна стойност отколкото изкуственото съотношение, на което се основала.

136 Второ, жалбоподателите считат, че същите възражения се отнасят и до изчисленията на консумативите и на общите разходи, доколкото Комисията изчислила тези стойности спрямо преизчислените разходи за суровини и ги увеличила въз основа на референтна стойност, която нямала никакво отношение към тях. Консумативите обаче не били суровини, а общите разходи включвали елементи, като наем, ремонт, амортизации. Тези разходи не били в зависимост от разходите за суровини.

137 От друга страна Комисията не уведомила заинтересованите страни за източника, който възнамерявала да използва при определяне на транспортните разходи, в нарушение на задължението си по член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент. Всъщност нито първата бележка относно производствените фактори, нито втората, съдържала информация по този въпрос.

138 Комисията изтъква, че доводите на жалбоподателите трябва да се отхвърлят.

139 Първо, според съображение 256 от обжалвания регламент Комисията е изразила разходите за транспорт, направени от включените в извадката китайски производители износители за доставката на суровини, като процент от действителните разходи за тези суровини, и след това е приложила същия процент към незасегнатите от нарушения разходи за същите суровини в Тайланд, за да получи транспортни разходи, при които няма нарушения. Комисията е счела, че в контекста на разследването съотношението между разходите за суровини и транспортните разходи на китайския производител износител може в разумна степен да се използва като показател за оценка на разходите за суровини, при които няма нарушения, при доставката им в завода на дружеството.

140 Всъщност от съображения 327 и 328 от обжалвания регламент се установява, че Комисията счита, че нормалната стойност по смисъла на член 2, параграф 6а, буква а) от обжалвания регламент трябва да съответства на цената, която даден производител на скрепителни елементи би платил в Тайланд за доставени до завода суровини. Така, ако не се добавят разходи за международен транспорт или вносни мита, получената референтна стойност няма да отразява цената на тайландския пазар, при която няма нарушения, а само средната цена стойност, застраховка и навло (CIF) в държавите, изнасящи въпросните суровини.

141 Комисията добавя, че поради липсата на каквато и да е референтна стойност за транспортните разходи (по дружества, по видове суровини, по различни транспортни канали и т.н.), тя е използвала съотношението между транспортните разходи и разходите за суровини на включените в извадката китайски производители износители. Това съотношение е приложено към референтната стойност на суровината, която след това е умножена по количеството суровина, потребено от производителя износител. Тази методология отразявала структурата на разходите на производителя износител, тъй като съотношението между транспортните разходи и разходите за суровината се запазва и се прилага към референтната стойност, при която няма нарушения.

142 За да получи общия размер на разходите за производство, при които няма нарушения, Комисията добавя общи производствени разходи. Тези разходи, направени от включените в извадката китайски производители износители, са увеличени с разходите за неосновни суровини и за консумативи, след това са изразени като процент от действително направените от всеки включен в извадката производител износител производствени разходи. Този процент е приложен към производствените разходи, при които няма нарушения.

143 В самото начало следва да се припомни, че Комисията не може да се основава на цените, платени от китайските производители износители, поради значителните нарушения в тази държава. От съображение 187 и следващите от обжалвания регламент е видно, че Комисията е установила значителни нарушения вследствие от намесата на китайските държавни органи в стоманодобивния сектор, която засяга цените или разходите за разглеждания продукт, сред които са разходите за суровини.

144 Член 2, параграф 6а, буква б) от основния регламент дава определение на понятието „значителни нарушения“ като „нарушенията, които се проявяват, когато отчетените цени или разходи, включително разходите за суровини и енергия, не са формирани от силите, действащи на свободния пазар, тъй като са повлияни от съществена правителствена намеса“, и съдържа примерен списък на елементите, на които може да се обърне внимание, когато се преценява дали съществуват значителни нарушения. В настоящата жалба жалбоподателите не оспорват преценката на Комисията за наличието на значителни нарушения в Китай.

145 В това отношение следва да се отбележи, че широкото право на преценка, с което разполагат институциите на Съюза в областта на мерките за защита на търговията поради сложността на икономическите и политическите положения, които трябва да разглеждат, се отнася и до установяването на значителни нарушения по смисъла на член 2, параграф 6а, буква б) от основния регламент. Същото се отнася и за фактическите положения, от правен и политически характер, които се проявяват в съответната страна и които институциите на Съюза трябва да преценяват, за да определят дали даден износител действа в пазарни условия без значителна намеса на държавата (вж. решение от 21 юни 2023 г., Guangdong Haomei New Materials и Guangdong King Metal Light Alloy Technology/Комисия, T-326/21, EU:T:2023:347, т. 78 и цитираната съдебна практика).

146 От това следва, че съгласно съдебната практика, цитирана в точка 39 по-горе, жалбоподателите трябва да представят доказателства за явна грешка в преценката на Комисията при формиране на нормалната стойност на продукта, предмет на разследването, и по-конкретно при изчисляването на разходите относно вътрешния товарен превоз, консумативите и общите разходи.

147 Както основателно отбелязва Комисията, жалбоподателите не са оспорили нито в хода на разследването, нито в писмените си изявления пред Общия съд, че транспортните разходи, поети от включените в извадката китайски производители износители за доставката на суровини, консумативите и общите разходи, са засегнати от значителни нарушения.

148 Следователно разходите на включените в извадката производители износители не могат да се използват като референтни при изчисляването на допълнителните разходи. Комисията обяснява, че когато не е разполагала с подходящи референтни стойности, тя е трябвало да ги определи по отношение на групата разходи, към която принадлежат въпросните разходи. Следователно, след като е определила разходите за суровини или производствените разходи, при които няма нарушения, Комисията е приложила референтната стойност, за да изчисли въпросния разход без нарушения в съответствие със структурата на разходите на производителя износител. Така например, ако вътрешният товарен превоз представлява 1 % от общите разходи за суровини, посочени в отчетите на даден китайски производител износител, той ще представлява 1 % и от разходите за суровини в така конструираната от Комисията нормална стойност съгласно член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент.

149 От друга страна, Комисията е отхвърлила предоставената от Ningbo Jinding референтна стойност, тъй като не е разполагала с надеждна информация за разстоянието в километри. Освен това четирите основни суровини са доставяни на Ningbo Jinding от различни доставчици и следователно са идвали от различни райони в Китай, а жалбоподателите са

предложили да се използва само едно разстояние — това, което е най-близо от пристанището. Нещо повече, референтната стойност не е могла да се засече с други данни, тъй като е била предоставена след окончателното разгласяване. Ето защо тя е отхвърлена.

150 Второ, следва да се посочи, че жалбоподателите не са предоставили подходяща референтна стойност за изчисляване на консумативите и общите разходи.

151 Освен това следва да бъде припомнено, че Комисията разполага с широко право на преценка при анализа на данните (решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 180).

152 Така в отсъствието на по-релевантни и надеждни данни, които Комисията да използва при изчисляване на вътрешния товарен превоз, консумативите и общите разходи, тя е била длъжна да конструира тези разходи, като вземе предвид структурата на включените в извадката китайски производители износители. Впрочем, в това отношение следва да се посочи, че жалбоподателите не оспорват само по себе си, че нормалната стойност на продукта, изчислена въз основа на тайландските производители, трябва да включва тези разходи, свързани със суровините.

153 При всички положения, от съдебната практика е видно, че когато липсват по-надеждни данни на разположение, то данни, получени след корекция на други данни, могат да съставляват достоверни доказателства, при условие, от една страна, че сами по себе си тези други данни представляват такива достоверни доказателства и от друга страна, че разглежданите корекции са осъществени въз основа на логични предположения, така че резултатът от тези корекции е правдоподобен (решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 125).

154 Ето защо, поради липса на по-надеждни данни Комисията е можела без да допусне явна грешка в преценката да изчисли разходите за вътрешен товарен превоз, за консумативи и останалите общи разходи чрез прилагане на процент от разходите за необходимите за производството на разглеждания продукт суровини, като се придържа към структурата на включените в извадката производители износители.

155 От гореизложените съображения следва, че жалбоподателите не са представили доказателства за явна грешка в преценката на Комисията при изчисляване на вътрешния товарен превоз, консумативите и останалите общи разходи. Ето защо третата част от първото основание трябва да се отхвърли.

г) По изчисленията на почасовата цена на труда

156 Жалбоподателите изтъкват, че хипотезата на Комисията, че един тайландски работник работи средно 40 часа седмично, е неправилна и не почива на никакви факти, в нарушение на член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент. Нещо повече, тримесечните отчети на тайландската национална статистическа служба показвали, че през всяко от тримесечията на разследвания период процентът на работниците, които работят между 40 и 49 часа или над 50 часа, е много висок. Заинтересованите страни посочили на Комисията, че приложимото тайландско законодателство предвижда максимум от 48 работни часа седмично.

157 Комисията изтъква, че доводите на жалбоподателите следва да се отхвърлят.

158 Трудът е един от производствените фактори, използвани при конструиране на нормалната стойност на основание член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент.

159 Според съображение 314 от обжалвания регламент, за изчисляване на разходите за труд на час Комисията е разделила месечните разходи за труд в представителната държава на четири седмици, след това е разделила всяка седмица на четиридесет работни часа, тоест стандартния брой отработени часове на седмица (осем часа на ден, умножени по пет работни дни). Според информацията, с която тя е разполагала, 67 % от служителите в производствения сектор в Тайланд работят между 40 и 49 часа седмично при законово ограничение 48 часа.

160 Комисията защитава избора си, като твърди, че няма никакви доказателства, че правилната стойност е по-скоро 48 часа седмично.

161 В това отношение следва да се посочи, че жалбоподателите не са доказали с конкретни данни по време на разследването или пред Общия съд, че диапазонът от 40 до 48 часа труд седмично е погрешен. Както се установява от съдебната практика, цитирана по-горе в точка 59, ако жалбоподателите възнамеряват да оспорят сложната преценка на Комисията при изчисляването на нормалната стойност, те носят тежестта да представят конкретни доказателства за наличието на явна грешка в преценката на Комисията на данните, взети предвид за целите на това изчисляване. Жалбоподателите твърдят, че в действителност отработените часове на седмица в Тайланд са повече, без обаче да се обосновават с конкретни доказателства.

162 Следователно жалбоподателите не са доказали, че приемайки стойността 40 отработени часа на седмица в Тайланд при изчисляване на разходите за труд, свързани с производството на разглеждания продукт, Комисията е допуснала явна грешка в преценката.

163 Ето защо четвъртата част от първото основание трябва да се отхвърли.

д) По налагането на мита при вноса на суровини

164 Жалбоподателите изтъкват, че като е прибавила вносни мита върху средната цена CIF, както е посочено в „Атлас на световната търговия“ (GTA), Комисията е нарушила член 2, параграф 6а, буква а) от основния регламент, тъй като китайските производители износители се снабдяват изключително от китайския пазар на суровини. Ето защо така изчислените разходи не били съответстващи разходи.

165 Нещо повече, жалбоподателите настояват, че Комисията е разполагала с цената на основните суровини на вътрешния пазар в Тайланд. Всъщност данните, предоставени от заинтересованите страни, се основавали на данните за извършените от Tata Thailand продажби на валцдрат в Тайланд през разследвания период, така както са представени в неговия одитиран годишен отчет.

166 Комисията счита, че доводите на жалбоподателите следва да се отхвърлят.

167 Във връзка с това от съображение 258 от обжалвания регламент се установява, че за да се определи нормалната стойност на разглеждания продукт, в изчисленията трябва да се включат разходите, които един тайландски производител би платил за доставени до завода суровини. Така ако към средната цена CIF не се добавят вносни мита, получената референтна стойност няма да отразява цената на тайландския пазар, при която няма нарушения.

168 Всъщност, първо, доколкото Комисията е трябвало да изчисли нормалната стойност на разглеждания продукт, така както би била определена за производител от подходящата представителна държава, тя основателно е счела за необходимо да вземе предвид при изчисленията всички разходи, свързани с производството на разглеждания продукт, и по-специално разходите на тайландските производители за снабдяване със суровини.

169 Така когато нормалната стойност се конструира въз основа на цените и на разходите в държава, различна от разглежданата, при определяне на нормалната стойност трябва да се вземе предвид съвкупността от данни за този пазар (вж. в този смисъл решение от 23 април 2018 г., Shanxi Taigang Stainless Steel/Комисия, T-675/15, непубликувано, EU:T:2018:209, т. 61 и цитираната съдебна практика).

170 Следователно доводът на жалбоподателите, че китайските производители износители се снабдяват изключително от вътрешния пазар в Китай, е неотносим.

171 Второ, както установява Комисията и в настоящото производство жалбоподателите не оспорват това, вътрешните китайски цени са силно повлияни от намесата на правителството, поради което не съответстват на цените на свободния пазар.

172 Трето, жалбоподателите признават, че предоставените на Комисията данни се отнасят само до един производител, а именно Tata Thailand. В това отношение Комисията отбелязва, че не са дадени никакви обяснения как са получени тези данни, кои точно са суровините, за които се отнасят, и кой период обхващат, и че при всички положения данните от един-единствен производител не могат задължително да се считат за представителни.

173 Четвърто, що се отнася до алтернативния метод, предложен от жалбоподателите, при който Комисията се ограничава до вътрешните цени в Тайланд, а не се основава на вносните цени, следва да се отбележи, че Комисията е обяснила, че вносът е бил конкурентен на националното производство от гледна точка на цените, но отразява и разходите за суровини, свързани например с транспорта, така както са определени от самите производители износители, и че следователно вносът съставлява съвкупност от данни, която е по-релевантна при изчисляване както на цената на суровините, така и на допълнителните разходи за производството на разглеждания продукт. Нещо повече, Комисията е обяснила, че данните за вътрешните цени в Тайланд, с които е разполагала, са се отнасяли само до един доставчик и следователно не са приети за надеждни.

174 Следователно петата част от първото основание е неоснователна.

175 По гореизложените съображения петата част от първото основание, а следователно и първото основание като цяло, следва да се отхвърли.

2. По второто основание за нарушение на член 2, параграф 10, буква д) от основния регламент

176 Жалбоподателите твърдят нарушение на член 2, параграф 10, буква д) от основния регламент, тъй като Комисията не извършила обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност, защото приложила корекции само към експортните цени, но не и към нормалната стойност.

177 От една страна, жалбоподателите изтъкват, че Комисията не е разполагала с точна разбивка на ПОАР на петте тайландски производителя, въз основа на които е изчислила нормалната стойност, и следователно не е знаела какво включват тези данни от тайландските производители. От друга страна, някои от свързаните с продажбите разходи, като транспортните разходи, не били приспаднати от стойностите на ПОАР, което означавало, че Комисията приела, че всичките пет тайландски производителя извършват продажбите си на база франко завода — хипотеза, която не била обоснована. Във въпросника до китайските производители обаче Комисията класифицирала транспортните разходи като ПОАР.

178 Жалбоподателите считат, че Комисията неправилно е отхвърлила предоставените от тях доказателства за необходимостта от поисканата корекция. Поради липсата на данни за точното разпределение на разходите, Комисията трябвало да използва поне показател за процента на транспортните разходи. От друга стран,а подходът на Комисията в това отношение не съответствал на по-ранната ѝ практика.

179 Комисията изтъква, че доводите на жалбоподателите трябва да се отхвърлят.

180 Според член 2 от основния регламент, след определяне на нормалната стойност следва да се определи експортната цена на продуктите, предмет на разследването. Член 2, параграф 8 от основния регламент уточнява, че експортна цена е цената, реално платена или подлежаща на плащане при продажба на продукт, предназначен за износ от страната на износа за Съюза.

181 След това съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент се извършва обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност, като за всеки конкретен случай под формата на корекции се държи сметка за разлики в онези фактори, за които се твърди и се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост.

182 В частност според член 2, параграф 10, буква д) от основния регламент, на който се позовават жалбоподателите, корекции се правят за разлики в разходите, пряко свързани с доставката на съответния продукт от помещенията на износителя до независим купувач, когато те са включени в дължимите цени. Тези разходи включват транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи.

183 Съгласно съдебната практика, ако на основание член 2, параграф 10 от основния регламент една от страните поиска корекции, предназначени да направят сравними нормалната стойност и експортната цена с оглед определянето на дъмпинговия марж, тази страна трябва да докаже, че искането ѝ е обосновано. Всъщност тежестта на доказване на необходимостта да се направят специфичните корекции, изброени в член 2, параграф 10,

букви а)—к) от основния регламент, носят лицата, които желаят да се позоват на тях (вж. решение от 23 април 2018 г., Shanxi Taigang Stainless Steel/Комисия, T-675/15, непубликувано, EU:T:2018:209, т. 71 и цитираната съдебна практика).

184 В съдебната практика се уточнява още, че широкото право на преценка на Комисията поради сложността на икономическите, политическите и правните положения, които тя трябва да разгледа в сферата на мерките за защита на търговията, обхваща и прилагането на член 2, параграф 10 от основния регламент (вж. в този смисъл решение от 16 февруари 2012 г., Съвет и Комисия/Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP, C-191/09 P и C-200/09 P, EU:C:2012:78, т. 63). Ето защо при упражнявания от Общия съд контрол върху доказателствата, на които почиват констатациите на Комисията, не се нарушава широкото право на преценка на тази институция в областта на търговската политика, а само се установява дали въпросните доказателства могат да подкрепят направените от Комисията изводи (решение от 7 април 2016 г., ArcelorMittal Tubular Products Ostrava и др./Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P и C-193/14 P, EU:C:2016:209, т. 35).

185 Следователно в настоящия случай при прилагане на тази съдебна практика жалбоподателите носят тежестта да докажат необходимостта от поисканата корекция, като се обосноват с доказателства, представени от тях по време на разследването.

186 Според съображение 279 от обжалвания регламент Комисията е направила корекции на експортната цена на китайските производители износители за разходите за обработка, навло, застраховка, опаковане, кредити и банкови такси, за да получи цена „франко завода“.

187 Комисията обаче не е направила корекции на нормалната стойност, като се има предвид, че тя вече е била изчислена на база „франко завода“ в съответствие с член 2, параграф 6а от основния регламент.

188 В това отношение следва да се отбележи, че макар съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент корекциите могат да се окажат необходими, за да се отчетат съществуващите разлики между експортната цена и нормалната стойност, които засягат тяхната сравнимост, такива корекции не биха могли да се извършат върху стойност, която е конструирана и следователно не е реална. Всъщност по принцип тази стойност не може да бъде засегната от фактори, накърняващи сравнимостта ѝ, тъй като тя е определена по изкуствен начин (вж. в този смисъл решение от 18 март 2009 г., Shanghai Excell M&E Enterprise и Shanghai Adeptech Precision/Съвет, T-299/05, EU:T:2009:72, т. 266).

189 Поначало следва да се отбележи, че в отговор на коментарите на заинтересованите страни в съображение 333 от обжалвания регламент Комисията заключава, че формирането на нормалната стойност по вид на продукта на базата на цена „франко завода“ включва обоснована по размер сума за ПОАР и че няма налична информация, която да показва, че ПОАР на съответните тайландски дружества са включвали транспортни разходи за доставка до клиенти.

190 Що се отнася до това дали представените от жалбоподателите доказателства за исканата корекция са достатъчни съгласно съдебната практика, цитирана в точка 183 по-горе, от представената на Общия съд преписка се установява първо, че жалбоподателите се позовават на алтернативното предложение на Wenzhou, което има за цел да определи по размер ПОАР въз основа на данните на производителите износители. Въпреки това, както основателно изтъква Комисията, корекция на база структурата на разходите на

производителите износители е нецелесъобразна съгласно член 2, параграф 10 от основния регламент, доколкото тези цени не съответстват на пазарната икономика (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2019 г., Jinan Meide Casting/Комисия, T-650/17, EU:T:2019:644, т. 74 и 75). Ето защо този довод трябва да се отхвърли.

191 Второ, жалбоподателите са представили документи, за които считат, че са в състояние да докажат, че в обичайната счетоводна практика транспортните разходи се третират като ПОАР. В това отношение те първо се позовават от една страна на софтуера за счетоводство NetSuite на Oracle, според който ПОАР могат да включват „експедиционни разходи“, а от друга страна, на статия в Harvard Business Review от 1987 г., в която навлата също са от категорията на ПОАР. Всъщност според жалбоподателите това произтичало от обичайната практика в сферата на счетоводството, тъй като липсвала друга счетоводна статия, в която да се осчетоводяват тези разходи.

192 „Доказателствата“, на които се позовават жалбоподателите, обаче се отнасят до общи счетоводни принципи, а не конкретно до данните, използвани от Комисията в разглежданото разследване. Ето защо не те могат да поставят под съмнение преценката на Комисията при разглеждането на данните на тайландските производители износители.

193 Второ, към писмената реплика жалбоподателите прилагат още, от една страна, одиторския доклад на Tata Thailand, в който разходите за доставка и за продажба и банковите разходи са посочени като ПОАР, и от друга страна, одиторския доклад на Ningbo Jinding, в който разходите за транспорт при износ или за вътрешен товарен превоз и разните разходи се третират като ПОАР.

194 От съображение 271 от обжалвания регламент обаче се установява, че Tata Thailand не е сред петте определени тайландски дружества. Също така одиторският доклад на Ningbo Jinding е несъстоятелен в това отношение, доколкото, както е видно от точка 190 по-горе, структурата на разходите на китайските производители износители не може да послужи като основа за поискана корекция по член 2, параграф 10 от основния регламент.

195 Трето, по същите съображения следва да се отхвърли доводът на жалбоподателите относно въпросника, изпратен на китайските производители износители, в който транспортните разходи са включени в ПОАР. Всъщност Комисията обяснява, че целта на посочения въпросник е била да се изясни структурата на китайските производители износители. Ето защо той не може да обвърже Комисията при последващото третиране на тези данни.

196 Четвърто, жалбоподателите изтъкват, че доколкото Комисията не знае какво включват ПОАР на петте тайландски производителя, от тях не може разумно да се очаква да представят конкретни доказателства във връзка с това, предвид непрозрачността на данните от D & B и факта, че тези данни се отнасят до друга държава. Така жалбоподателите признават, че техните доводи са спекулативни.

197 Предвид това, обстоятелството, че нормалната стойност е конструирана въз основа на член 2, параграф 6а от основния регламент и следователно въз основа на данни на производители износители от подходящата представителна държава, не смекчава доказателствената тежест, произтичаща от цитираната по-горе в точка 183 съдебна практика, според която лицето, което иска корекция заради някой от факторите, посочени

в член 2, параграф 10 от основния регламент, трябва да докаже, че този фактор може да засегне цените и тяхната сравнимост (вж. в този смисъл решение от 28 април 2022 г., Changmao Biochemical Engineering/Комисия, C-666/19 P, EU:C:2022:323, т. 151).

198 В заключение следва да се посочи, че в хода на административната процедура е трябвало жалбоподателите да формулират искане за корекция на основание член 2, параграф 10 от основния регламент и да представят доказателства, от които да се установява необходимостта от посочената корекция, за да се гарантира сравнимостта между нормалната стойност и експортните цени.

199 От гореизложените съображения обаче следва, че жалбоподателите не са представили никакви доказателства за необходимостта от исканата корекция.

200 Следователно второто основание трябва да се отхвърли.

3. По третото основание за нарушение на член 18 от основния регламент при изчисляване на разходите за труд, необходим за производството на разглеждания продукт

201 С третото основание жалбоподателите по същество оспорват изчисленията на разходите за труд, необходим за производството на разглеждания продукт, въз основа на данните от само един от трите китайски производителя износителя, включени в извадката, а именно Jiangsu, в нарушение на член 18, параграфи 1 и 5 от основния регламент и на член 6.8 и приложение II, точки 5 и 7 от Антидъмпинговото споразумение.

202 На първо място жалбоподателите изтъкват, че този метод е неправилен, доколкото Jiangsu използва процеса на студено коване, а процесът на горещо коване бил по-трудоемък. Като приложила производителността на труда на Jiangsu към Ningbo Jinding, Комисията направила необоснованото заключение, че работниците на последното работят 52 седмици годишно, 6 дни седмично и 17 часа дневно. Съгласно член 18 от основния регламент Комисията била длъжна, от една страна, да избере възможно най-добрите сведения, с които разполага, за да преодолее празнотата в доказателствата, предизвикана от липсата на необходимата информация, и от друга страна, да провери така получената информация чрез информация от други източници, и по-специално от производителите от Съюза.

203 На второ място, що се отнася до другите данни, с които Комисията можела да се обоснове, жалбоподателите изтъкват първо, че Комисията можела да използва стандартните работни часове, предоставени своевременно от Ningbo Jinding и Wenzhou. Тези производители не били длъжни да водят действително отработените часове и следователно не разполагали с друга информация, която да предоставят на Комисията в потвърждение на това, че са били спазвани стандартните работни часове. Според жалбоподателите Комисията знаела, че що се отнася до Ningbo Jinding може да се обоснове със съобщенията до персонала на съответните цехове, участващи в производството на скрепителни елементи, а що се отнася до Wenzhou — с максималния брой работни часове, разрешени от китайското законодателство. Този максимален брой работни часове се прилагал независимо от разглеждания сектор. От друга страна, жалбоподателите твърдят, че в миналото Комисията се е позовавала на стандартни разходи, което било обичайно в сферата на защитата на търговията. Тя направила това и в случая, като се обосновала със стандартните работни часове, за да определи референтните тайландски разходи.

204 Второ, жалбоподателите твърдят, че Комисията можела да се позове на максималния брой работни часове, регламентиран в китайското законодателство. Всъщност съобщенията на Ningbo Jinding до персонала показвали броя работни часове по цехове и потвърждавали, че Ningbo Jinding спазва максималния брой работни часове. В отсъствието на доказателства за обратното, Комисията нямала основание да презумира незаконосъобразно поведение на оказал съдействие производител износител.

205 Трето, според жалбоподателите Комисията можела да се позове на средния брой работни часове на един работник в Jiangsu. Като умножи тези часове на един работник по броя на работниците на разглежданите производители износители, Комисията можела да изчисли средния брой работни часове за килограм продукт, предмет на разследването, като избегне изкривяването в резултат от различния използван производствен процес. Нещо повече, това щяло да позволи да се вземе предвид реалния брой на работниците, съобщен от Ningbo Jinding и Wenzhou, в съответствие с член 18 от основния регламент.

206 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

207 Член 18 от основния регламент гласи, че в случай че заинтересована страна откаже достъп или по друг начин не предостави в предвидения срок необходимата информация или значително възпрепятства разследването, предварителните или окончателни заключения, положителни или отрицателни, могат да бъдат направени въз основа на наличните данни. Така, ако се установи, че заинтересовано лице е предоставило невярна или подвеждаща информация, тази информация се изключва и се използват наличните данни.

208 Съгласно член 6.8 от Антидъмпинговото споразумение, в случай че някоя от заинтересованите страни откаже достъп до или по друг начин не предостави необходимата информация в разумно предвиден период от време или в значителна степен пречи на разследването, първоначалните и окончателните заключения — отрицателни или положителни — могат да бъдат направени въз основа на наличните факти. Освен това приложение II към Антидъмпинговото споразумение съдържа разпоредби относно използването на „най-достоверната налична информация“ в хода на разследванията и уточнява условията, при които разследващите органи могат да се доверят на информацията от друг източник, а не от съответното лице.

209 От самото начало следва да се припомни, че с член 18 от основния регламент в правото на Съюза се транспонира съдържанието на член 6.8 и приложение II от Антидъмпинговото споразумение, с оглед на които той трябва да се тълкува, доколкото е възможно (вж. решение от 22 май 2014 г., Guangdong Kito Ceramics и др./Съвет, T-633/11, непубликувано, EU:T:2014:271, т. 40 и цитираната съдебна практика).

210 Според член 18, параграф 1 от основния регламент съществуват четири хипотези, в които могат да се използват наличните данни, а именно, първо, когато заинтересованото лице откаже достъп до необходимата информация, второ, когато не я предостави в предвидения срок, трето, когато значително възпрепятства разследването или четвърто, когато предостави невярна или подвеждаща информация (решение от 25 октомври 2011 г., Transnational Company „Kazchrome“ и ENRC Marketing/Съвет, T-192/08, EU:T:2011:619, т. 268).

211 От съдебната практика се установява още, че заинтересованите страни са длъжни да предоставят на службите на Комисията информацията, която ще ѝ позволи да проведе успешно антидъмпинговото разследване. Така информацията се приема за „необходима“ по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент, ако е от естество да позволи на Комисията да направи заключенията, които се налагат в рамките на антидъмпинговото разследване, като преценката за „необходимия“ характер на дадена информация се осъществява във всеки отделен случай (решение от 14 декември 2017 г., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 53).

212 Определението на понятието „необходима информация“ трябва да взема предвид целта на член 18 от основния регламент. В това отношение следва да се припомни, че Комисията като разследващ орган е тази, която трябва да установи наличието на дъмпинг, вреда и причинно-следствена връзка между вноса — предмет на дъмпинг, и вредата. Въпреки това нито една разпоредба от основния регламент не предоставя на Комисията правомощието да задължава заинтересованите страни да участват в разследването или да предоставят информация, следователно, за да получи необходимата информация, тази институция се нуждае от доброволното съдействие на заинтересованите страни. В този контекст от съображение 27 от основния регламент е видно, че законодателят на Съюза е счел за „необходимо […] да се предвиди, че за установяване на констатациите може да се ползва и друга информация, ако страните не оказват достатъчно съдействие, както и че тази информация може да е по-малко благоприятна за страните, отколкото в случай на оказване на съдействие“. По този начин целта на член 18 от основния регламент е да позволи на Комисията да продължи разследването, дори ако заинтересованите страни откажат да съдействат или съдействат недостатъчно. При това положение, като се има предвид, че те са длъжни да съдействат възможно най-пълно според възможностите си, те трябва да предоставят цялата информация, с която разполагат и която институциите считат за необходима, за да направят заключенията си (вж. в този смисъл решение от 14 декември 2017 г., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 54—56).

213 От друга страна, когато Комисията основава заключенията си на наличните данни, в случаите, в които предоставената информация е недостатъчна, тази институция не е длъжна да обяснява поради какво използваните налични данни са били най-добрите възможни, тъй като такова задължение не произтича нито от член 18 от основния регламент, нито от съдебната практика (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 19 март 2015 г., City Cycle Industries/Съвет, T-413/13, непубликувано, EU:T:2015:164, т. 132).

214 Всъщност прибягването до член 18 от основния регламент не е изключено, когато липсва умисъл в поведението (вж. решение от 22 септември 2021 г., NLMK/Комисия, T-752/16, непубликувано, EU:T:2021:611, т. 62 и цитираната съдебна практика). Размерът на усилията, положени от дадена заинтересована страна за съобщаване на някои сведения, не е свързан задължително с техните същностни качества и във всички случаи не е единственият определящ елемент. Така, ако в крайна сметка поисканите сведения не са получени, Комисията е в правото си да прибегне до наличните данни, отнасящи се до тях (вж. решения от 19 март 2015 г., City Cycle Industries/Съвет, T-413/13, непубликувано, EU:T:2015:164, т. 117 и цитираната съдебна практика, и от 22 септември 2021 г., NLMK/Комисия, T-752/16, EU:T:2021:611, непубликувано, т. 63 и цитираната съдебна практика).

215 В това отношение е важно да се припомни, че упражняваният от Общия съд контрол върху доказателствата, на които почиват констатациите на институциите на Съюза, не съставлява нова преценка на фактите, която да замества тази на посочените институции. При този контрол не се нарушава широкото право на преценка на тези институции в областта на търговската политика, а само се установява дали въпросните доказателства могат да подкрепят направените от тях изводи (вж. решение от 12 май 2022 г., Комисия/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, т. 59 и цитираната съдебна практика).

216 В случая от съображение 180 от обжалвания регламент е видно, че при кръстосаните проверки от разстояние Комисията не е успяла да провери действителното използване на труд при производството на разглеждания продукт при трите включени в извадката производителя износителя и ги е уведомила, че при изчисляване на използвания труд възнамерява да използва наличните данни в съответствие с разпоредбата на член 18 от основния регламент. Всъщност включените в извадката производители износители са съобщили за използването на труд при тях въз основа на стандартен брой действителни работни часове. Въпреки това според съображение 260 от обжалвания регламент Комисията е събрала информация за разликата между отчетените часове и времето на влизане и напускане при Jiangsu.

217 Следователно въз основа на „действителните“ работни часове в Jiangsu Комисията е изчислила „действителната“ производителност на последното, тоест килограмите продукт, предмет на разследването, които един работник може да произведе за периода на разследването, и я е сравнила с производителността на останалите двама включени в извадката производители износители. Сравнението е показало увеличена производителност при Ningbo Jinding, което е поставило под съмнение надеждността на изчисленията, при които са взети предвид стандартните работни часове като цяло. След това Комисията е установила средните действителни работни часове за килограм продукт, предмет на разследването, при Jiangsu и е използвала тези данни за трите производителя износителя като налични данни по смисъла на член 18 от основния регламент.

218 От съображения 181 и 182 от обжалвания регламент също така се установява, че от една страна, Ningbo Jinding е заявило, че Комисията следва да използва стандартните работни часове, а от друга страна, Wenzhou е изтъкнало, че действителните работни дни са посочени в месечните ведомости за заплати и че Комисията е можела да използва стандартни работни часове на ден, ограничени от китайското трудово законодателство. Въпреки това в съображение 184 от обжалвания регламент Комисията посочва, че не са открити доказателства, че действителните работни дни, преобразувани в работни часове, обхващат отработените часове, свързани с производствения процес на разглеждания продукт, тъй като не са представени доказателства на каква основа са установени стандартните часове за производството на скрепителни елементи.

219 Жалбоподателите твърдят нарушение на член 18 от основния регламент и член 6.8 от Антидъмпинговото споразумение, тъй като, от една стран,а Комисията не отчела надлежно разликите между процеса на производство на продуктите, предмет на разследването, и неправилно използвала данните, определени за Jiangsu, които нямали връзка с действителното положение, ако се приложат към Ningbo Jinding. От друга страна, жалбоподателите изтъкват, че при изчисляване на производителността на труда Комисията трябвало да вземе предвид други данни, с които е разполагала.

220 Така, на първо място, относно евентуалното влияние на избрания от всеки производител износител производствен процес върху производителността Комисията първо обяснява в съображение 317 от обжалвания регламент, че не е успяла да установи разликата между работните часове, необходими за различните методи на производство, за някой от включените в извадката производители износители и че заинтересованите страни също не са ѝ представили доказателства за начина, по който трябва да се оценят тези разлики.

221 На поставен в съдебното заседание въпрос по този повод жалбоподателите, от една страна, потвърждават, че и Jiangsu, и Ningbo Jinding използват двата процеса за производство на разглеждания продукт, а от друга страна — че в отговорите си на въпросника на Комисията трите производителя износителя са определили производителността единствено въз основа на разходите за труд за производството на разглеждания продукт, независимо от производствения процес. Всъщност жалбоподателите не са могли да определят как Комисията е можела да разграничи двата процеса, за да установи разходите за труд.

222 От друга страна, както изтъква Комисията и това не се оспорва от жалбоподателите, нито един от трите производителя износителя не разполага с точни документи за определяне на изискванията в областта на разходите за труд въз основа на метода за ковane на продукта.

223 Ето защо, доколкото жалбоподателите не са били в състояние да предоставят на Комисията данни в това отношение, техният довод за евентуалната разлика между работните часове, необходими за производството на разглеждания продукт в зависимост от избрания производствен процес, трябва да се отхвърли.

224 Второ, жалбоподателите оспорват факта, че Комисията е изчислила разходите за труд на Ningbo Jinding въз основа на данни за Jiangsu, тъй като така получените резултати според тях са нереални, а именно че работниците на Ningbo Jinding работят петдесет и две седмици в годината, шест дни в седмицата и седемнадесет часа на ден.

225 Въпреки това, от коментарите на Ningbo Jinding по окончателното разгласяване се установява, че за да получи седемнадесет работни часа на работник на ден, Ningbo Jinding е използвало необходимите работни часове за производството на разглеждания продукт, както са изчислени въз основа на „наличните данни“, използвани от Комисията, и ги е умножило по броя работници, посочен в таблица C5 в отговора на въпросника. В това отношение следва да се отбележи, че най-напред, тези данни не са проверени от Комисията. По-нататък, жалбоподателите признават, че броят работници на Ningbo Jinding е варирал значително по време на разследването, поради което Комисията не е можела да използва броя работни часове на работник при Jiangsu, умножен по броя на работниците на останалите два производителя износителя, за да изчисли разходите за труд. Ето защо числото седемнадесет работни часа на ден не е подкрепено от конкретни доказателства и при всяко едно положение остава хипотетично.

226 Накрая, както посочва Комисията, от приложение R.3 към писмената реплика се установява, че при изчисленията си Ningbo е използвало само „прекия труд“, необходим за производството на разглеждания продукт, както и „спомагателния персонал в областта на R & D“, макар в указанията към антидъмпинговия въпросник Комисията да е уточнила, че „трудът“, използван при изчисляване на производствените разходи, трябва да включва

едновременно „прекия и непрекия труд“. Ето защо следва да се приеме, че жалбоподателите не са предоставили на Комисията данни, от които тя е считала, че се нуждае.

227 В това отношение от съдебната практика се установява, че доколкото институциите зависят от доброволното съдействие на страните, за да получат необходимата информация в определените срокове, отговорите на тези страни на въпросника, предвиден в член 6, параграф 2 от основния регламент, както и последващата проверка, която Комисията може да извърши, са от основно значение за провеждането на антидъмпинговата процедура. Опасността от това при неоказване на съдействие от предприятията, за които се отнася разследването, институциите да вземат предвид данни, различни от предоставените в отговор на въпросника, е присъща на антидъмпинговата процедура и цели да насърчи честното и надлежно съдействие на тези предприятия (вж. решение от 13 юли 2006 г., Shandong Reipu Biochemicals/Съвет, T-413/03, EU:T:2006:211, т. 65 и цитираната съдебна практика).

228 Ето защо при упражняване на широкото си право на преценка Комисията е приела, че доколкото и Jiangsu, и Ningbo Jinding използват процеса на горещо и студено коване, тя не е длъжна да проверява дали тези процеси водят до разлики в необходимите часове труд за производството на разглеждания продукт в сравнение с други източници, и по-специално работните часове, необходими за производството на разглеждания продукт от производителите от Съюза. В това отношение при всички положения Комисията обяснява, че работните часове не са поискани във въпросниците на производителите от Съюза. Следователно тази информация не е била налична по смисъла на член 18, параграф 5 от основния регламент.

229 При тези условия Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че разглежданите данни са противоречиви и непълни и тя не може да ги използва.

230 На второ място, по въпроса дали Комисията е избрала най-добрите данни, с които е разполагала, за да изчисли разходите за труд, следва от самото начало да се припомни, че възможността за алтернативни изчисления не е достатъчна, за да се приеме, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката.

231 Всъщност целта на член 18 от основния регламент е да позволи на Комисията да приключи разследването в наложените ѝ времеви ограничения. При тези условия Комисията разполага с широка свобода на преценка относно необходимостта да се позове на член 18 от основния регламент при разглеждане на данните, с които разполага, предвид сложните икономически, политически и юридически положения, които трябва да разгледа.

232 По-точно, що се отнася, първо, до възможността да се обоснове със стандартните работни часове, следва да се отбележи, че Комисията е установила, и жалбоподателите не оспорват това, че стандартните работни часове не отразяват непременно действителните часове, отделени конкретно за производството на разглеждания продукт.

233 Впрочем доводът на жалбоподателите, че стандартните часове са използвани в рамките на други разследвания, не може да бъде приет. В това отношение от съдебната практика е видно, че законосъобразността на регламент за налагане на антидъмпингови мита трябва да се преценява единствено с оглед на правните норми, и по-конкретно на разпоредбите от основния регламент, а не въз основа на твърдяната по-ранна практика на институциите на Съюза по вземане на решения (решение от 18 октомври 2016 г., Crown Equipment (Suzhou) и

Crown Gabelstapler/Съвет, T-351/13, непубликувано, EU:T:2016:616, т. 107; в същия смисъл вж. още решения от 10 февруари 2021 г., RFA International/Комисия, C-56/19 P, EU:C:2021:102, т. 79, и от 4 октомври 2006 г., Moser Baer India/Съвет, T-300/03, EU:T:2006:289, т. 45).

234 Всъщност основният регламент не определя какво е „необходима“ информация по смисъла на член 18, параграф 1 от него (решение от 22 май 2014 г., Guangdong Kito Ceramics и др./Съвет, T-633/11, непубликувано, EU:T:2014:271, т. 46).

235 Ето защо, като се има предвид, че един елемент от информацията може да позволи да се установят заключения в едно разследване и да бъде безполезен в друго разследване, трябва да се приеме, че преценката, която позволява да се определи дали даден елемент от информацията представлява или не „необходима информация“ по смисъла на член 18, параграф 1 от основния регламент, трябва да се извърши с оглед на специфичните обстоятелства по всяко разследване, а не абстрактно (решение от 14 декември 2017 г., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, т. 49).

236 В случая Комисията е счела за необходимо да определи броя „действителни“ работни часове, необходими за производството на разглеждания продукт. Жалбоподателите не оспорват, че броят работни часове, необходими за производството на разглеждания продукт, е необходима за разследването информация, а считат, че съобщаването на стандартните часове е достатъчно. Ето защо те не представят доказателства за явна грешка в преценката на Комисията при отхвърлянето на изчисленията на разходите за труд въз основа на стандартните работни часове в Китай.

237 По същите съображения следва да се отхвърли доводът на жалбоподателите, че в Китай няма законово задължение да се регистрират действително отработените часове, доколкото Комисията е счела, че действителните работни часове, необходими за производството на разглеждания продукт, са информация, която е необходима за формиране на нормалната стойност на разглеждания продукт.

238 Тази констатация не се поставя под съмнение от довода на жалбоподателите, че Комисията можела да използва законоустановените часове, за да изчисли работните часове, необходими за производството на разглеждания продукт, а не да презумира незаконосъобразно поведение. Всъщност, както изтъква Комисията в съображение 183 от обжалвания регламент, самото съществуване на закон, с който се ограничава стандартният брой часове, през които работникът може да работи, не е достатъчно доказателство за действително отработените часове, като се има предвид, че по време на разследването не са събрани доказателства, че китайското трудово законодателство е било спазвано или прилагано, и че действителните работни дни, отчетени от производителите износители, са отразени във възнаграждението, действително изплатено на персонала.

239 Второ, що се отнася до предложената от жалбоподателите възможност да се използва максималният установен в китайското законодателство брой работни часове, Комисията обяснява, че при Jiangsu е намерила доказателства за неспазването на това правило и за очевидната липса на контрол за спазването му. Така Комисията е заключила, че тази референтна стойност не е релевантна.

240 Трето, що се отнася до възможността за обосноваване със средния брой работни часове на работник в Jiangsu, умножен по броя работници на останалите два производителя износителя, според обясненията на Комисията това изчисление не е подходящо, доколкото броят работници в Ningbo Jinding е варирал по време на разследвания период. Така предоставените от този производител износител данни в това отношение не са позволили на Комисията да изведе стойност за изчисляване на труда. Следователно жалбоподателите не са предоставили на Комисията цялата информация, от която тя е считала, че се нуждае при формирането на нормалната стойност на разглеждания продукт.

241 От гореизложените съображения следва, че жалбоподателите не са представили достатъчно доказателства, за да поставят под съмнение правдоподобността на преценките на фактите, възприети в обжалвания регламент относно действителните работни часове за производството на разглеждания продукт. Такива доказателства обаче са необходими, за да се установи, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката на фактите, с която може да се обоснове отмяната на обжалвания регламент (вж. в този смисъл решение от 20 септември 2019 г., Jinan Meide Casting/Комисия, T-650/17, EU:T:2019:644, т. 110).

242 Ето защо, с оглед на гореизложените съображения следва да се приеме, че при упражняване на широкото си право на преценка Комисията е била в правото си да приеме, без да допусне явна грешка в преценката, че доколкото включените в извадката производители износители не са могли да ѝ предоставят конкретния брой работни часове на своите работници, участващи в целия процес на производство на разглеждания продукт, тя е можела да се основе върху проверените данни на един от тези три производителя износителя, за да формира нормалната стойност на разглеждания продукт.

243 Следователно третото основание трябва да се отхвърли.

4. По четвъртото основание за нарушение на член 9, параграф 6 от основния регламент

244 Жалбоподателите твърдят по същество, че Комисията не е можела да се основе на член 9, параграф 6 от основния регламент при определянето на дъмпинговия марж за производителите износители, които са съдействали, но не са включени в извадката, доколкото според тази разпоредба Комисията не е трябвало да взема предвид маржовете, установени при обстоятелствата, посочени в член 18 от този регламент. Същото ограничение следвало и от член 9.4 от Антидъмпинговото споразумение, който имал за цел да предотврати засягането на производителите износители, от които не е поискано да съдействат при разследването, от липсваща или недостатъчна информация, представена от включените в разследването производители износители.

245 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

246 Преди всичко следва да се отбележи, че в член 1, параграф 2 от обжалвания регламент са определени ставките на окончателното антидъмпингово мито, най-напред за трите включени в извадката производителя износителя, а именно 22,1 % за Jiangsu, 46,1 % за Ningbo Jinding и 48,8 % за Wenzhou, след това ставката 39,6 % за оказалите съдействие производители износители, които не са включени в извадката, и накрая 86,5 % за всички останали производители износители от съответната държава. Оспорена в четвъртото основание е ставката 39,6 %.

247 Член 9, параграф 6 от основния регламент гласи следното:

„Когато Комисията е ограничила своето разследване в съответствие с член 17, антидъмпинговото мито, приложено към вноса на износители или производители, които са изразили интерес […], но не са били включени в разследването, не надвишава среднопретегления дъмпингов марж, установен за включените в извадката страни, независимо дали нормалната стойност, установена за тези страни, е определена въз основа на член 2, параграфи 1—6 или въз основа на член 2, параграф 7, буква а).

За целите на настоящия регламент, Комисията не взема предвид дъмпинговия марж, който е равен на нула или е de minimis, както и дъмпингов марж, установен при обстоятелствата, посочени в член 18“.

248 Така тази разпоредба се прилага единствено в случаите, при които Комисията е прибегнала до метода на представителната извадка, тоест само тогава, когато тя е ограничила разследването до определена група производители износители в съответствие с член 17 от основния регламент, както е направила в процедурата, предмет на настоящия спор.

249 По-нататък следва да се уточни, че член 9, параграф 6 от основния регламент е по същество идентичен с член 9, параграф 4 от Антидъмпинговото споразумение, който гласи следното:

„Когато властите са ограничили проучването по силата на второто изречение на член 6, параграф 10, антидъмпинговото мито, наложено върху внос от износители и производители, които не са били включени в проучването, не трябва да надвишава:

i) средно претегления марж на дъмпинга, установен по отношение на подбраните износители или производители, или

[…]

при условие че за целите на тази точка властите следва да се абстрахират от нулевите и de minimis дъмпингови маржове и маржовете, установени при обстоятелствата, посочени в член 6, параграф 8. Властите следва да прилагат индивидуални мита или нормални стойности спрямо вноса на износители или производители, които не са били включени в проучването, които по време на разследването са предоставили необходимата информация, както това е предвидено в член 6, точка 10.2“.

250 Съдът вече е постановил, че принципът на общото международно право за спазване на договорните задължения (pacta sunt servanda), закрепен в член 26 от Виенската конвенция за правото на договорите от 23 май 1969 г. (*Сборник договори на Организацията на обединените нации*, том 1155, стр. 331), изисква за целите на тълкуването и прилагането на Антидъмпинговото споразумение съдът на Съюза да държи сметка за тълкуването на различните разпоредби на това споразумение, прието от Органа за уреждане на спорове на СТО (вж. решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 32 и цитираната съдебна практика).

251 Според съображение 3 от основния регламент, за да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на правилата на Антидъмпинговото споразумение, езикът на това споразумение следва да намери възможно най-добро отражение в законодателството на Съюза. Така

съдът на Съюза може да се позове на докладите на апелативния орган на СТО, за да тълкува идентичните по същество разпоредби (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 33 и 34).

252 В своя доклад по спора „САЩ — Антидъмпингови мерки, приложени към някои продукти от горещо валцована стомана с произход от Япония“ от 24 юли 2001 г. (WT/DS 184/AB/R), апелативният орган на СТО приема, че член 9, параграф 4 от Антидъмпинговото споразумение налага на съответните власти максимална граница при определяне на тавана на „общата остатъчна ставка“, а именно това, че определеният марж на оказалите съдействие производители износители, които не са включени в извадката, не надхвърля средно претегления марж на включените в извадката производители износители. Апелативният орган също така изтъква, че член 9, параграф 4 въвежда две забрани. Първата не допуска разследващите власти да изчисляват общия остатъчен марж, като използват нулеви или de minimis ставки, а втората им забранява да изчисляват този таван, като използват „маржовете, установени при обстоятелствата, посочени“ в член 6, параграф 8 от споразумението.

253 По-точно апелативният орган на СТО изрично отхвърля твърдението, че второто ограничение се отнася единствено до маржовете, които са изчислени изцяло въз основа на наличните факти. Така „обстоятелствата, посочени“ в член 6, параграф 8 от Антидъмпинговото споразумение, са обстоятелства, при които разследващите власти надлежно се позовават на наличните данни, за да преодолеят липсата на необходимата информация в преписката, и тези обстоятелства могат на практика да наложат използването само на ограничена информация, която да послужи при изчисляване на индивидуалния дъмпингов марж на даден износител или производител.

254 От друга страна апелативният орган на СТО приема, че този прочит на член 9, параграф 4 от Антидъмпинговото споразумение съответства на целта на разпоредбата. Всъщност доколкото член 6, параграф 8 от Антидъмпинговото споразумение позволява на властите да преодолеят липсите в преписката, предизвикани от недостатъчни или липсващи сведения, които разследваните износители е трябвало да предоставят, член 9, параграф 4 от Антидъмпинговото споразумение цели да предотврати вреди за износителите, от които не е поискано да съдействат при разследването, в резултат от липсващи или недостатъчни сведения, предоставени от включените в извадката износители. Ето защо тази цел би била застрашена, ако средно претегленият марж се изчислява, макар и само отчасти, въз основа на наличните факти.

255 Апелативният орган на СТО изрично посочва, че в разглеждания от него спор не стои въпросът как да се намери разрешение в положение като разглежданото в настоящото производство, при което всички маржове, въз основа на които Комисията е трябвало да изчисли средно претегления марж на невключените в извадката производители износители, трябва да се изключат при изчисленията по силата на втората забрана. Ето защо, след като установява наличието на празнота, той обяснява, че разглежданият от него спор не включва задължението да разреши този въпрос.

256 В случая Комисията се позовава на този доклад, за да защити тезата за празнота в основния регламент, който при обстоятелства като тези по настоящия случай ѝ налага ограничение, но не ѝ предлага алтернатива. Така пред Общия съд Комисията изтъква, че член 17,

параграф 4 от основния регламент цели да преодолее така установената празнота относно определянето на дъмпинговия марж на оказалите съдействие производители износители, които не са включени в извадката.

257 Член 17, параграф 4 от основния регламент гласи следното:

„Ако е взето решение за представителна извадка и някоя или всички от подбраните страни демонстрират неоказване на съдействие, което има вероятност да се отрази съществено върху изхода на разследването, може да се направи нова представителна извадка.

При трайна висока степен на неоказване на съдействие или липса на достатъчно време за подбор на нова представителна извадка се прилагат съответните разпоредби на член 18“.

258 Така Комисията твърди, че не е разполагала с „достатъчно време“ по смисъла на член 17, параграф 4 от основния регламент и е била длъжна да определи средно претегления марж за оказалите съдействие производители износители, които не са включени в извадката, въз основа на член 18 от основния регламент, както е направила за неоказалите съдействие производители износители. Комисията изтъква, че ако не е можела да се основава на маржа на трите включени в извадката производителя износителя при изчисляване на средно претегления марж на оказалите съдействие, но невключени в извадката производители износители, това би поставило последните в много по-неизгодно положение, тъй като приложимата антидъмпингова ставка е щяла да бъде 86,5 % — както за всички останали китайски производители износители, които изобщо не са участвали при разследването — вместо 39,6 %.

259 В писмената реплика жалбоподателите оспорват тези доводи, доколкото съображенията, основани на член 17, параграф 4 от основния регламент, били напълно нови и не можели да обосновават обжалвания регламент a posteriori. Ето защо те считат, че става въпрос за нови мотиви на Комисията. В съдебното заседание жалбоподателите твърдят, че член 17, параграф 4 от основния регламент предвижда два етапа, а именно, най-напред установяване на степен на неоказване на съдействие, която може да има съществено отражение, а след това съставяне на нова представителна извадка. Ако след тази нова представителна извадка все още няма съдействие или времето не е достатъчно, биха могли да се приложат релевантните разпоредби на член 18. Тази хипотеза не съответствала на настоящото положение. Според жалбоподателите член 17, параграф 4 от основния регламент давал отговор на задънени положения, при които никой от производители износители не оказва съдействие или не предоставя никакви данни.

260 Първо, в съдебното заседание Комисията твърди, че съставянето на нова представителна извадка било възможност, но не и задължение, доколкото член 17, параграф 4 от основния регламент посочва, че тя „може“ да направи нова представителна извадка. Второ, Комисията признава, че установяването на празнота не я освобождава от общото задължение да спазва основния регламент в останалата част, както направила в случая. Трето, Комисията изтъква, че при наличието на празнота, тя може да приложи член 18 от основния регламент в съответствие с изискванията на посочения регламент. Четвърто, Комисията твърди още, че член 9, параграф 6 от основния регламент не е непременно защита за оказалите съдействие производители износители, които не са включени в извадката. Всъщност в хипотетичния случай, когато само два от трите маржа трябва да се отхвърлят, тъй като се основават на член 18 от основния регламент, Комисията би приложила оставащия марж по отношение на въпросните производители износители, дори когато той е най-високият от въпросните три маржа. Така дъмпинговият марж на

тези производители би могъл да се повиши, ако не може да се приеме един от маржовете от извадката, тъй като той щял да е определен при използване на наличните данни по смисъла на член 18 от основния регламент.

261 В светлината на гореизложените разсъждения следва да се посочи, първо, че според постоянната съдебна практика изискваните от член 296, втора алинея ДФЕС мотиви трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не може обаче да се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на даден акт отговарят на изискванията на член 296, втора алинея ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правните норми, уреждащи съответната материя. В частност би било прекомерно да се изисква подробно описание на всеки от аспектите, на които се опира оспореният акт, по-специално когато жалбоподателите са взели активно участие в административната процедура, както е в случая (вж. в този смисъл решение от 13 април 2011 г., Far Eastern New Century/Съвет, T-167/07, непубликувано, EU:T:2011:165, т. 103 и цитираната съдебна практика).

262 Второ, важно е също така да се отбележи, че ако данните от трите включени в извадката производителя износителя не могат да се използват поради ограничението по член 9, параграф 6, втора алинея от основния регламент, представителната извадка на Комисията би станала негодна за въпросното разследване.

263 Всъщност, както следва от точки 201—243 по-горе, Комисията е използвала най-добрите налични данни относно използването на необходимия за производството на разглеждания продукт труд, доколкото данните, предоставени ѝ от включените в извадката производители износители, са били непълни или противоречиви. Тази констатация обаче е направена на по-напреднал етап от разследването, тъй като Комисията е констатирала, че предоставените данни са недостатъчни, едва при кръстосаните проверки от разстояние. Доколкото процедурата за налагане на антидъмпингово мито в съответствие с основния регламент следва поетапен подход, дъмпинговият марж на включените в извадката производители износители е бил определен едва при окончателното разгласяване. В това отношение следва да се припомни, че Комисията е длъжна да приключи разследването в наложени относително кратки срокове, които са строго ограничени от основния регламент и от известието за започване на разглежданото разследване. Така тя не е разполагала с достатъчно време, за да подбере нова представителна извадка в съответствие с член 17, параграф 4 от основния регламент.

264 Трето, от една страна е важно да се изтъкне, че както следва от съображение 336 от обжалвания регламент, нито един от жалбоподателите, засегнати от този марж, а именно засегнатите членове на CCCME или останалите пет оказали съдействие производителя износителя, които не са включени в извадката, не е оспорил заключенията на Комисията относно маржа, определен за оказалите съдействие производители износители, невключени в извадката.

265 От друга страна следва да се посочи, че член 17, параграф 3 от основния регламент, към който препраща член 9, параграф 6 от този регламент, предвижда определяне на индивидуален дъмпингов марж за всеки невключен в извадката износител или производител, който поиска това, като представи попълнен въпросник.

266 Всъщност според член 17, параграф 3 от основния регламент когато Комисията прибягва до представителна извадка, все пак се определя индивидуален дъмпингов марж за всеки износител или производител, различен от първоначално подбраните, който представи в определения срок необходимата информация, освен ако броят на износителите или производителите е толкова голям, че индивидуалните разследвания биха затруднили разследването неоправдано и биха забавили приключването му в надлежен срок. При всички случаи, както страните потвърждават в съдебното заседание, никой от засегнатите жалбоподатели не е изразил пред Комисията желание да му се определи индивидуален марж.

267 Четвърто, следва да се припомни, че в обжалвания регламент Комисията обяснява, че като цяло степента на съдействие е преценена като ниска и че е трябвало да основе изчисляването на митото за цялата държава на наличните в досието данни.

268 Пето, следва да се припомни, че Комисията е използвала наличните данни по смисъла на член 18 от основния регламент при формиране на нормалната стойност на разглеждания продукт. Нормалната стойност на разглеждания продукт обаче е една и съща за всички производители износители на посочения продукт с произход от Китай, доколкото тя е конструирана въз основа на член 2, параграф 6а от основния регламент. Всъщност това, по което се различава дъмпинговият марж на отделните производители износители, е сравнението между посочената нормална стойност и техните собствени експортни цени, вместо да се сравнява „обща“ нормална цена с експортните цени на промишлеността. Така при прилагане на член 17, параграф 3 от основния регламент невключените в извадката производители износители биха получили евентуално различен марж чрез сравнение между техните експортни цени и нормалната стойност, формирана въз основа на „наличните факти“ в съответствие с член 18 от основния регламент. Ето защо, тъй като не е подбрана нова представителна извадка от производители износители като цяло, в случая ограничението на член 9, параграф 6 от основния регламент не е можело да отпадне.

269 Ето защо, като се приеме хипотезата, че при конструирането на нормалната стойност Комисията е трябвало да използва „наличните факти“ по смисъла на член 18 от основния регламент, доколкото предоставената от включените в извадката производители износители информация е била недостатъчна, може да се твърди, че този етап е бил абсолютно необходим в рамките на разглежданото разследване. Нещо повече, установява се още, че Комисията е прибегнала до подбор на представителна извадка за разглежданото разследване, което поначало не се оспорва в настоящото производство по обжалване, поради обема на засегнатите производители износители, чиито данни не е можело да се разгледат поотделно в съответния срок. Както следва от съдебната практика, цитирана по-горе в точка 227, Комисията не разполага с никакъв способ да принуди включените в извадката производители износители да ѝ предоставят информацията, която тя счита за необходима за приключване на разследването.

270 Следователно трябва да се приеме, че маржът на оказалите съдействие производители износители, които не са включени в извадката, не е определен от Комисията произволно или за наказание, а след като тя е констатирала на късен етап от административната процедура, че поради противоречивите данни, предоставени от включените в извадката производители износители, от една страна, и поради невъзможността да направи проверки на място заради епидемията от COVID-19, оказала влияние върху контекста в световен мащаб, от друга страна, тя е трябвало да приложи към част от жалбоподателите член 18 от основния регламент.

271 От това следва, че жалбоподателите не са доказали, че Комисията не е можела да се основе на член 9, параграф 6 от основния регламент, за да определи среднопретегления марж на оказалите съдействие производители износители, които не са включени в извадката.

272 Ето защо четвъртото основание трябва да се отхвърли.

5. По петото основание за нарушение на член 3, параграфи 2, 3, 5 и 6 от основния регламент, във връзка с член 4, параграф 1 от посочения регламент

273 С петото основание жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е анализирала вредата и причинно-следствената връзка, първо, защото не взела предвид факта, че повечето производители от Съюза произвеждат основно нестандартни скрепителни елементи, докато по-голямата част от вноса от Китай е на стандартни скрепителни елементи. Следователно Комисията трябвало да провери дали промишлеността на Съюза и китайските износители се съсредоточават поравно в двата сегмента, или е по-вероятно един или няколко сегмента да бъдат по-засегнати от дъмпинговия внос в сравнение с други. Нещо повече, отказът на Комисията не бил обоснован с данни, че видовете разглеждани продукти са взаимнозаменяеми или се конкурират. В това отношение жалбоподателите добавят, че освен значителните разлики в цените, двата вида продукти имат различно предназначение и се продават на различни сектори на промишлеността. Всъщност нестандартните скрепителни елементи се използвали в сектори, в които безопасността имала основна роля, както и в браншове, чувствителни към качеството, докато стандартните скрепителни елементи се използвали в строителството, мебелното производство и сектора „направи си сам“. Жалбоподателите оспорват факта, че въпреки многократните искания на заинтересованите страни за анализ по сектори, Комисията отказала да извърши такъв анализ.

274 Второ, жалбоподателите изтъкват, че Комисията не обосновава с никакви доказателства твърдението си, че китайските производители износители имали капацитет да произвеждат и изнасят нестандартни скрепителни елементи, и че при всички положения тя трябвало да анализира действителното въздействие на вноса през разглеждания период. Според проучването на CCCME обаче само четири китайски производителя предвиждали износ на нестандартни скрепителни елементи в годините след разглеждания период, а двадесет и осем производителя не предвиждали такава възможност.

275 Трето, жалбоподателите твърдят по същество, че сегментирането се доказва и от факта, че Комисията е била принудена да разшири извадката от производители от Съюза, тъй като получената дотогава информация от четирите предприятия в първоначалната извадка не обхващала производството на стандартни скрепителни елементи. В крайна сметка съответствие между продуктите било установено само за 24 % от производството на включените в извадката производители от Съюза.

276 Четвърто, що се отнася до прибягването до метода на контролните номера на продуктите (наричани по-нататък „КНП“) при анализа на подбиването на цените, жалбоподателите оспорват изложения от Комисията дял на съвпаденията от 90 %, като изтъкват, че последната не трябвало да се фокусира върху китайския внос, а върху продажбите в Съюза. Така Комисията трябвало да провери дали продажбите на промишлеността от Съюза са били на подбити цени и да вземе предвид процента на съответствие от гледна точка на промишлеността на Съюза, за да прецени наличието на значително подбиване на цените, предизвикано от дъмпинговия внос. Жалбоподателите изтъкват, че Комисията е

установила подбиване на цените единствено в малка част от промишлеността на Съюза, произвеждаща стандартни скрепителни елементи, а след това е приложила разширително тези констатации към промишлеността на Съюза като цяло.

277 Пето, жалбоподателите излагат същите съображения и по отношение на основните групи скрепителни елементи, а именно винтове, болтове и шайби, всяка от които има съвсем различна крайна употреба, която обосновавала сегментиран анализ на вредата. Трите производителя износителя, включени в извадката, изнасяли само винтове и болтове. Следователно Комисията нарушила член 3, параграфи 2 и 6 от основния регламент, тъй като установила наличието на вреда за производителите на шайби в Съюза.

278 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

279 Поначало следва да се посочи, че за целите на определяне на вредата член 3, параграф 2 от основния регламент предвижда да се извърши обективно изследване на обема на дъмпинговия внос и ефекта на този внос върху цените на сходни продукти на пазара на Съюза, както и на последвалото от този внос въздействие върху промишлеността на Съюза.

280 Що се отнася по-специално до въздействието на дъмпинговия внос върху цените, член 3, параграф 3, второ изречение от основния регламент уточнява, че трябва да се установи дали в резултат на този внос е налице цена, значително по-ниска в сравнение с цената за сходен продукт на промишлеността на Съюза или дали в резултат на този внос е налице значителен натиск върху цените по друг начин или е налице значително препятствие на увеличението на цените, което би настъпило иначе.

281 Член 3, параграф 5 от основния регламент от своя страна уточнява, че изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху съответната промишленост на Съюза включва оценка на всички релевантни фактори и показатели, които имат отношение към състоянието на тази промишленост. Тази разпоредба съдържа списък от различни фактори, които могат да бъдат взети предвид, и уточнява, че този списък не е изчерпателен и един или повече от тези фактори не могат да бъдат от решаващо значение (вж. решение от 28 февруари 2017 г., Yingli Energy (China) и др./Съвет, T-160/14, непубликувано, EU:T:2017:125, т. 188 и цитираната съдебна практика).

282 Съгласно член 3, параграф 6 от основния регламент Комисията трябва да докаже с всички релевантни доказателства, че дъмпинговият внос, с оглед на неговия обем и ценовите равнища, причинява съществена вреда на промишлеността на Съюза.

283 От друга страна от член 4, параграф 1 от основния регламент следва, че определянето на вредата трябва да се извършва на равнището на промишлеността на Съюза като цяло.

284 По-нататък трябва да се припомни, че както следва от постоянната практика на Съда широкото право на преценка, с което Комисията разполага поради сложността на икономическите и политическите положения, които трябва да разглежда, се отнася и до установяването на наличието на вреда, причинена на промишлеността на Съюза, в рамките на антидъмпингова процедура (вж. решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 112 и цитираната съдебна практика). Освен това, тъй като проверката за наличие на подбиване на цените е икономически сложен въпрос, по

отношение на който основният регламент не налага прилагането на конкретен метод, Комисията разполага с широко право на преценка в това отношение (решение от 12 май 2022 г., Комисия/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, т. 99).

285 Поради това съдебният контрол върху такава преценка трябва да се сведе до проверка дали са спазени процесуалните правила, дали фактите са точно установени и дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти или злоупотреба с власт. Това е така по-специално когато в рамките на антидъмпингово разследване се определят факторите, които причиняват вреда на промишлеността на Съюза (вж. решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 36 и цитираната съдебна практика).

286 Съдът също така многократно е постановил, че упражняваният от Общия съд контрол върху доказателствата, на които почиват констатациите на институциите на Съюза, не съставлява нова преценка на фактите, която замества тази на посочените институции. При този контрол не се нарушава широкото право на преценка на тези институции в областта на търговската политика, а само се установява дали въпросните доказателства могат да подкрепят направените от тях изводи. Общият съд съответно трябва да провери не само истинността на посочените доказателства, тяхната достоверност и непротиворечивост, но също и дали тези доказателства съдържат всички релевантни данни, които следва да бъдат взети предвид, за да се прецени дадена сложна ситуация, и могат да подкрепят направените изводи (вж. решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 37 и цитираната съдебна практика).

287 От самия текст на член 3, параграф 3 от основния регламент следва, че методът, по който се определя евентуално подбиване на цените, трябва по принцип да се прилага на равнището на „сходния продукт“ по смисъла на член 1, параграф 4 от посочения регламент, макар той да може, както е в случая, да се състои от различни видове продукти, спадащи към няколко пазарни сегмента (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 74). Следователно основният регламент по принцип не задължава Комисията да извърши анализ дали е налице подбиване на цените на друго равнище освен на равнището на сходния продукт (решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 75).

288 Същото тълкуване следва и от Антидъмпинговото споразумение, на което се позовават жалбоподателите, тъй като органът, на който е възложено антидъмпинговото разследване, не е длъжен съгласно член 3, параграф 3.2 от Антидъмпинговото споразумение да установи наличието на подбиване на цените за всеки от видовете продукти, предмет на разследването, или за цялата гама продукти, съставляващи сходния национален продукт (решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 76).

289 Въпреки това, за да се гарантира обективност на анализа на подбиването на цените, при определени обстоятелства Комисията може да е длъжна да извърши такъв анализ на равнището на пазарните сегменти на разглеждания продукт, макар широкото право на преценка, с което тя разполага, за да установи по-специално наличието на вреда, да обхваща най-малкото решенията относно избора на метод за анализ, данните и доказателствата, които следва да бъдат събрани, метода за изчисление, който следва да се използва за

определяне на маржа на подбиване, както и интерпретацията и оценката на събраните данни (решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 78).

290 Това може да е така при положение, белязано от съществуването на явно изразено сегментиране на пазара на разглеждания продукт и от обстоятелството, че вносът, обект на антидъмпинговото разследване, е бил концентриран предимно в един от пазарните сегменти на разглеждания продукт, при условие обаче, че надлежно е взет предвид сходният продукт като цяло. Това може да е така и в конкретна ситуация, характеризираща се със силна концентрация на продажбите на вътрешния пазар и на дъмпинговия внос в различни сегменти, които от своя страна се характеризират с доста значителни ценови разлики. Всъщност при такива обстоятелства Комисията може да е длъжна да вземе предвид пазарните дялове за всеки вид продукт и тези ценови разлики, за да се гарантира обективността на анализа за наличието на подбиване на цените (вж. решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 167 и цитираната съдебна практика).

291 Що се отнася до доказателствата, с които Комисията може да обоснове извода за наличие на вреда за промишлеността на Съюза, от член 3, параграф 2 от основния регламент следва, че тя е длъжна да вземе предвид в рамките на анализа си на подбиването на цените всички относими достоверни доказателства (решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 77). Основният регламент обаче не дефинира понятието „достоверни доказателства“. С оглед на буквалния смисъл на това понятие, на неговия контекст, който включва по-специално изискването за обективно изследване, съдържащо се в член 3, параграф 2 от този регламент, както и на целта на установяването на вреда, а именно, да се позволи налагането на антидъмпингово мито върху дъмпинговия внос, това понятие определя фактически елементи, които установяват категорично, обективно и по подлежащ на проверка начин наличието на индикатори за тази вреда. То изключва възможността обикновени твърдения, предположения или случайни съображения да могат да съставляват подобни индикатори (решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 118).

292 Основателността на твърденията на жалбоподателите, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като се е основала при анализа на вредата на сходния продукт като цяло и не е изследвала вредата по сегменти, следва да се разгледа с оглед на тези припомняния и уточнения.

293 Най-напред следва да се посочи, че според съображение 110 от обжалвания регламент, въз основа на своите физически и технически характеристики и крайната употреба за целта на разглежданата процедура всички скрепителни елементи се считат за един продукт.

294 От съдебната практика е видно, от една страна, че при дефинирането на разглеждания продукт Комисията може да вземе предвид редица фактори като физическите, техническите и химическите характеристики на продуктите, употребата им, взаимозаменяемостта им, възприемането им от потребителите, дистрибуторските канали, производствения процес, производствените разходи и качеството (решения от 13 септември 2010 г., Whirlpool Europe/Съвет, T-314/06, EU:T:2010:390, т. 138, и от 17 декември 2010 г., EWRIA и др./Комисия, T-369/08, EU:T:2010:549, т. 82). За да се

определи дали става въпрос за различни стоки, следва по-специално да се провери дали стоките имат едни и същи технически и физически характеристики и основно крайно предназначение, както и дали има едно и също съотношение между качеството и цената им. В това отношение трябва да се разгледат също взаимозаменяемостта и конкуренцията между тези стоки (решение от 18 април 2013 г., Steinel Vertrieb, C-595/11, EU:C:2013:251, т. 44).

295 Въпреки това, предвид индикативния характер на списъка с изброените в точка 294 по-горе критерии Комисията не е длъжна да определи обхвата на разглеждания продукт като прибегне до всички посочени критерии. Не е абсолютно задължително и анализът на всеки от критериите да може да доведе до един и същ резултат (вж. решение от 28 февруари 2017 г., Yingli Energy (China) и др./Съвет, T-160/14, непубликувано, EU:T:2017:125, т. 114 и цитираната съдебна практика).

296 Всъщност основният регламент не уточнява как трябва да се определи обхватът на продукта или гамата продукти, които могат да са предмет на антидъмпингово разследване, нито изисква да се извърши детайлна таксономия (решение от 25 септември 1997 г., Shanghai Bicycle/Съвет, T-170/94, EU:T:1997:134, т. 61).

297 Следователно продукти, които не са идентични, могат да бъдат групирани в една и съща дефиниция на разглеждания продукт и да бъдат обект на антидъмпингово разследване като едно цяло (решение от 10 октомври 2012 г., Gem-Year и Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang)/Съвет, T-172/09, непубликувано, EU:T:2012:532, т. 60). Така определянето на „сходни продукти“ се извършва в рамките на широката свобода на преценка на Комисията при анализа на сложни икономически положения. Проверката дали конкретен продукт основателно е включен в списъка с продукти трябва да се извършва с оглед на характеристиките на разглеждания продукт, както е дефиниран от Комисията, а не с оглед на характеристиките на продуктите, съставящи разглеждания продукт, или на неговите подкатегории (решение от 18 ноември 2014 г., Photo USA Electronic Graphic/Съвет, T-394/13, непубликувано, EU:T:2014:964, т. 30).

298 В случая следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват възприетото от Комисията разграничение между стандартни и нестандартни скрепителни елементи с оглед на съответствието или несъответствието с международен стандарт. Така скрепителните елементи са квалифицирани като стандартни, когато отговарят на конкретен международен стандарт, а тези, които са определени като нестандартни, не съответстват на конкретен международно признат стандарт. Всъщност според съображение 372 от обжалвания регламент стандартните скрепителни елементи са тези, които са описани подробно в промишлени стандарти, като например стандартите на Deutsches Institut für Normung (DIN), на Международната организация по стандартизация (ISO) или европейските стандарти (EN), изготвени и поддържани от Европейския комитет по стандартизация (CEN). Обратно, нестандартните скрепителни елементи показват разлики с признатите в промишлеността стандарти и често отговарят на проекта или на изискванията на конкретен ползвател. Така чертежите на клиента, които се отклоняват от признат международен стандарт, правят скрепителния елемент нестандартен. По същия начин скрепителните елементи, които се произвеждат на стандартни производствени линии, се считат за специални скрепителни елементи, когато не отговарят напълно на конкретен международно признат промишлен стандарт.

299 Следователно тези елементи се срещат в широк кръг сектори, които използват много видове скрепителни елементи. Всъщност дефиницията за стандартен и нестандартен скрепителен елемент не отчита сложността или себестойността на съответните промишлени сектори или използваните суровини. От това следва също така, че един и същ обект, например мебел или автомобил, може да съдържа както стандартни, така и нестандартни скрепителни елементи.

300 Този извод не се опровергава от доводите на жалбоподателите. Всъщност жалбоподателите твърдят, че нестандартните скрепителни елементи са предназначени специално за промишлените сектори, в които безопасността е по-важна, докато стандартните елементи се използват най-вече в области като строителството. Във връзка с така направеното от жалбоподателите разграничение обаче не са представени никакви доказателства, за да може да се приеме, че всеки вид скрепителен елемент е предназначен изключително за определен промишлен сектор. От друга страна, жалбоподателите не са представили никакви доказателства, че стандартните и нестандартните скрепителни елементи не се конкурират.

301 Комисията обединява стандартните и нестандартните скрепителни елементи в една обща категория с мотива, че те трябва да отговарят на едни и същи физически и технически характеристики. В това отношение следва да се посочи, че тези фактори са сред признатите в съдебната практика, цитирана по-горе в точка 294. Нещо повече, както се установява от уточненията в точка 298 по-горе, процесите на производство и дистрибуция на стандартните и нестандартните скрепителни елементи са сравними. От друга страна, Комисията обяснява в съображение 402 от обжалвания регламент, че разследването е показало и припокриване в приложенията и крайната употреба на двата вида скрепителни елементи.

302 Жалбоподателите обаче не представят достатъчно доказателства, за да поставят под съмнение правдоподобността на преценките на Комисията в обжалвания регламент при дефинирането на разглеждания продукт. Следователно подходът на Комисията съответства на съдебната практика, която потвърждава, че принадлежността на продукти към различни гами сама по себе си не е достатъчна, за да докаже липсата на взаимозаменяемост при тях и съответно уместността да се извърши анализ по сегмент, тъй като продукти, спадащи към различни гами, могат да имат идентични функции или да задоволяват същите нужди (вж. решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 383 и цитираната съдебна практика). От съдебната практика се установява и че макар разликата в цените между различните пазарни сегменти да се обяснява с различната употреба на продуктите в обхвата на разглеждания продукт, тази разлика в цените при всяко едно положение е взета предвид в рамките на анализа на подбиването на цените съгласно метода на КНП, поради което не е необходимо извършването на анализ на вредата по сегменти (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 112—114).

303 Ето защо Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, приемайки стандартните и нестандартните скрепителни елементи за сходни продукти.

304 На второ място следва да се посочи, първо, че според уточненията на Комисията в съображение 402 от обжалвания регламент разследването е показало, че промишлеността на Съюза е произвеждала и продавала стандартни и нестандартни скрепителни елементи, а

производителите износители също са изнасяли стандартни и нестандартни скрепителни елементи за Съюза. Второ, Комисията е установила, че вносът на разглеждания продукт се конкурира с продажбите на промишлеността на Съюза при същата употреба и приложения. Трето, Комисията се опира на доказателства в досието, които са показали, че китайските производители износители имат капацитет да произвеждат и изнасят нестандартни скрепителни елементи, макар включените в извадката производители износители да изнасят малко нестандартни елементи. Всъщност видовете на продукта, внасяни от китайските производители износители, са съвпадали до над 90 % с видовете на продукта, произвеждани и продавани от включените в извадката производители от Съюза, и сравнението на цените на стандартните и нестандартните скрепителни елементи неизменно е показало значително подбиване и занижаване на цените. Четвърто, Комисията е заключила, че всички производители от Съюза, включително тези, които произвеждат нестандартни скрепителни елементи, независимо от продуктовия асортимент, отбелязват тенденция към намаляване на производството и обема на продажбите, както и на маржовете на печалба, което показва, че вносът от Китай е имал неблагоприятни последици за всички производители от Съюза, включени в извадката. Пето, Комисията е изтъкнала, че в досието има данни, доказващи, че производителите от Съюза не са могли да разширят производството и продажбите си на стандартни скрепителни елементи поради китайския внос, който упражнява ценови натиск върху пазара на Съюза. Шесто, влошаването на макроикономическите показатели за вредата, успоредно с увеличаването на вноса от Китай, както и тенденцията на спад на микроикономическите показатели на всички включени в извадката производители от Съюза, са показали, че на пазара съществува конкуренция между промишлеността на Съюза и вноса от Китай на равнището на сходния продукт.

305 Общият съд поиска от Комисията да уточни кои са доказателствата в досието, които са ѝ позволили да установи капацитета на китайските производители износители за износ на нестандартни скрепителни елементи за Съюза, доколкото жалбоподателите са оспорили това твърдение.

306 По този повод Комисията най-напред обяснява, че в хода на разследването значителен брой вносители и производители износители от Китай, сред които един заинтересован член на CCCME и едно от юридическите лица, чиито наименования се съдържат в приложение, са поискали да бъдат изключени от разследването, като са посочили, че произвежданите от тях скрепителни елементи имат специални характеристики в аспекти като физически и технически характеристики, употреба, взаимозаменяемост, производствения процес, цени и процес на сертифициране и са предназначени за различна употреба от стандартните скрепителни елементи. Комисията представя също доказателства за тези искания, които доказват тясната връзка между двата засегнати сегмента.

307 Така от приложение E.1 към писмените отговори на Комисията на въпросите на Общия съд се установява, че два вносителя дистрибутора от Съюза са поискали изключването на винтовете за дърво от обхвата на продукта, предмет на разследването, като са посочили, че 40—60 % от общия внос на винтове за дърво в Съюза са с произход от Китай. Те са твърдели, че винтовете за дърво от желязо или стомана, различни от продуктите от неръждаема стомана, трябва да се изключат от разследването въз основа на изброените по-горе в точка 294 критерии, като са изтъкнали още, че тези продукти се нуждаят от допълнително сертифициране, за да се продават на територията на Съюза. Така според възприетия от Комисията обхват внасяните от Китай винтове за дърво от тези два вносителя дистрибутора не са стандартни скрепителни елементи, доколкото не

съответстват на международните стандарти. Освен това двата китайски производителя износителя са твърдели, че изнасят винтове за дървени конструкции, които са нестандартни скрепителни елементи, произвеждани по поръчка, а един заинтересован член на CCCME е поискал конфирматните винтове (самонарезните мебелни винтове) също да бъдат изключени от обхвата на продукта поради специфичната им крайна употреба.

308 По-нататък, в представеното от Комисията приложение E.6 е изложено становището на встъпилата страна, която е установила, че много от изнасяните от китайските производители износители продукти са били неправилно класифицирани в категорията на стандартните скрепителни елементи и че в действителност през разследвания период вносът на нестандартни скрепителни елементи е бил много по-голям. Така, от една страна, встъпилата страна преценява, че някои нестандартни скрепителни елементи неправилно са били класирани като стандартни в дадените от EFDA отговори на въпросника, която е възприела различни критерии за разликите между стандартните и нестандартните скрепителни елементи от тези във въпросника на Комисията. От друга страна, в отговорите на посочения въпросник нямало данни, че внасяните в Съюза нестандартни скрепителни елементи се нуждаят от допълнителна процедура за сертифициране преди доставката на продуктите на производителите на оригинално оборудване. Отговорите на EFDA, приложени от встъпилата страна към нейното писмо, са в подкрепа на тези твърдения.

309 Накрая, от представените от Комисията доказателства се установява също така, че два от трите включени в извадката китайски производителя износителя са изнасяли за Съюза нестандартни скрепителни елементи по време на разследването. От друга страна, жалбоподателите признават, че производителите от Съюза и китайските производители произвеждат както стандартни, така и нестандартни скрепителни елементи. Жалбоподателите обаче твърдят, че този довод е неотносим и че Комисията трябвало да провери дали промишлеността в Съюза и китайските производители износители се съсредоточават по равно в двата сегмента и дали един сегмент може да е по-засегнат от други.

310 От цитираната по-горе в точки 289 и 290 съдебна практика обаче ясно се установява, че Комисията е длъжна да извършва анализ на вредата по сегменти само когато доказателствата показват особено ясно изразено сегментиране на разглеждания внос, при условие обаче че надлежно е взет предвид сходният продукт като цяло (решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 80).

311 При всички положения от доказателствата, представени от страните пред Общия съд, не се установява такова особено ясно изразено сегментиране.

312 Всъщност, от една страна, жалбоподателите не оспорват, че производителите от Съюза, и по-специално включените в извадката, произвеждат както стандартни, така и нестандартни скрепителни елементи. Според разследването на Комисията производството се извършва на едни и същи производствени обекти. Следователно китайският внос на скрепителни елементи може да се конкурира с производството на всички скрепителни елементи на промишлеността на Съюза.

313 От друга страна, жалбоподателите твърдят, че фактът, че вносът на скрепителни елементи съответства на 90 % от произведените от промишлеността на Съюза скрепителни елементи, е неотносим, доколкото за да се прецени вредата, Комисията трябва да провери дали обект

на подбиване на цените са продажбите на Съюза, а не китайският внос. Тези доводи не намират ясна подкрепа в релевантната съдебна практика. Всъщност от член 1, параграф 1 във връзка с член 3, параграф 2 от основния регламент следва, че вредата следва да се преценява при „допускането за свободно обращение в Съюза“ на дъмпинговия продукт. Следователно, независимо от твърденията на жалбоподателите, изчисляването на подбиването по принцип трябва да се извършва на ниво дъмпингов внос (решение от 12 май 2022 г., Комисия/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, т. 102).

314 Следователно Комисията е обосновала заключенията си относно капацитета на китайските производители износители да изнасят в Съюза нестандартни скрепителни елементи с достоверни доказателства, които, от друга страна, доказват взаимодействието между двата пазарни сегмента.

315 На трето място, що се отнася до довода на жалбоподателите, че Комисията е била принудена да разшири извадката от производители от Съюза шест месеца след започване на разследването, тъй като първоначално включените в извадката производители не произвеждат или не продават достатъчно стандартни скрепителни елементи, следва да се посочи, че както се установява от точки 6 и 7 по-горе, извадката от производители от Съюза е трябвало да се преразгледа поради липсата на информация от първоначално избраните. Тази информация е била налична в неповерителното досие.

316 В това отношение следва да се посочи, че Комисията се е съобразила с изискванията за изготвянето на извадки в член 17, параграф 1 от основния регламент, който гласи, че когато броят на подателите на жалба, износителите или вносителите, типовете продукти или броят на сделките е голям, разследването може да се ограничи да приемлив брой страни, продукти и сделки чрез използването на извадки, които са статистически валидни, предвид наличната по време на подбора информация, или да се ограничи до най-големия представителен обем на производство, продажби или износ, чието разследване е възможно в рамките на наличното време.

317 Според съдебната практика окончателният избор на извадката е от компетентността на Комисията, за което тя разполага с широко право на преценка (вж. решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 293 и цитираната съдебна практика). Следователно осъществяваният от съда на Съюза контрол в това отношение е ограничен съобразно съдебната практика, цитирана в точка 285 по-горе.

318 В такъв контекст в съответствие със съдебната практика жалбоподателите трябва да представят доказателства, позволяващи на Общия съд да установи, че по начина, по който е съставила извадката от промишлеността на Съюза, Комисията е допуснала явна грешка в преценката при оценяването на вредата (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 295 и цитираната съдебна практика).

319 Жалбоподателите обаче не представят никакви доказателства, от които да се установи явна грешка в преценката на Комисията при избора на включените в извадката производители от Съюза и да се докаже, че в това отношение Комисията не е спазила изискванията, произтичащи от основния регламент или от съдебната практика.

320 Освен това, ако един първоначално избран производител от Съюза не може или не желае да участва в разследването на Комисията, по силата на основния регламент тя няма разследващи правомощия, които да ѝ позволят да го принуди да участва в разследването или да предостави информация (вж. решение от 20 май 2015 г., Yuanping Changyuan Chemicals/Съвет, T-310/12, непубликувано, EU:T:2015:295, т. 152 и цитираната съдебна практика).

321 При все това, макар окончателната извадка от производители на Съюза да съдържа повече производители на стандартни скрепителни елементи, отколкото първоначално съставената, следва да се посочи, че така тя е по-представителна за двата сегмента от пазара на скрепителни елементи. Всъщност Комисията обяснява, че доколкото два от шестте първоначално избрани производителя от Съюза са спрели да съдействат, за да гарантира представителността на оставащата извадка, включително на равнището на гамата продукти, тя е била длъжна да избере два нови производителя. Ето защо това обстоятелство не може да е доказателство за явна грешка в преценката на Комисията при анализа за наличието на вреда за промишлеността на Съюза.

322 Във всеки случай жалбоподателите не представят никакви доказателства, позволяващи на Общия съд да приеме, че Комисията е манипулирала състава на избраната извадка от промишлеността на Съюза, за да я направи по-малко представителна за промишлеността на Съюза.

323 Следователно твърдението на жалбоподателите, че промяната в извадката от производители от Съюза в хода на процедурата доказва недостатъчно производство на стандартни скрепителни елементи от промишлеността на Съюза, трябва да се отхвърли изцяло.

324 На четвърто място, що се отнася до довода на жалбоподателите за слабото съответствие на КНП, следва да се припомни, че КНП са числови кодове, използвани при антидъмпинговите разследвания за установяване на съответствие между видовете продукти. В хода на разследването предприятията, с които е установен контакт, са приканени да класират своите продукти по категории, на които съответстват тези кодове. С последните са свързани специфичните характеристики на продукта, които са приети за относими, тъй като са оказали влияние върху себестойността или продажната цена.

325 От съдебната практика се установява, че когато съответният продукт съдържа широка гама от стоки, обединяването им в повече или по-малко еднородни категории може да се окаже абсолютно необходимо, за да се позволи обективно сравнение между сравними продукти и по този начин да се избегне погрешно изчисляване, от една страна, на дъмпинговия марж и от друга страна, на вредата, поради неуместни сравнения (решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 550 и 551).

326 Така анализът на вредата по метода на КНП спрямо КНП се счита за подходящ, по-специално когато става въпрос за сложни продукти, чиито модели имат различни технически характеристики, а цените им могат значително да се различават (вж. в този смисъл решение от 22 септември 2021 г., Severstal/Комисия, T-753/16, непубликувано, EU:T:2021:612, т. 72 и цитираната съдебна практика).

327 Ако възнамеряват ефективно да оспорят използвания от Комисията подход в това отношение, жалбоподателите трябва да докажат, че предлаганата от тази институция кодификация е явно неподходяща (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 552).

328 В случая жалбоподателите не излагат такова твърдение. Напротив, те изтъкват, че Комисията не е установила съответствие за 138 от 267-те КНП на производителите, включени в извадката.

329 В това отношение Комисията обяснява, че в случая всеки КНП всъщност съдържа поредица от шест характеристики, които включват това дали продуктът е стандартен, или нестандартен, но и други характеристики като якост, диаметър, дължина или покритие. Следователно всеки вид продукт се състои от комбинация от характеристики и съответствие има само когато всички характеристики на вида произвеждан от промишлеността на Съюза продукт съответстват на вида изнесен продукт. Така твърдението на жалбоподателите за 24 % съответствие се отнася само до сделките, съответстващи на пълната комбинация от характеристики. Въпреки това, ако се отчита единствено характеристиката дали даден скрепителен елемент е стандартен, или нестандартен, съответствието би било 44 %, доколкото 44 % от включените в извадката продажби били продажби на стандартни скрепителни елементи.

330 Всъщност Комисията основателно изтъква, че фактът, че промишлеността на Съюза продава и други видове продукти, които не съответстват на износа на включените в извадката китайски производители износители, не опровергава извода за конкуренция между вносния продукт и продукта, произвеждан на територията на Съюза, а е само последица от избора на метода на КНП и прибягването до представителни извадки, който обаче не се оспорва в случая (вж. в този смисъл решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 144).

331 При всички положения от представените от Комисията таблици за съответствие се установява, че са доказани 90 % съответствие въз основа на метода на КНП.

332 Следователно възражението на жалбоподателите относно наличието на подбиване на цените едва при малка част от продажбите на Съюза, с което възражение по същество се оспорва възможността Комисията да се позове на представителните извадки, трябва да се отхвърли (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 412).

333 Това се потвърждава от обстоятелството, че изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху цените на промишлеността на Съюза, което следва да се осъществи с оглед на установяването на вреда, предполага сравнение на продажбите не на едно и също предприятие, а на няколко предприятия, по-специално включените в извадката производители износители и включените в извадката предприятия от промишлеността на Съюза. Сравнението на продажбите на тези предприятия обаче често ще бъде по-трудно в рамките на анализа на подбиването на цените, отколкото в рамките на анализа за определяне на дъмпинговия марж, тъй като гамата от видовете продукти,

продавани от тези различни предприятия, вероятно ще се припокрива само частично (решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 195).

334 Този риск, свързан с обстоятелството, че някои видове продукти не могат да бъдат взети предвид при анализа на подбиването на цените поради разликата в гамата от продукти, продавани от тези различни предприятия, е още по-висок, когато КНП са по-подробни. Всъщност, макар предимството на по-голямата детайлност на КНП е, че се сравняват видове продукти с повече общи физически и технически характеристики, тя, обратно, има за недостатък увеличаването на възможността някои видове продукти, продавани от едните или от другите съответни дружества, да нямат еквивалент и следователно да не могат да бъдат сравнявани, нито да бъдат взети предвид при този анализ (решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 196).

335 Така упражняването от страна на Комисията на широкото ѝ право на преценка относно избора на метод за анализ на подбиването на цените, може, както е в случая с метода на КНП, да има за неизбежна последица, че някои видове продукти не могат да бъдат сравнявани и следователно не се вземат предвид в рамките на този анализ. Упражняването на тази свобода на преценка обаче е ограничено от задължението, наложено на Комисията по член 3, параграф 2 от основния регламент, да извърши обективно изследване на въздействието на дъмпинговия внос върху цените на промишлеността на Съюза (решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 197).

336 Следователно жалбоподателите не са представили доказателства за явна грешка в преценката на Комисията при използване на метода на КНП, за да докаже, че е налице подбиване на цените, нанасящо вреда на промишлеността на Съюза.

337 На пето място, що се отнася до довода на жалбоподателите, че Комисията трябвало да анализира вредата поотделно за трите сегмента на винтовете, болтовете и шайбите, следва да се посочи, че това твърдение за нарушение не е достатъчно обосновано, тъй като доводите на жалбоподателите се опират основно на факта, че става въпрос за съвсем различни продукти, принадлежащи към различни сегменти. Освен твърдението за разликата между винтове, болтове и шайби, които налагат сегментиран анализ на вредата, жалбоподателите обаче не представят никакви доказателства за явна грешка в преценката на Комисията в това отношение.

338 Така, след като това твърдение не е подкрепено с конкретни данни, то не е достатъчно, за да постави под съмнение обхвата на продукта, предмет на разследването на Комисията, или анализа на вредата за съвкупността от тези скрепителни елементи.

339 Ето защо това твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.

340 Следователно доводите на жалбоподателите за явна грешка в преценката, която Комисията допуснала, отказвайки да анализира евентуалната вреда от китайския внос на скрепителни елементи по сегменти, са неоснователни.

341 Поради това, с оглед на всички гореизложени съображения, петото основание трябва да се отхвърли.

6. По шестото основание за нарушение на член 3, параграфи 2 и 3 и на член 9, параграф 4 от основния регламент

342 В шестото си основание жалбоподателите твърдят, че ниският процент продажби на производителите от Съюза, включени в извадката, за който Комисията е установила подбиване на цените, не позволява да се заключи основателно, че цените на промишлеността на Съюза в нейната цялост са били подбити. В това отношение те подчертават, че Комисията е установила подбиване на цени едва при по-малко от 24 % от производството на включените в извадката производители и че малкият процент продажби на включените производители не можел да е „достоверно доказателство“ по смисъла на член 3, параграфи 2 и 3 от основния регламент, още повече че съставената от Комисията извадка от Съюза представлявала само 9,5 % от производството на промишлеността на Съюза. Така Комисията се основала на констатацията, че при 2,3 % от продажбите на промишлеността на Съюза е имало подбиване на цените, което не било достатъчно, за да се установи подбиване на цените, и от друга страна, не позволявало достатъчно точен поглед върху размера на митото, което би било подходящо за отстраняване на причинената на промишлеността на Съюза вреда, в нарушение на член 9, параграф 4 от основния регламент.

343 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

344 В това отношение следва да се припомни, че основният регламент не съдържа определение за подбиването на цените и не предвижда метод за изчисляването му.

345 Същото се отнася и до метода за изчисляване на маржа на вредата, който се използва, за да се определи дали на основание член 9, параграф 4 от основния регламент, на който жалбоподателите се позовават, следва да се наложи антидъмпингово мито, по-ниско от дъмпинговия марж, но достатъчно, за да се отстрани вредата за промишлеността на Съюза (определение от 17 февруари 2023 г., Hansol Paper/Комисия, T-693/20, непубликувано, EU:T:2023:83, т. 30).

346 В съответствие с член 3, параграфи 2 и 3 от основния регламент изчисляването на подбиването на цената на вноса се извършва, за да се установи наличието на вреда за промишлеността на Съюза в резултат на този внос и се използва, по-общо, за да се оцени тази вреда и да се определи маржът на вредата, тоест нивото на заличаване на вредата (решение от 10 април 2019 г., Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия, T-301/16, EU:T:2019:234, т. 176).

347 От друга страна, тъй като проверката за наличие на подбиване на цените е икономически сложен въпрос, по отношение на който основният регламент не налага прилагането на конкретен метод, Комисията разполага с широко право на преценка в това отношение (решение от 12 май 2022 г., Комисия/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, т. 99).

348 Жалбоподателите твърдят, че са успели да изчислят обема на продажбите на включените в извадката производители от Съюза и да установят, че подбиване на цените е установено при по-малко от 24 % от производството на производителите от Съюза. Този процент е оспорен от Комисията, която обяснява, че при сравняване на съответните продажби на включените в извадката производители от Съюза с общите продажби на производителите от Съюза, този процент е 31,6 %.

349 Всъщност от преписката се установява, че посочените от жалбоподателите 24 % се отнасят само до сделките, съответстващи на метода на КНП за цялата комбинация от характеристики на стандартните и нестандартните скрепителни елементи, якост, диаметър, дължина и покритие. Съгласно цитираната по-горе в точка 287 съдебна практика обаче анализът на подбиването на цените по принцип трябва да се извършва само на равнището на сходния продукт.

350 Ето защо тези 24 %, на които се позовават жалбоподателите, са необосновани.

351 При всички положения твърдението на жалбоподателите, че подбиване на цените е установено само при малък процент от производителите от Съюза, а именно при 2,3 % от тях, е невярно. Всъщност, най-напред, то почива на необоснованото предположение, че нито един друг производител от Съюза, освен включените в извадката, не произвежда съответстващи видове продукти, без жалбоподателите да привеждат каквито и да е доказателства в това отношение.

352 По-нататък, както се установява от съдебната практика, в текста на член 3, параграфи 2 и 3 от основния регламент не се посочва, нито се намеква, че при анализа на въздействието на дъмпинговия внос върху цените на промишлеността на Съюза трябва при всички обстоятелства да се вземат предвид всички продажби на тази промишленост. Напротив, в него се посочва, че тези разпоредби не задължават Комисията при анализа на въздействието на дъмпинговия внос върху цените на промишлеността на Съюза непременно да вземе предвид всички продажби на сходния продукт от промишлеността на Съюза (решение от 20 януари 2022 г., Комисия/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, т. 152 и 153).

353 Следователно извършеният от Комисията анализ се основава на данни, които трябва да се считат за представителни, поради което, след като подбиването на цените е установено за продажбите на включените в извадката производители от Съюза, това подбиване трябва да се счита за представително за цялата промишленост на Съюза (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 411).

354 От това следва, че Комисията не е допуснала явна грешка в преценката, основавайки своите заключения относно наличието на вреда за промишлеността на Съюза в резултат от дъмпинговия внос, разгледан въз основа на част от продажбите на представителна извадка от промишлеността на Съюза.

355 Ето защо доводите на жалбоподателите, че Комисията е основала анализа си за наличието на вреда върху много малък процент на подбиване на цените, трябва да се отхвърлят.

356 Следователно шестото основание е неоснователно и трябва да се отхвърли.

7. По седмото основание за нарушение на член 3, параграфи 2, 3 и 6 и на член 9, параграф 4 от основния регламент

357 В седмото основание жалбоподателите оспорват анализа на въздействието върху цените и определянето на маржа на вредата, тъй като Комисията не извършила обективно сравнение на цените. Така по същество жалбоподателите твърдят, че Комисията не е изяснила на кое ниво на търговия са извършени продажбите на включените в извадката

производители от Съюза, и намекват, че Комисията е сравнила цените на китайските производители износители за продажба на дистрибутори с цените на производителите от Съюза за продажба на крайни потребители, в нарушение на член 3, параграфи 2 и 3 от основния регламент. Доколкото обжалваният регламент се основавал най-вече на установеното равнище на подбиване на цените, за да свърже вредата с китайския внос и следователно да направи извод за наличие на причинно-следствена връзка, жалбоподателите изтъкват и нарушение на член 3, параграф 6 от посочения регламент.

358 Комисията счита, че доводите на жалбоподателите трябва да се отхвърлят.

359 Преди всичко е важно да се отбележи, че основният регламент не налага на Комисията конкретен метод за сравнение на цените.

360 Въпреки това от съдебната практика е видно, че за да се гарантира обективно сравнение, цените трябва да се сравняват на едно и също ниво на търговия. Следователно сравнение между цените, получени на различни нива на търговия, тоест без да се включват всички разходи, свързани с нивото на търговия, което следва да се вземе предвид, неизбежно ще даде изкуствени резултати, които не позволяват да се извърши точна оценка на вредата за промишлеността на Съюза. Такова обективно сравнение е условие за законосъобразността на изчисляването на вредата за промишлеността на Съюза (вж. решение от 10 април 2019 г., Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия, T-300/16, EU:T:2019:235, т. 239 и цитираната съдебна практика).

361 Така, от една страна, задължението за сравняване на цените на едно и също ниво на търговия се налага независимо от броя на оказалите съдействие производители износители и от друга страна то се прилага независимо от обема свързани или несвързани продажби в рамките на въпросното разследване (вж. в този смисъл решение от 4 май 2022 г., CRIA и CCCMC/Комисия, T-30/19 и T-72/19, EU:T:2022:266, т. 149).

362 От друга страна, следва да се уточни, че съдът на Съюза е постановил, че вземането предвид на продажните цени за независими клиенти позволява да се определи маржът на евентуалната вреда, доколкото тези цени са били определящи при избора на клиента дали да купи продуктите на промишлеността на Съюза или продуктите на китайските производители износители (вж. в този смисъл решение от 10 април 2019 г., Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия, T-300/16, EU:T:2019:235, т. 251). Ето защо при сравнението на цените за целите на определяне на маржа на вредата Комисията е била длъжна да вземе предвид всички разходи, свързани с продажбата на конкретно ниво на търговия, и евентуално да извърши необходимите корекции на данните, с които разполага.

363 В случая в съображение 364 от обжалвания регламент Комисията обяснява, че е определила подбиването на цените по време на разследвания период, като е сравнила, от една страна, среднопретеглените продажни цени на включените в извадката производители от Съюза по вид на продукта за несвързани клиенти на пазара на Съюза, коригирани на ниво „франко завода“, и от друга страна, съответните среднопретеглени цени по вид на продукта на вноса от включените в извадката оказали съдействие китайски производители за първия независим клиент на пазара на Съюза, установени на база CIF, със съответните корекции за редовните мита и разходите след вноса. В съображение 365 от обжалвания регламент се уточнява, че сравнението е показало среднопретеглен марж на подбиване между 28 % и 46 % вследствие на вноса от засегнатата държава на пазара на Съюза.

364 На първо място, следва да се посочи най-напред, че страните не спорят по факта, че трите включени в извадката производителя износителя, чиито продажби са използвани за целите на сравнението, са изнасяли директно за несвързани дистрибутори в Съюза.

365 По-нататък е важно да се подчертае, че за целите на това сравнение Комисията е направила разграничение между стандартни и нестандартни скрепителни елементи. За целия разглеждан продукт продажбите на производителите от Съюза на независими клиенти са представлявали 51 % от всички продажби, докато за стандартните скрепителни елементи този процент е 84 %. Комисията обяснява, че разграничението на равнището на процента на сравнимост между цените на стандартните и нестандартните скрепителни елементи е естествена последица от метода на КНП.

366 Накрая Комисията обяснява, че продажбите на производителите от Съюза на „несвързани клиенти“, които са взети предвид при изчисляване на подбиването на цените и на които тя се позовава в съображение 364 от обжалвания регламент, се отнасят до продажбите както на независими дистрибутори, така и на крайни потребители. Нещо повече, в съдебното заседание Комисията уточнява, без жалбоподателите да успеят да я опровергаят, че констатираните разлики между продажните цени на производителите от Съюза за независими дистрибутори и за крайни потребители са били минимални, поради което не е счела за необходимо да прави корекции.

367 На второ място, от една страна следва да се посочи, че жалбоподателите не оспорват корекциите, направени от Комисията за осигуряване на обективно сравнение на цените между продажбите на включените в извадката китайски производители и продажбите на производителите от Съюза. От друга страна, както Комисията уточни в съдебното заседание, в хода на разследването жалбоподателите не са формулирали нито едно искане за определяеми по размер корекции.

368 В съдебното заседание жалбоподателите оспориха това твърдение на Комисията. В това отношение, първо, както се установява от коментарите на CCCME по окончателното разгласяване от 6 декември 2021 г. и от съображение 377 от обжалвания регламент, тя е изтъкнала, че при изчисляването на маржовете на подбиване на цените е следвало да бъдат направени корекции, за да се вземат предвид разходите за контрол на качеството и управление на документацията. Така тя е твърдяла, че промишлеността на Съюза е била задължена да изпълнява специфични изисквания за сертифициране, каквито китайските производители износители нямали. Този довод обаче във всеки случай не е относим, доколкото не е бил повдигнат от жалбоподателите в писмените им изявления.

369 Второ, от съображения 376 и 381 от обжалвания регламент се установява още, че по време на разследването CCCME е твърдяла, че повечето продажби на промишлеността на Съюза са били извършвани чрез свързани дистрибутори и че се е налагало да се направят корекции, за да се вземат предвид разликите в нивото на търговия. Въпреки това от съображение 381 от обжалвания регламент е видно, че това твърдение не се е основавало на каквато и да е информация, включена в досието, нито е подкрепено с някакви доказателства. Ето защо Комисията отново е уточнила, че продажбите от включените в извадката производители от Съюза, взети предвид при изчисленията за подбиване на цените, са извършени на несвързани клиенти в Съюза.

370 От коментарите на EFDA по окончателното разгласяване, на които жалбоподателите се позовават, се установяват и направените от нея твърдения, че Комисията е следвало да направи корекции, за да се увери, че сравнените цени съответстват на едно и също ниво на търговия. Тези коментари обаче съдържат основно внушения във връзка с факта, че не е лесно да се разбере дали производителите от Съюза също продават предимно на несвързани дистрибутори. В това отношение не са представени нито едно доказателство или конкретни доводи. Ето защо, поради отсъствието на количествени данни Комисията не е поставила под съмнение заключенията си за сравнимостта на продажбите, взети предвид при изчисляване на подбиването на цените. Поради това внушенията на жалбоподателите, които не се основават на конкретни данни, не са били достатъчни, за да се постави под съмнение анализът на Комисията.

371 Като се има предвид това, в рамките на настоящото производство за обжалване жалбоподателите не са изтъкнали необходимостта от някаква корекция, за да се гарантира сравнимостта на цените в Съюза с цените на китайските производители износители за целите на анализа на вредата и на причинно-следствената връзка. Всъщност в своите писмени изявления жалбоподателите са възразили само срещу неяснотите относно избраното ниво на търговия за производителите от Съюза за целите на анализа на подбиването на цените. Тъй като този въпрос е изяснен от Комисията, следва да се приеме, че доколкото жалбоподателите не са доказали наличието на явна грешка в преценката на Комисията при анализа на подбиването на цените, това основание трябва да се отхвърли.

8. По осмото основание за нарушение на член 3, параграфи 2 и 5 от основния регламент

372 С осмото основание жалбоподателите оспорват преценката на Комисията на макроикономическите показатели, която била несъвместима с член 3, параграфи 2 и 5 от основния регламент и с процесуалните задължения на Комисията.

373 По същество, първо, жалбоподателите оспорват представителността на дружествата, чиито данни са обосновали изводите на Комисията, както и факта, че Комисията не е уточнила броя на въпросните дружества. Всъщност, макар неповерителният вариант на макроикономическия въпросник да сочи, че 44 дружества са предоставили информация, от отговора на Комисията на въпросите на CCCME относно допълнителната информация от 1 декември 2021 г. се виждало, че тя се е позовала на 34 дружества, които отговорили на въпросника.

374 Второ, жалбоподателите упрекват Комисията, че е отказала да разкрие обема на производството или на продажбите на дружествата, отговорили на макроикономическия въпросник. Освен това според жалбоподателите страните са били лишени от възможността надлежно да коментират тези данни, тъй като те били оповестени късно и нямало подходящи резюмета с неповерителен характер.

375 Трето, жалбоподателите възразяват срещу начина, по който въпросните данни са били екстраполирани по отношение на промишлеността на Съюза като цяло.

376 Комисията изтъква, че доводите на жалбоподателите следва да се отхвърлят.

377 Съгласно член 3, параграф 5 от основния регламент изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху съответната промишленост на Съюза включва оценка на всички релевантни фактори и икономически показатели, които имат отношение към състоянието на тази промишленост. Този член съдържа неизчерпателен списък на различни фактори, които могат да бъдат взети предвид.

378 Така тази разпоредба предоставя на Комисията дискреционно правомощие в процеса на разглеждането и на оценката на различните показатели (решение от 10 септември 2015 г., Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, т. 54).

379 В случая, според съображение 382 от обжалвания регламент при изследването на въздействието на дъмпинговия внос върху промишлеността на Съюза е направена оценка на всички икономически показатели, имащи отражение върху състоянието на промишлеността на Съюза по време на разглеждания период в съответствие с член 3, параграф 5 от основния регламент.

380 В съображения 384—386 от обжалвания регламент за определянето на вредата Комисията прави разграничение между макроикономическите и микроикономическите показатели за вредата и оценява първите въз основа на данните, предоставени от встъпилата страна, като за тях е направена кръстосана проверка с данните, предоставени от включените в извадката производители от Съюза. Разгласените данни са коригирани въз основа на кръстосана проверка с данните, предоставени от включените в извадката производители от Съюза. При корекциите единствено са взети предвид някои несъответствия в данните, но не са променени съществено данните, предоставени от встъпилата страна. Всъщност според съображение 387 от обжалвания регламент Комисията е проверила точността на данните и поради това е счела, че те представляват подходяща основа за определяне на макроикономическите показатели.

381 Освен това в съображение 385 от обжалвания регламент Комисията обяснява, че е защитила поверителността на тези данни, тъй като са предоставени на равнището на дружествата. Така встъпилата страна е оценила общия обем на макроикономическите данни чрез екстраполиране на данните, основани на дела на тези производители в общото производство в Съюза, и е определила общото производство на Съюза като се е основала на наличната в Prodcom информация.

382 Необходимо е най-напред да се уточни, че в рамките на настоящото основание жалбоподателите не оспорват релевантността на икономическите фактори и показатели, възприети от Комисията при оценката на вредата за промишлеността на Съюза.

383 Що се отнася до първото твърдение за нарушение на жалбоподателите, че Комисията е пропуснала да уточни броя на съответните дружества, тя обяснява, че на въпросника са отговорили 44 дружества, а броят 34 е просто машинописна грешка в нейната кореспонденция, която е била възпроизведена в писмото до CCCME от 1 декември 2021 г.

384 Предвид това дадено от Комисията и прието от жалбоподателите уточнение първото твърдение за нарушение следва да се отхвърли.

385 С второто твърдение за нарушение жалбоподателите оспорват отказа на Комисията да им съобщи обема на производството или на продажбите на 44-те дружества, отговорили на макроикономическия въпросник.

386 В това отношение, най-напред от писмото до CCCME от 1 декември 2021 г. се установява, че Комисията е посочила на последната, че обемът на производството или на продажбите не е информация, налична в досието.

387 Жалбоподателите се позовават на неповерителния вариант на отговорите на макроикономическия въпросник и изтъкват, че Комисията е имала тази информация, тъй като тя се съдържала в клетка B69 от таблица „1 Производство“. Въпреки това, Комисията обяснява, че тази клетка от таблицата посочва изчисления от нея дял от общото производство в Съюза на всички дружества, членуващи във встъпилата страна, които са отговорили на макроикономическия въпросник. Комисията обяснява, че доколкото общото производство на Съюза е екстраполирано от данните, предоставени от оказалите съдействие производители от Съюза, тя не разполага с точния дял на производителите, отговорили на макроикономическия въпросник.

388 По-нататък следва да се припомни също така, че за да осигури съдействието на производителите от държавите от Съюза, които познават пазара, Комисията е била длъжна да ограничи правото на достъп до тази информация и да запази поверителния ѝ характер. Този подход се подкрепя от съдебната практика, която приема, че прогнозното производство на съответните производители от Съюза, на което се позовава Комисията при изчисляването на вредата, правилно е можело да се приеме за поверително, тъй като се основава на познаването на пазара от встъпилата страна (вж. в този смисъл решение от 19 май 2021 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 507).

389 От друга страна естеството на поставените на встъпилата страна въпроси и резюметата с неповерителен характер на индивидуалните отговори на производителите от Съюза, са били предоставени на заинтересованите страни. Макар жалбоподателите да възразяват срещу късното разгласяване на резюметата с неповерителен характер, от преписката се установява, че те все пак са имали възможност да представят коментари, като са се възползвали от удължаване на срока за представяне на посочените коментари, независимо от ограничените от основния регламент и известието за започване срокове на разследването.

390 Ето защо второто твърдение за нарушение трябва да се отхвърли.

391 С третото твърдение за нарушение жалбоподателите оспорват екстраполирането на предоставените от встъпилата страна данни към цялата промишленост на Съюза.

392 В това отношение най-напред следва да се уточни, че в настоящото разследване Комисията е използвала метода на представителната извадка както за производителите от Съюза, така и за китайските производители на разглеждания продукт. Както следва от съображенията, развити по-горе в точка 353, доколкото този довод цели да постави под съмнение избраната от Комисията техника на представителната извадка, той трябва да се отхвърли.

393 По-нататък следва да се припомни, че при антидъмпинговите разследвания Комисията зависи от доброволното съдействие на страните да ѝ предоставят необходимата информация в предвидените срокове (решение от 28 октомври 1999 г., EFMA/Съвет, T-210/95, EU:T:1999:273, т. 71). Макроикономическите фактори обаче позволяват вредата да се определи на равнището на промишлеността като цяло и подкрепят изчисленията на Комисията в това отношение.

394 От обжалвания регламент се установява, че жалбата до Комисията е поддържана от производители, представляващи над 58 % от общото производство на скрепителни елементи от желязо или стомана в Съюза по време на разглеждания период. Ето защо споделените от встъпилата страна данни могат да се считат за представителни за положението на промишлеността на Съюза. Впрочем целта да се получи възможно най-точен и подробен поглед върху промишлеността на Съюза не може да се постигне, ако Комисията бъде задължена от всички налични данни да изключи макроикономическите данни с мотива, че последните не са на разположение за всички производители от промишлеността на Съюза (решение от 20 май 2015 г., Yuanping Changyuan Chemicals/Съвет, T-310/12, непубликувано, EU:T:2015:295, т. 147).

395 Накрая, Комисията обяснява, че е извършила кръстосана проверка на предоставените от встъпилата страна данни с данните на включените в извадката производители от Съюза. Комисията припомня, че екстраполирането на данни за макроикономическия въпросник за толкова фрагментирана промишленост е статистическа дейност, която по дефиниция е изисквала да се изведат неизвестните стойности от тенденции, видни от известните данни.

396 В това отношение следва да се посочи, че твърдението на жалбоподателите, че Комисията не е проверила надлежно предоставените от встъпилата страна данни, е спекулативно и не е подкрепено от никакви конкретни доказателства, допускащи съмнение в проведената от Комисията проверка при анализа на посочените данни.

397 Ето защо третото твърдение на жалбоподателите за нарушение трябва да се отхвърли, а следователно и осмото основание в неговата цялост.

9. По деветото основание за нарушение на процесуалните права на жалбоподателите

398 С деветото основание жалбоподателите изтъкват нарушение на техните процесуални права по време на административното разследване. Това основание е разделено на три части, първата от които изведена от прекомерно поверителното третиране на информацията в досието, втората — от предполагаемото недобро управление на неповерителното досие от страна на Комисията, и третата — от неоповестяването на съществени факти от страна на Комисията.

399 Комисията оспорва това основание по същество.

400 Преди всичко следва да се припомнят принципите и процесуалните гаранции, които Комисията е длъжна да спазва, когато заинтересованите страни в антидъмпингово разследване искат да упражнят правото си на защита чрез достъп до информация относно фактите или съображенията, които могат да са в основата на антидъмпингови мерки, в частност когато тази информация е поверителна.

401 Член 19, параграф 1 от основния регламент гласи, че всяка поверителна по своя характер информация се разглежда от органите като поверителна, ако са посочени уважителни причини за това. Член 19, параграф 2 от същия регламент гласи, че от заинтересованите страни, които предоставят информация на поверителна основа, се изисква да представят обобщения с неповерителен характер, които да са достатъчно подробни, за да позволят разбирането на смисъла на предоставената при поверителност информация. В

изключителни случаи заинтересованите страни може да посочат, че информацията не подлежи на обобщаване, но трябва да уточнят причините, поради които информацията не подлежи на такова обобщаване.

402 Член 19, параграф 3 от основния регламент гласи, че ако се установи, че искането за поверителност не е обосновано и заинтересованата страна не желае да предостави информацията или да разреши разгласяването ѝ в обобщен вид, такава информация може да не бъде взета предвид, освен ако чрез подходящи източници се докаже, че тя е вярна. В него се уточнява още, че исканията за поверителност не може да се отхвърлят произволно.

403 Съгласно член 6, параграф 5 от основния регламент заинтересованите страни, които след публикуването на известието за започване на разследването са изразили интерес в определения срок, се изслушват, ако са доказали, че действително са заинтересовани страни и че имат специални основания да бъдат изслушани.

404 Освен това член 6, параграф 7 от основния регламент гласи, че производителите от Съюза, синдикалните организации, вносителите и износителите и техните представителни сдружения, организациите на купувачите и потребителите, които са изразили интерес в съответствие с член 5, параграф 10 от посочения регламент, както и представителите на страната износител имат право, въз основа на писмено искане, да се запознаят с всяка информация, която е предоставена от страна по разследването и която е различна от вътрешнослужебните документи, подготвени от органите на Съюза или от неговите държави членки, ако тази информация е от съществено значение за представянето на техните позиции, не е поверителна по смисъла на член 19 и се използва в разследването. Тези страни могат да представят отговор във връзка с такава информация и становищата им се вземат предвид, ако са подкрепени с достатъчно доказателства в отговора.

405 Според член 20, параграф 2 от основния регламент жалбоподателите в административната процедура, вносителите и износителите и техните представителни обединения, както и представителите на страната износител имат право да поискат окончателно разгласяване на основните факти и съображения, на основата на които съществува намерение за препоръка за налагането на временни мерки. Член 20, параграф 4 от същия регламент уточнява, че окончателното разгласяване се прави в писмена форма, възможно най-бързо и обикновено не по-късно от един месец преди започването на процедурите, посочени в член 9, но при зачитане на изискването за защита на поверителната информация. Всъщност, ако Комисията не е в състояние да разгласи някои факти или съображения към този момент, те се разгласяват във възможно най-кратък срок след това.

406 Според съдебната практика зачитането на правото на защита, което е от съществено значение в процедури по антидъмпингово разследване, предполага, че заинтересованите предприятия трябва да са имали възможност в хода на административното производство да изложат надлежно своята гледна точка относно действителното настъпване и относимостта на твърдените факти и обстоятелства и относно приетите от Комисията доказателства в подкрепа на твърдението ѝ за наличие на дъмпингова практика и на произтичаща от нея вреда (вж. решение от 14 юли 2021 г., Interpipe Niko Tube и Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Комисия, T-716/19, EU:T:2021:457, т. 209 и цитираната съдебна практика).

407 Въпреки това твърдяното невземане предвид на становището на жалбоподателите не представлява нарушение на правото им на защита или на правото им да бъдат изслушани. Всъщност, макар зачитането на посочените права да изисква институциите на Съюза да позволят на жалбоподателите надлежно да изложат гледната си точка, то не може да наложи на посочените институции да я приемат. За да има полза от представянето на гледната точка на жалбоподателите, е необходимо единствено тази гледна точка да е била изложена своевременно, за да могат институциите на Съюза да се запознаят с нея и с необходимото внимание да преценят значението ѝ за съдържанието на акта, който е в процес на приемане. Във всички случаи следва да се отбележи, че Комисията не е длъжна да отговори в регламент, определящ окончателните антидъмпингови мита, на всички доводи, изложени от заинтересованите страни в хода на производството по разследване, и че липсата на отговор не доказва автоматично, че тези доводи не са били разгледани (вж. в този смисъл решение от 30 юни 2016 г., Jinan Meide Casting/Съвет, T-424/13, EU:T:2016:378, т. 126 и цитираната съдебна практика).

408 Що се отнася до нарушението на правото на достъп до преписката по процедурата по разследване, следва да се отбележи, че подобно нарушение не може да доведе до пълна или частична отмяна на обжалвания регламент, освен ако има и най-малка възможност оповестяването на разглежданите документи да доведе административната процедура до различен резултат в хипотезата, в която съответното предприятие е могло да се позове на това в хода на посочената процедура (решение от 10 март 2009 г., Interpipe Niko Tube и Interpipe NTRP/Съвет, T-249/06, EU:T:2009:62, т. 134).

409 При все това, на едно лице трябва да бъдат предоставени процесуални права по закон, за да може то да се счита лично засегнато от тези права и да е допустимо да подаде жалба за отмяна срещу акт, приет в нарушение на посочените права (решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 52).

410 Нещо повече, посочените права изискват активното участие на тези лица в самата процедура, което се изразява най-малкото чрез подаване на писмено искане в определени срокове (вж. решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 214 и цитираната съдебна практика). Обстоятелството, че заинтересованите страни заявяват интерес и предоставят релевантна информация с оглед на съставяне на представителна извадка, евентуално за да бъдат включени в нея, представлява вид участие в антидъмпинговата процедура. При все това посоченото участие не предоставя на тези страни процесуалните гаранции по член 6, параграфи 5 и 7 и член 20, параграфи 1 и 2 от основния регламент. Всъщност предоставянето на тези гаранции е предмет на някои условия, които предполагат особен вид участие на същите страни в тази процедура под формата на изразяване на интерес и на подаване на писмени молби. При все това, участието в извадка по смисъла на член 17 от този регламент не съставлява такъв особен вид участие (решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 216).

411 От друга страна, следва да се припомни, че защитата на търговската тайна представлява основен принцип на правото на Съюза. Всъщност запазването на лоялната конкуренция представлява значим обществен интерес, чиято защита може да обоснове отказ да се разгласи информация, представляваща търговска тайна (вж. в този смисъл решение от 30 юни 2016 г., Jinan Meide Casting/Съвет, T-424/13, EU:T:2016:378, т. 165 и цитираната

съдебна практика). Ето защо, за да съчетаят принципа на зачитане на правото на защита на засегнатите лица и принципа на защита на търговската тайна, при изпълнение на задължението си за информиране институциите на Съюза трябва да действат с цялата дължима грижа, като се стремят — доколкото опазването на търговската тайна е осигурено — да предоставят на съответните предприятия полезна информация за защитата на техните интереси и като избират, ако е необходимо по собствена инициатива, подходящите средства за предоставяне на такава информация (вж. решение от 1 юни 2017 г., Changmao Biochemical Engineering/Съвет, T-442/12, EU:T:2017:372, т. 141 и цитираната съдебна практика).

412 Така, когато трябва да се съчетаят изискванията за поверителност и правото на информация за заинтересованите страни, съответните институции трябва да преценят с оглед на тази информация конкретното положение на заинтересованата страна, и по-специално положението, което тази заинтересована страна заема на разглеждания пазар, спрямо положението на лицето, предоставило информацията (вж. решение от 19 май 2021 г., Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, T-254/18, EU:T:2021:278, т. 469 и цитираната съдебна практика).

413 Целта на член 19 от основния регламент обаче е да защити не само търговската тайна, но и правото на защита на останалите страни в антидъмпинговата процедура. При това положение използването от Комисията на информация, за която не е предоставено резюме с неповерителен характер, може да се изтъква като основание за отмяна на антидъмпингова мярка от страните в антидъмпинговата процедура, но само ако те могат да докажат, че използването на тази информация е било в нарушение на тяхното право на защита (вж. решение от 15 октомври 2020 г., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Комисия, T-307/18, непубликувано, EU:T:2020:487, т. 82 и цитираната съдебна практика).

414 От съдебната практика се установява още, че преценката на това дали предоставената от Комисията информация е достатъчна трябва да се прави в зависимост от степента на специфичност на исканата информация (вж. решение от 15 октомври 2020 г., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Комисия, T-307/18, непубликувано, EU:T:2020:487, т. 86 и цитираната съдебна практика).

415 Деветото повдигнато от жалбоподателите основание следва да се разгледа в светлината на тези принципи.

а) По допустимостта на деветото основание

416 На първо място следва да се припомни, че жалбата е подадена от множество жалбоподатели, които са засегнати в различна степен от обжалвания регламент. Всъщност жалбоподатели са, от една страна, трите включени в извадката китайски производителя износителя и от друга страна, тридесет и шест оказали съдействие производителя износителя, които не са включени в извадката, чиито наименования се съдържат в приложение 1 към обжалвания регламент. Както е видно от точка 37 по-горе, тридесет и един от тези производители износители се представляват в настоящото производство от CCCME.

417 На второ място, както се установява от точки 24 и 37 по-горе, доводите, повдигнати от CCCME от нейно име, са недопустими в настоящото производство. Впрочем жалбоподателите признават тази недопустимост по отношение на CCCME в писмения отговор на въпросите на Общия съд от 15 януари 2024 г. и в съдебното заседание от 7 февруари 2024 г.

418 На трето място е важно да се отбележи, че в решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия (C-478/21 P, EU:C:2023:685), Съдът потвърждава недопустимостта на твърдението за нарушение на правото на защита на членовете на CCCME и на другите юридически лица, чиито имена се съдържат в приложение към Регламента, тъй като те не са формулирали конкретни искания за получаването на основна информация за защита на правата им. Всъщност в тази процедура CCCME е представлявала „интереса на цялата китайска чугунена промишленост“ и нейните членове не са били посочени в хода на административното производство.

419 В настоящия случай положението е различно, доколкото CCCME е участвала в разследването като сдружение, представляващо интересите на своите членове, и е представила пред Комисията доказателство, че е оправомощена от тях.

420 Всъщност следва да се посочи, първо, че в точка 5.6 от известието за започване на разследването, довело до приемане на обжалвания регламент, Комисията е обявила, че за да участват в разследването, заинтересованите страни, например производители износители, производители от Съюза, ползватели и техни представителни сдружения, потребители или техни представителни сдружения, синдикални организации и представителни организации на потребителите, най-напред трябва да докажат наличието на обективна връзка между своята дейност и продукта, предмет на разследването, и че достъпът до достъпното за заинтересованите страни досие ще се извършва посредством платформата Tron.tdi.

421 В своите отговори на въпросите на Общия съд жалбоподателите твърдят, че всички предприятия и членове, които са изпълнили това указание, автоматично са придобили качеството на заинтересована страна.

422 В това отношение жалбоподателите изтъкват, че в известието за започване Комисията е приканила всички китайски износители на разглеждания продукт да участват в разследването като подадат формуляр и е уточнила, че всички производители, които участват в съответствие с изискванията на посоченото известие за започване, ще бъдат считани за заинтересовани страни, ако има обективна връзка между техните дейности и продукта, предмет на разследването. Ето защо според жалбоподателите всички производители износители, участвали в процедурата посредством платформата Tron.tdi, са били заинтересовани страни, придобили процесуални права. Ето защо, след като от една страна текстът на известието за започване, с което всяка заинтересована страна е поканена да участва в разследването, и от друга страна процедурата за обмен на информация между Комисията и заинтересованите страни са били различни в сравнение с тези по делото, по което е постановено решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия (C-478/21 P, EU:C:2023:685), тъй като е била проведена изключително чрез платформата Tron.tdi, се

предполагало, че настоящото дело се различава по това от делото, по което е постановено горепосоченото решение. Ето защо жалбоподателите считат, че деветото основание е допустимо в трите си части.

423 Най-напред, във връзка с първата част от деветото основание, изведено от нарушение на член 19, параграфи 1—3 от основния регламент, жалбоподателите твърдят, че тези разпоредби при всички положения налагат обективни задължения на Комисията, която трябвало да следи за ограничаване на поверителното третиране на релевантните данни до строго необходимото. От друга страна, жалбоподателите подчертават, че по делото, по което е постановено решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия (C-478/21 P, EU:C:2023:685), не е изтъквано основание за нарушение на член 19 от основния регламент. Ето защо жалбоподателите считат, че тази част е допустима, доколкото е повдигната както от отделните производители износители, така и от CCCME от името на нейните членове.

424 По-нататък жалбоподателите считат, че втората част, в която те твърдят лошо управление на поверителното досие в нарушение на член 6, параграф 7 и на член 19, параграфи 1—3 от основния регламент и на правото на защита, също е допустима.

425 Накрая жалбоподателите изтъкват, че отделните производители износители и членовете на CCCME са поискали изрично достъп до досието и до окончателното разгласяване чрез регистрацията си в платформата Tron.tdi и че пропускайки да им съобщи съществени факти, Комисията нарушила член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент.

426 При условията на евентуалност, в случай че Общият съд не приеме допустимостта на някои твърдения за нарушения, изложени в деветото основание от CCCME от името на нейните членове, жалбоподателите изтъкват, че деветото основание е допустимо, доколкото се отнася до доводите, изложени от отделните производители износители, които CCCME е представлявала в хода на разследването.

427 В това отношение жалбоподателите представят пълномощни от редица дружества да бъдат представлявани от CCCME, които са били представени на Комисията в рамките на разследването. Всъщност, както се установява от точка 5 по-горе, CCCME е считана за заинтересована страна в административното производство само доколкото е упълномощена от тези производители на специфични скрепителни елементи да ги представлява.

428 От пълномощните, представени от жалбоподателите пред Общия съд, се установява, че CCCME не е представлявала пред Комисията всички засегнати членове, от името на които е подала настоящата жалба, тоест, че CCCME е представлявала пред Комисията производители износители, които частично се различават от тези, които представлява пред Общия съд в рамките на настоящото производство.

429 Всъщност, първо, от представените от жалбоподателите пред Общия съд пълномощни се установява, че CCCME е била упълномощена да представлява в административната процедура трите производителя износителя, включени в извадката. Въпреки това, те не са представили доказателства, че са членове на това сдружение.

430 Второ, CCCME е представлявала девет дружества, които са невключени в извадката оказали съдействие производители износители, посочени в приложение 1 към обжалвания регламент. Те са членове на CCCME и са представлявани и от нея в рамките на настоящото производство за обжалване.

431 Трето, пред Комисията CCCME е представлявала и осем други дружества, които са посочени в приложение 1 към обжалвания регламент, но не са страни в настоящото производство по обжалване. Тези дружества също не са представили доказателства, че членуват в CCCME, но при всички положения те не са жалбоподатели в настоящото производство.

432 Четвърто, пред Комисията CCCME е представлявала и две дружества, чиито наименования не се съдържат в обжалвания регламент и които не са представлявани от CCCME в рамките на настоящото производство по обжалване.

433 Ето защо, що се отнася до допустимостта на твърденията, изложени от CCCME пред Общия съд от името на нейните членове, измежду тези 31 засегнати членове на CCCME, от името на които е подала настоящата жалба, пред Комисията тя е представлявала само девет китайски производителя износителя, които не са включени в извадката. Както страните многократно потвърдиха в съдебното заседание, Комисията не е проверявала дали дружествата, предоставили тези пълномощни, са били членове на CCCME. В това отношение страните не са представили никакви допълнителни доказателства. Жалбоподателите не бяха в състояние да потвърдят със сигурност дали всички дружества, предоставили пълномощни за представителство пред Комисията, са били членове на CCCME. От друга страна жалбоподателите твърдят, че самото пълномощно би трябвало да е достатъчно за целите на представляване на интересите на тези дружества пред Комисията.

434 Въпреки това, от една страна, както се установява от точка 26 по-горе, сдружение като CCCME е допустимо да представлява производители износители пред съда на Съюза само ако представи доказателства, че тези производители износители са негови членове.

435 От друга страна, Съдът приема, че дори ако членовете на CCCME и другите юридически лица, чиито наименования се съдържат в приложение, са участвали в извадката в хода на антидъмпинговата процедура, тези членове и тези други лица не са имали право да се позовават на нарушение на процесуалните си гаранции, тъй като Комисията не им е съобщила основна за защита на интересите им информация, защото не са подали искания да получат подобна информация в хода на тази процедура (вж. в този смисъл решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 217).

436 Всъщност процесуалните права са лични права на лицата, на които са предоставени и имат субективен характер, така че самите засегнати страни трябва да могат да ги упражнят ефективно, без оглед на характера на производството, на което са обект. Възможността дадено сдружение да упражнява процесуалните права на своите членове не може да води до заобикаляне на условията, които по силата на съдебната практика е трябвало да бъдат спазени от разглежданите предприятия, ако са искали сами да упражнят процесуалните си права (решение от 21 септември 2023 г., China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products и др./Комисия, C-478/21 P, EU:C:2023:685, т. 223 и 224).

437 От тези съображения следва, че производител износител, който е член на CCCME, не може да се позовава на исканията на последната, ако изрично не е предявил правото си на защита в хода на административната процедура. Всъщност, макар регистрацията в платформата Tron.tdi да е позволила на отделните производители износители да получават своевременно информация и да следят развитието на административното разследване, в отсъствието на изрична молба за повече информация въпросните производители износители не могат да твърдят, че упражняват своите лични процесуални права.

438 В това отношение следва да се припомни, че правото на достъп до неповерителна информация на основание член 6, параграф 7 от основния регламент е свързано с качеството на заинтересована страна, която е изразила интерес в съответствие с член 5, параграф 10 от същия регламент (решение от 27 януари 2000 г., BEUC/Комисия, T-256/97, EU:T:2000:21, т. 32), и че Комисията трябва във всеки отделен случай да реши дали дадена страна трябва да се счита за заинтересована страна, като вземе предвид конкретните обстоятелства по случая (решение от 27 януари 2000 г., BEUC/Комисия, T-256/97, EU:T:2000:21, т. 76).

439 Нещо повече, съгласно съдебната практика заинтересованите страни в производство по антидъмпингово разследване трябва да дадат възможност на институциите да преценят проблемите, които могат да възникнат за тях поради липсата на определени данни в предоставената им информация. A fortiori, такава заинтересована страна няма основание да се оплаква пред съда на Съюза, че не ѝ е била предоставена определена информация, ако не е представила искане във връзка с тази информация в хода на производството по разследване, довело до приемането на спорния антидъмпингов регламент (вж. решение от 30 юни 2016 г., Jinan Meide Casting/Съвет, T-424/13, EU:T:2016:378, т. 93 и цитираната съдебна практика). Следователно тези искания трябва да бъдат подадени от самите производители износители и те не могат да се задоволяват с исканията на CCCME.

440 Разликата с настоящото производство, на която се позовават жалбоподателите, доколкото комуникацията на Комисията със заинтересованите страни е провеждана по различен начин, а именно посредством платформата Tron.tdi, която позволява на заинтересованите страни да представят информация и коментари и да следят разследването, не може да постави под съмнение тази констатация за процесуалните изисквания, свързани с правото на защита на страните. Всъщност, както Комисията основателно изтъкна в съдебното заседание, платформата Tron.tdi има за цел единствено да опрости комуникацията със страните и да улесни обмена на информация. При всички положения качеството на заинтересована страна съгласно основния регламент и свързаните с това качество права не могат да зависят от средството за комуникация на Комисията с тези страни.

441 Ето защо твърденията за нарушения в деветото основание, доколкото се отнасят до невключените в извадката производители износители, които не са подали конкретни искания за оповестяване на допълнителна информация за упражняване на своите процесуални права, са недопустими, независимо дали са изложени от CCCME от името на нейните членове или от петте невключени в извадката производителя износителя.

442 На четвърто място, що се отнася до трите включени в извадката китайски производителя износителя, от цитираната в точка 409 по-горе съдебна практика следва, че самото участие в извадката не дава на засегнатите производители износители особени процесуални права, ако не са подали искания да им бъде съобщена информация, която считат за съществена с оглед защитата на интересите си.

443 Ето защо с оглед на гореизложените уточнения трябва да се направи изводът, че деветото основание е допустимо само доколкото е повдигнато от отделните твърдящи нарушение на правото си на защита производители износители, които в хода на административното производство са направили волеизявление за упражняване на това право. Следователно, за да се прецени допустимостта на повдигнатите твърдения за нарушения, трябва за всяка част да се прецени дали разглежданите предприятия са изпълнили условията, които им позволяват да упражнят ефективно правото си на защита.

б) По упражняването на процесуалните права на жалбоподателите

1) По първата част

444 В първата част на деветото основание жалбоподателите изтъкват нарушение на член 19, параграфи 1—3 от основния регламент и на правото си на защита, доколкото всички документи, предоставени от встъпилата страна или от включените в извадката производители от Съюза, са третирани поверително без уважителна причина или са били предадени твърде непълно в резюмето с неповерителен характер, което лишило заинтересованите страни от възможността да изложат становище или да проверят верността на съдържащите се в тях доказателства. По-специално жалбоподателите оспорват допуснатото поверително третиране, първо, на макроикономическия въпросник, второ, на неповерителните варианти на отговорите на включените в извадката производители от Съюза и трето, на отговора на встъпилата страна по искането на Комисията за допълнителна информация относно макроикономическите показатели.

445 Според жалбоподателите нарушението на техните процесуални права се утежнява от допуснатото анонимно третиране на всички предоставили информация производители от Съюза и от многократните откази за предоставяне на каквато и да е информация относно гамата продукти на тези дружества и представителния им характер по отношение на обема на продажбите.

446 В това отношение, що се отнася от една страна до поверителността на отговорите на макроикономическия въпросник, от обжалвания регламент се установява, че само EFDA и CCCME са оспорили поверителността на тази информация по време на административното производство. Същото се отнася и до оспорването на поверителността на отговорите на въпросите, дадени от включените в извадката производители от Съюза, и на поверителността на отговора на встъпилата страна по искането на Комисията за допълнителна информация относно макроикономическите показатели.

447 От една страна обаче EFDA не е жалбоподател, а от друга страна, съобразно заключението в точка 434 по-горе CCCME не може да твърди нарушение на процесуалните права на своите членове, ако те не са предявили тези права пред Комисията чрез писмени искания.

448 От друга страна, що се отнася до наименованията на дружествата, отговорили на макроикономическия въпросник, от съображения 21 и 396 от обжалвания регламент се установява, че единствените заинтересовани страни, оспорили анонимността на производителите от Съюза, са CCCME, EFDA и Китайската народна република. Доколкото нито един производител износител сред жалбоподателите не е поискал от Комисията повече информация относно самоличността на производителите от Съюза, в съответствие със заключението в точка 440 по-горе това твърдение следва да се отхвърли.

449 Ето защо първата част от деветото основание е недопустима и трябва да се отхвърли.

2) По втората част

450 Жалбоподателите възразяват срещу начина на управление на неповерителното досие от страна на Комисията, с който се нарушавали член 6, параграф 7 и член 19, параграфи 1—3 от основния регламент и правото им на защита, тъй като заинтересованите страни нямали пълен и своевременен достъп до неповерителното досие по време на разследването.

451 Първо, това лишило заинтересованите страни от възможността да следят отблизо основните моменти в разследването или да представят коментари в това отношение, например решението на Комисията да промени извадката от производители от Съюза. Освен това заинтересованите страни не били уведомени за кореспонденцията ex parte между Комисията и встъпилата страна.

452 Второ, жалбоподателите намекват, че от неповерителното досие са премахнати известен брой досиета.

453 Трето, жалбоподателите намекват, че има различни други файлове, които никога не са били качвани в неповерителното досие.

454 Що се отнася до управлението на неповерителното досие от страна на Комисията, най-напред следва да се посочи, че от текста на член 6, параграф 7 от основния регламент, припомнен в точка 404 по-горе, следва, че заинтересованите страни в производство по антидъмпингово разследване, каквито са жалбоподателите, не могат да се оплакват от липсата на даден документ в неповерителния вариант на преписката, ако не са подали писмена молба да се запознаят с този документ (вж. в този смисъл решение от 30 юни 2016 г., Jinan Meide Casting/Съвет, T-424/13, EU:T:2016:378, т. 109).

455 От съображения 22 и 24 от обжалвания регламент обаче се установява, че твърдяната непълнота на неповерителното досие е оспорена по време на административната процедура след окончателното разгласяване само от CCCME и от EFDA.

456 На второ място, що се отнася до комуникацията между Комисията и встъпилата страна, от съображение 47 от обжалвания регламент следва, че само EFDA и CCCME са поискали нейното разгласяване.

457 На трето място, що се отнася до предполагаемото премахване на известен брой документи от неповерителното досие, CCCME единствена е поискала повече информация от страна на Комисията в това отношение.

458 Ето защо, като се има предвид самоличността на заинтересованите страни, подали искания по време на административната процедура, и заключението в точка 440 по-горе, следва да се приеме, че тази част също е недопустима.

3) По третата част

459 Жалбоподателите оспорват отказа на Комисията да предостави на заинтересованите страни информацията, на която е основала окончателните си констатации, в нарушение на член 20, параграфи 2 и 4 от основния регламент и правото на защита. Предоставената от включените в извадката производители от Съюза информация и макроикономическият въпросник били двата основни източника, на които Комисията се основала, за да направи заключенията си за вредата и причинно-следствената връзка.

460 В това отношение от обжалвания регламент се установява, че нито един отделен производител износител сред жалбоподателите не е поискал оповестяването на точната информация, предоставена от производителите от Съюза. Следователно твърденията на жалбоподателите в тази част са недопустими, а заедно с тях и цялото девето основание, което трябва да се отхвърли.

461 Предвид гореизложеното жалбата следва да се отхвърли изцяло.

IV. По съдебните разноски

462 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и разноските на Комисията и на встъпилата страна съгласно направените от последните искания.

По изложените съображения,

ОБЩИЯТ СЪД (трети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME) и останалите жалбоподатели, чиито наименования се съдържат в приложение, да заплатят съдебните разноски.

Schalin Steinfatt Kukovec

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 2 октомври 2024 година.

Подписи